

హిందూ కోడ్ బిల్ సమీక్ష ప్రథమ భాగము

కర్త :

శ్రీ గంగూ శ్రీ కరపాత్రీ స్వామి

అనువాదము :

బులుసు ఉదయ భాస్కరము

సాధన గ్రంథమండలి, తెనాలి.

కాపీరైటు]

[వెల. రు. 1-0-0]

పూజ్యపాద శ్రీ ౧౦౦౮ కరపాత్రీజ్ స్వామి

శ్రీరామ జయ రామ జయ జయ రామ

ధర్మస్య జయోఽస్తు

అధర్మస్య చ్యోత్స

ప్రాణిషు సద్భావనాఽస్తు

విశ్వస్య కల్యాణ మస్తు

హర హర మహా దేవ

శ్రీహరి:

ప్రాజ్యుత్రీ ౧౦౦౮ స్వామి శ్రీ కరపాత్రీజీ మహారాజవారి
అశీస్సులు

నారాయణస్మరణము

హిందూకోడ్ బిల్ దేశములోని సమస్త ప్రాంతముల
హిందూమతము మీద హస్తాక్షేపము చేయునదై యున్నది.
కావున హిందువు లందఱును దానియొక్క ఘాతక ప్రభా
వమునుగూర్చి బాగుగా తెలిసికొనుట అత్యవశ్యకమై
యున్నది. భారతదేశములో వాస్తవిక బహుమతము
(Majority) ధార్మిక ఆస్తిక హిందువులదే యైనను దానిలో
ప్రచారలోప మగుటచే జాగృతి చాల తక్కువగా నున్నది.
ఆకారణమున ప్రభుత్వము మతముమీద నవారి చేయుట
కవకాశము కలుగుచున్నది. హిందూకోడ్ బిల్ ప్రమాణము
నిషయములో శ్రీబులుసు ఉదయభాస్కరముగాఱు తెలుగున
ననువాదము కావించిరి. దీని మూలమున తెలుగు మాట
లాడువా రందఱు ఆవిల్లుయొక్క సమస్త ఘాతకములను
బాగుగా తెలిసికొని తమ కర్తవ్యమును నిర్ధారించుకొన
గలుగుదురు. వస్తుతః ఇట్టి ఘాతకముల యనువాదము భారత
దేశములోని సమస్త భాషలలో నవసరమగుచున్నది. భాస్క
రముగా రొక ప్రాంతములోని లోపమును బూర్తిగావించినారు.

మకాం : బాంబాయి

5-8-1951

(సం.) క ర పా త్రీ స్వామి

ద ర్శన ర క్త త్వు

ఉల్లంఘ్య సిద్ధో స్థైర్యం సుఖం
య లోకవహ్నిం జనకాత్మజాయాః
అనాయ రేనై వ దదాహ లంకాం
సమామి తం ప్రాంజలి రాంజనేయమ్.

“రామో విగ్రహావాక్ ధర్మః” రాముడు రూపాం
దిన ధర్మము. లోకములో ధర్మప్రతిష్ఠాపనము జేయుటకే
శ్రీరామచంద్రునిగా అవతరించినాడు. అనాడు దస్యవుల కభిషేచయైన రావణాసురుడు, సాక్షాత్తు
శ్రీరామచంద్రుని ధర్మరీతికూపిణి యగు ధర్మపత్నిని, సీతా
దేవిని అపహరించి, లోకముల కుపద్రవములను గొనివచ్చి
నాడు. రుద్రాంతమున ఆంజనేయుడు లోకములో అవతరించి,
శ్రీరామచంద్రుని సమ్మిస దూతయై, సీతబాడలు ప్రభువున
కెఱిగించి, రావణవధోద్యోగమున శ్రీరామచంద్రునకు చేదో
డుగానిలిచి, శ్రీరామచంద్రుని పరమాశయసిద్ధికి మూలకండ
మైనాడు.

ఈనాడు మరల లోకములో ధర్మము తారుమారు
అగు గతి పట్టినది. దానిని మరల సక్రమముగ సుద్ధరింపవల
సిన ఆవశ్యకత యేర్పడినది. అందుకు రామరాజ్యపరివర్తన
మున శ్రీ గంగా శ్రీకరపాత్రీజీ స్వామివారు నడుముకట్టినారు.
శ్రీస్వామివారి ఆదేశము ననుసరించి, ఉత్సాహపూరితులు.
సమర్థులు అగు పలువురు మహాసీయులు, రామదూతలుగా
శ్రీస్వామివారి కార్యక్రమమున సన్నద్ధులై నిలిచి యున్నారు.

అట్టివారిలో శ్రీ ఈదర వేంకటరావు పంతులుగా రొకరు. శ్రీపంతులుగారు ధనవంతులైనందుకు స్థానికముగా ఎన్నో దానములు చేసియున్నారు. వీరి బేదాంధ్యము లోకములో నలుమూలల గంధవహమువలె అమోఘ యశః పరిమళముతో వ్యాపించుచున్నది. శ్రీ కరపాత్రీజీవారి సత్సంకల్పఫలమైన ధర్మప్రతిష్ఠానకు మూలసంస్థ యగు రామరాజ్యపరిషత్తు శ్రీ ఈదర వేంకటరావుపంతులుగారి మహారథిత్వమున మనూరధపార మధిగమింపనున్నది.

శ్రీ కరపాత్రీజీ స్వామివారిచే నువిపులముగ చిగ్చింపబడి గ్రంథరూపమున ప్రకటింపబడిన 'హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష' ఆంధ్రలోకములో నెల్లడ వుష్కులప్రచారము గావించుటకు శ్రీ స్వామివారి నారాయణస్మరణానుగ్రహ వ్యూహకమైన అనుమతి అయినది. అందులకు రామరాజ్యపరిషద్ధురంధరులగు శ్రీ ఈదర వేంకటరావు పంతులుగారు తమ సహజ దార్యమునకు, ధర్మనిరతికి నిదర్శనముగా అన్నివిధముల చేయూతనిచ్చి తెలుగున ఈ "హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష" వుత్తరరూపమున వెలువడుటకు మా సాధనగ్రంథమండలికి ఎంతయు సాయమొనరించిరి.

ధర్మదూత యగు శ్రీ ఈదర వేంకటరావు పంతులుగారికి ధర్మదేవత యగు శ్రీరామచంద్ర ప్రభువు ఇతోధిక ధర్మాభిరతిని, విభవములను, వంశాభివృద్ధిగ నొసగునుగాక !

తె నా లి
విరక్తావణము

ఇట్లు
• బులుసు మార్యప్రకాశశాస్త్రి
సంపాదకుడు
సాధన గ్రంథమండలి.

శ్రీ హరిః

హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష

సింహావలోకనము

సనాతనవిధానము

హిందువులు తమ విధానము సవాశనమైనదని విశ్వ
సింతురు. వారికొకటై నవీనవిధానముల యుక్తమయ్యెను
లేదు. ఈజగత్తు జడవరమాణువులవలనను, విద్యుత్కణముల
వలనను సృజింపబడినది కాదు. కేవల జడప్రకృతివలన
నిర్మింపబడలేదు. రైలుబండి, తంతి, రేడియో, టాంకు.
ఫిరంగు, యంత్రబద్ధమగు తుపాకీ, వాయుయానము, యాటం
బాంబు మున్నగువాని నిర్మాణమునకు చేతనమనుజుని విశేష
బుద్ధిబలము కారణమని మనమంగీకరించుచున్నాము. అట్టియెడ
నాకాశము, వాయువు, సూర్య చంద్ర నక్షత్ర సముదాయము
పర్వత సముద్రాదులు. శుక పిక హంస మయూరాది పక్షినివ
హము, వనలతా పుష్పగుచ్ఛ ఫలాదికము మొదలగువాని
తోడ విలసిల్లు సీసమస్త భూవలయము, మనుష్యుడు, వాని
మస్తిష్క బుద్ధి శరీరేంద్రియాదికము మొదలుగాగల వివిధ
విచిత్రతాభూయిష్టంబగు వికాలప్రప్రంచమును రచించునాతడు
కూడ యెవ్వడో సర్వజ్ఞచేతనుఁ డవశ్యముగ నుండితీరవల
యునుగదా ! చేతను డెవండైనను బుద్ధిపూర్వకముగనే కార్య

నిర్మాణము జేసుకొనును. కుమ్మరిని జూడుడు ! అతడు మున్నందు దండచక్రాటకమును సంపాదించుకొని జ్ఞానపూర్వకముగనే కుంభనిర్మాణము చేయుచుండును. అట్లే యీశ్వరుడు కూడ సర్వజ్ఞానమును మున్నందు సమకూర్చుకొనియే సమస్త ప్రపంచమును సృజించుచున్నాడు. ఆతని సర్వజ్ఞానమందు సూక్ష్మశబ్దానువేధము కలదను విషయము వఱకును సమతము. “న సోఽస్తి ప్రత్యయో లోకేయః శబ్దానుగమాద్యతే” (వాక్పదీయే) అనగా పరిచితభాషయొక్క సూక్ష్మశబ్దములు చేరని ప్రత్యయము. జ్ఞానము సంకల్పము, విచారము వేటొకటి లేదు. ఈ దృష్టిచేత యీశ్వరస్వప్తికి గారణభూతమగు విజ్ఞానమందుగూడ నొక కొంత సూక్ష్మశబ్దానుభేదము తప్పక నుండియుండును. ఆశబ్దములే వేదములు. ఆవేదములే యాధగ వంతుని విధానములు.

ప్రపంచమందు గ్రీకు, లాటిను, జైందు, సంస్కృతము నాదిగాగల భాషలే యత్స్వంత ప్రాచీనభాషలు. ఈభాషలు పరస్పరమందు అప్పచెల్లెండ్ర వంటివనియు, వీటి కొక మాతృభాష తప్పక నుండియుండు ననియు, చెప్పబడుచున్నది. కాని యాభాష లభ్యము కాదు. ఒకానొక నాడీభాషను మాటలాడు జనులందఱు నొక్కచోట నుండియుందురనియు, వారందఱు నొకే భాషను మాటలాడువారనియు, వారి యాభాష యెట్టిదో తెలియజాల దనియు జను లాభాషలయందలి విలక్షణసామ్యమును జూచి యూహించుచున్నారు. దేశవిషయమున గూడ మతభేద మున్నది. పశ్చిమోత్తర ఆసియా,

ఉత్తర ధ్రువము ఈ దేశములలో నాభావవాడబడియుండునని యూహింపబడుచున్నది. అచ్చటి జనసంఘ మొకదాని కొకటి దూరమైనకొలది వారిలో భేదము బయల్పడల నారంభించెను. కాని కొంత యోరిమి వహించి విచారణ చేయగా మనమిపు డంతరించి పోయియుండు ననుకొన్న యాభావ సంస్కృతభావయే యని వ్యక్తమగును. ఇది యన్యభావలకు సోదరి యని చెప్పటకంటె మాతయని చెప్పటయే యుచితము. ఈ భావయొక్క వికాసప్రకృతి, ప్రత్యయములు, నుపసర్గలు, అక్షయశబ్దకోశము, నిరుపమాన వ్యాకరణము, సాహిత్యము అన్నియు బ్రవచమునకు నిధులు. దీనిశక్తి నిస్సీమము. దీనికి కూడ పూర్వము దొకభావ కలదనుటకు ప్రమాణ మేమియు గన్పడుట లేదు. నేటిచరిత్రకారులుకూడ ఋగ్వేదము ప్రపంచము దత్వంత ప్రాచీనగ్రంథమని యంగీకరించుచున్నారు. అది 5 వేల సంవత్సరములకు పూర్వమందలిదని యూహింపబడుచున్నది. మోహింజోదరోయొక్కయు, హరప్ప యొక్కయు బరిశీలన ఫలముగా లభించిన వస్తువులనుబట్టి జనులవస్తువుల కాలమునాటిసభ్యత సుమారు పదిహేనువేల సంవత్సరములకుపూర్వముండెననికూడ యూహింపదొడగిరి. అచ్చటి శిల్పములను, చిత్రముల రంగులను, పాత్రలను, కుండములను, యజ్ఞపాత్రలను, అన్యవస్తువులను బట్టి యవి వైదిక కాలీనసభ్యతకు చెందినవని తెలియుచున్నది. కొందఱును సుమేరియను సభ్యతకు చెందినవని భావించుదురు. కొందఱు సుమేరియను సభ్యతకూడ వైదిక సభ్యతమీద నాధారిత

మొనదని భావించును. ఏమయినను, ఆధునిక పాశ్చాత్య సభ్యతమీద నడచు జనులందఱు ప్రపంచమంతయు 5 వేల సంవత్సరములకు పూర్వము ప్రాదుర్భవించిన దనియు, ప్రాచీన చరిత్రకాలము, నవీనచరిత్రకాలము నందలివే యనియు భావించుచున్నపుడు వైదికసభ్యత పదిహేనువేల సంవత్సరములకు బూర్వమందలిదని ఋషులు చేయబడినదంటే తక్కువ యానందించదగిన విషయము కాదు. వాస్తవమం దాధునిక వైజ్ఞానికలోకము లక్షలాది, కోట్లాది యబ్దములకు బూర్వమందలి దీయానదృష్టమండలమని భావింపదొడగిరి. “మొదట సూర్యమండల ముండెడిది. దానినుండి యొక ఖండము ఛిన్నమై క్రిందబడి చల్లబడుచు, బడుచుఁ జంద్రమండల మైనది. రెండవ ఖండము విరిగిపడి భూమండల మయినది. అందు యావిరి, మేఘము, వర్షము, వనస్పతి, జంతుగణము. వానరనివహము, మానవసముదాయము క్రిమికవికాసమును బొందుచు వచ్చెను. ఇంకను బొందుచు నుండును. వికాస వాదులు చెప్పు నీయుక్తిని బట్టికూడ సూర్యమండల మెట్లు నిర్మింపబడెను? ఎప్పుడు నిర్మింపబడెను? దాని యాయు వెంత? యను ప్రశ్నలు ప్రశ్నలవలెనే యుండిపోవు చున్నవి.

నవీనవికాసవాదు లిప్పుడు ప్రకృతిని గుఱించికూడ కల్పన జేయగలిగిరి. కాని వైదికులది వారికంటెను చాల పూర్వమునాటిదని నిర్ణయించును. వారి సిద్ధాంతమును బట్టి ప్రతికార్య నిర్మాణమందును బ్రకాశము, నాందోళనము,

నిలుపుదల తప్పక సంభవించును. ఇందు ఏయొకటి లోపించినను కార్యము సంపన్నము కానేరదు. కేవల మాందోళనమే సాగుచుండి యెట్టినిలుపుదల లేకున్న యేచిత్రమును, వస్తువును నిర్మితము కాజాలదు. ఒకయెడ నాందోళనము, వేటొకయెడ నిలుపుదలయు నున్ననాడే కార్యసిద్ధి కలుగును. ఆప్రకాశమే సత్త్వము, ఆ యాందోళనమే రజోగుణము, ఆ నిలుపుదలయే తమోగుణము ననంబడును. ఈ మూడు గుణములయొక్క సమాసస్థితియే ప్రకృతియు, విషమస్థితియే వికృతియు ననబడును. ప్రకృతియందు సామ్యవైషమ్యములు స్వయముగా నుదయించునవికావు. అవి చేతనుని జ్ఞప్తిని, ఇచ్చనుబట్టి సంభవించును. “జానాతి, ఇచ్చతి, అథకి రోతి” యని సిద్ధాంతము. జ్ఞానేచ్ఛల యనంతరముననే కార్యము జరుగును. కనుక సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిసమేతుడు నగు భగవంతుని జ్ఞానేచ్ఛల వలననే యాతని ప్రేరణలేక కృతిచేతనే ప్రకృతియందు వైషమ్యసామ్యములు సంభవించును. సమస్తమును దనలో నిముడ్చుకొని, ఒకేపదార్థమందు సమాప్తి జెందకుండ యుండు నదియే పరమకారణము మఱియు బరమాధిష్ఠానమును. మృత్తికావికారములగు ఘటశరావాదులందు మృత్తికయే యుపలభ్యమగును. అది యొకే పదార్థమందు సమాప్తి జెందదు. కాని యామృత్తికయందే ఘటశరావాదిక మంతర్గత మగును. సత్త్వ రజస్తమములు చాంచల్యావస్థంభములు నన్నిటియందును సత్తాస్ఫూర్తులు గలవు. సత్తాస్ఫూర్తులు లేనియెడ నన్నియు నిస్సత్త్వములు, నిస్ఫూర్తికములు

నయిపోవును. ఎందును సిద్ధికలుగనేరదు. కావున సత్తాస్ఫూర్తి యన్నిటి యందును గలదు. సత్తాస్ఫూర్తిలయందే సర్వము నిమిడియున్నది. అదియే సర్వాధిష్ఠాపము, సర్వకారణము, సర్వప్రకాశకమును ఉపాదాన నిమిత్తములు కూడనదియే. కావుననే వేదాంతమందు అభిన్నోపాదాన నిమిత్తకారణ త్వము సిద్ధాంతీకరింప బడినది.

అట్టి కారణభూత సత్తాస్ఫూర్తిరూపుడు, సచ్చిదానంద ఘనస్వరూపుడునగు బరమేశ్వరుని సృష్టికి మూలభూతమైన జ్ఞానమందనువిధములగు శబ్దములే వైదికశబ్దములు. ఇట్టి సీతి యందు సృష్టియంతయు నయిదారువేల యబ్దములకు బూర్వ మందలిదని భావించుట వట్టిభ్రమ యని సిద్ధమగుచున్నది. బీజమునకు పూర్వ మంకురము, నంకురమునకు బూర్వము బీజమునని భావించబడుచున్నట్లే మఱియు బీజాంకురపరంపర యనాదియని యూహింపబడుచున్నటులే నిద్రకు బూర్వము జాగరణము, జాగరణమునకు బూర్వము నిద్ర యనియు, జన్మకు బూర్వము మరణము, మరణమునకు బూర్వము జన్మము ననియు, సృష్టికి బూర్వము ప్రలయము, ప్రలయము నకు బూర్వము సృష్టియనియు భావించవలసి వచ్చుచున్నది. కర్మకు ముందు జన్మ, జన్మకుముందు కర్మయని యూహింప వలసివచ్చుచున్నది. కర్మ రూపకారణ వైచిత్ర్యము లేనిదే జన్మ రూపకారణవైచిత్ర్యము సిద్ధింపజాలదు. ఈవిధముగా నిద్రాజాగరణ, జన్మమరణ, సృష్టిప్రలయ, జన్మకర్మాదిక మంతయు ననాదియని యంగీకరింపవలసి వచ్చుచున్నది.

పిమ్మట ననాది ప్రపంచమున కనాదిస్మృతికర్తయగు బరమేశ్వరుడు నాదిలేనివాడే యనియు, నాతనివిజ్ఞానము నావిజ్ఞానముతోడ ననువిధములైయున్న శబ్దములగు వేదములు గూడ నాదిలేనివే యనియు సిద్ధమగు చున్నది.

వేదములను 5 వేల సంవత్సరములకు బూర్వమందలి వని నిర్ణయింప బూనుకొనువాడు అవలంబించు సిద్ధాంతమేమి యనగా — “ ఏదేని ఘటన జరుగకముందు వ్రాయబడదు. ఒక విషయము జరుగక ముందుగ నా విషయము, నొక వ్యక్తి జన్మించకముందు ఆ వ్యక్తియొక్క నామధేయము వ్రాయబడనేరదు. ఏదేని గ్రంథమందు హిట్లరు యొక్క నామమును జూచినవాడు ఆ గ్రంథము హిట్లరు జన్మించిన తరువాతనే వ్రాయబడిన దనుకొనును. కాని పూర్వమందు వ్రాయబడినదని యనుకొనఁడు. ఇట్లే వేదములందు గాననగు వేరు వేరు ఘటనలు, రాజులు, నగర, నదీ, పర్వత ధాన్యాదులు, జంతుగణము మున్నగువాని వర్ణనలను బట్టి యా విషయములన్నియు జరిగిన పిమ్మటనే యా గ్రంథములు రచించబడి యుండును. ఈ దృష్టిచేత నాయా ఘటనల కాలనిర్ణయమునుబట్టి వేదములకాలముకూడ నిర్ణయింపబడగలదు.” కాని వేదముల విషయమున బూననగు ధారణ యిందుకు బూర్తిగా వ్యతిరేకమైనది. అనగా నిందు ఘటనలను బట్టి యాఖ్యానములు గాని, యితీహాసములుగాని వ్రాయబడవు. ఇతిహాసమును బట్టియే ఘటనలు జరుగుటయు వ్యక్తులుదయించుటయు, సంభవించును. అన్యభాషలన్నియు

నాలుగయిదువేల యబ్దములకు బూర్వమందలివని నిశ్చయించబడినపు డా భాషల శబ్దములు ఈశ్వరసంబంధమగు ననాది విజ్ఞానమందెట్లు సహావిష్టములై యుండును ? కావున సంస్కృతభాషకు జెందిన వైదికశబ్దములే యీ విజ్ఞానమందు సమకూర్చబడినవని భావించుట యుక్తియుక్తము. ఈ విధముగా సమస్తవిశ్వము నీశ్వరకృతిమై, యీశ్వరవిజ్ఞానముతోడను, యీశ్వరేచ్ఛతోడను, యీశ్వరకృతితోడను సంపన్నమైయుండ, నా పిశ్వమునకు బూర్వమందు ఈశ్వరకృతియు, నా కృతికి బూర్వమున నీశ్వరేచ్ఛయు, నాయీచ్ఛకు ముందు యీశ్వరజ్ఞానము, నాజ్ఞానమందనువిధములగు శబ్దములు నున్నటులే. ఆ శబ్దములే వైదికశబ్దములైన నీ సృష్టి శబ్దపూర్వకమైన దన్నమాట. శబ్దానువిధములగు జ్ఞానేచ్ఛాకృతులతోడ నీశ్వరుడు ప్రపంచనిర్మాణము సేయును. దీనిని బట్టి శబ్ద మర్థపూర్వకము కాదనియు, సర్థమే శబ్దపూర్వకమనియు స్పష్టమగు చున్నది. ఇట్లే ఘటన జరిగిన తరువాత నాఖ్యానము కాదనియు, నాఖ్యానానంతరమే ఘటనయనియు గూడ నువ్యక్తమగు చున్నది. కుంభకారుడు తన మనమున కుంభశబ్దమును భావించి, కుంభజ్ఞానమును కలుగజేసుకొని కుంభనిర్మాణము జేయుచున్నటులే, ఈశ్వరుడుకూడ వేదశబ్దముల మూలమున విశ్వజ్ఞానమును గలుగజేసుకొనియే సమస్త విశ్వనిర్మాణమును జేయును. మనువుకూడ నుడివియుండెను. — “వేదశబ్దేభ్య ఏవాదా పృథక్సంస్థాశ్చ నిర్మమే” అనగా బరమేశ్వరుడు వేదశబ్దములచేతనే విశ్వనిర్మాణము సేయును.

ఈ విషయమే బ్రహ్మనూత్రములందుగూడ పేర్కొనబడినది. — “శబ్ద ఇతిచేన్నాతః ప్రభవాత్ ప్రత్యక్షానుమానాభ్యామ్” అనగా వేదములందు వర్ణింపబడిన వ్యక్తుల ననిత్యులగా భావించినయెడల వారిని ప్రతిపాదించు వైదికశబ్దములు కూడ ననిత్యములని భావింపబడగలవు. వేదములందునిత్యత్వ మారోపింపబడకూడదు. కారణమేమియనగా, వేదముల మూలముననే వ్యక్తుల సృష్టి జరుగుచున్నదను విషయము ప్రత్యక్షముచేతను అనుమానము (శ్రుతిస్మృతులు) చేతను రూఢమగుచున్నది. పరమేశ్వరుడు ‘ఏత’ శబ్దముచేత దేవతలను ‘అస్మగ్’ శబ్దముచేత మానవులను, ‘ఇందవః’ శబ్దముచేత చిత్తదేవులను, ‘తిరః పవిత్రమ్’ శబ్దముచేత గ్రహములను ‘భూః’ శబ్దముచేత బృథివిని నిర్మించెను. — “స భూరితి వ్యాహరత్ స్మాద్భువ మసృజత, ఏత ఇతివై ప్రజాపతిర్దేవాన సృజతాస్యగమితి మనుష్యానిందవ ఇతి పితౄంస్తిరః పవిత్ర మితి గ్రహానాశవ ఇతిస్తోత్ర విశ్వానీతి శత్రుమభిసౌభగే త్యన్యః ప్రజాః” ఇవిధముగ సృష్టి జ్ఞానపూర్వకముగను, శబ్దపూర్వకముగను జరుగును.

లోకమందు వస్తూత్పత్తి యనంతరమున నామకరణ మను విషయ మనిత్య శబ్దారములయెడనే చరితారమగునని చెప్పవచ్చును. ‘గో’ అదిగాగల శబ్దము లెన్నియేని కలవు. వాటిని నిర్మించిన వ్యక్తి కానరాదు. వాటిని నిత్యములనియే భావించవలయును. శబ్దార్థసంకేత మొనర్చు నాతఁడుకూడ యాసంకేతముకొని కేవలయో కొన్ని శబ్దముల నాశ్రయింప

వలసియే యుండును. ఈశ్వరుడుకూడ నేయే శబ్దముల ద్వారా శబ్దారసంబంధమును నిరూపించునో యా శబ్దములను ముందుగనే యంగీకరించవలసి యుండును. అంగ స్రవ్యంగ సంకేతములతోడ ససంతశబ్దములకు, సర్థములకు సంబంధము నూహించుటసంభవమే. ఈశ్వరవిజ్ఞానము ననుసరించియు, తదనువిధశబ్దముల ననుసరించియునే విశ్వస్పృష్టి జరుగుచున్నది. ఇదియే మూలస్థితి. కావున వ్యర్తులను, ఆఖ్యానములను గనుగొన్నంత మాత్రమున వేదకాల నిర్ణయము కాజాలదు. యోగి యైనవాడు ఋతంభరావ్రజద్వారా భూత భవిష్యద్వర్తమానములను దెలుసుకొనగలడు. వాల్మీకి మహర్షి యటవియందుండి ఋతంభరావ్రజద్వారా స్థూల సూక్ష్మంబులు, సన్నికృష్టవిప్రకృష్టంబులు నగు ఘటనలను ప్రత్యక్షముగ గనుగొని రామాయణమును రచించగలిగి సప్పదు పరమేశ్వరీయ విజ్ఞానముగు వేదమందు సంపూర్ణవస్తు బోధమున్నదనుటయం దాశ్చర్యమేమియున్నది?

శ్లో॥ “చాతుర్వర్ణ్యం త్రయోలోకాశ్చత్వార శ్చాక్రమాః పృథక్।

భూతం భవ్యం భవిష్యచ్చ సర్వం వేదాత్ప్రసిద్ధతిః॥

శబ్దః స్పర్శశ్చ రూపం చ రసో గంధశ్చ పంచమః।

వేదాదేవ ప్రసూయస్తే ప్రసూతిర్గుణ కర్మతః॥”

(మను - 12 - 97, 98)

‘అథ ఏవచ నిత్యత్వమ్’ (బ్ర. సూ.) ‘అనాది నిధనానిత్యాః’ ఆదివచనములచేత వేదములు నిత్యములని సిద్ధమగుచున్నది.

ఏదేని చిన్న రాష్ట్రముయొక్క శాసనమునకుఁగూడ నొక విధానముపేర్చితమైయుండగా నొక ననంత బ్రహ్మాండాత్మక జగత్తుయొక్క శాసనమున విధానములేనిదే యెట్లుపొసగును? ఒక యంగుళపు భూమి, యొక ప్రకాశము, నొక వృక్షము, నుద్యానకూప సరోవరాదికము గూడ నొక శాసకుడు లేక ప్రభువు లేకుండ యుండవుగదా! అట్టియేడ సూర్యచంద్ర నక్షత్ర వనపర్వత సాగరాదికము బ్రహ్మాండము నొకశాసకుడు లేనిదే యెట్లు నడువగలవు? ఈదృష్టిచేత నిందుకుగూడ తప్పక నొక విధానముండి తీరవలయును. తాత్కాలికులగు నియామకునకు, నియమింపబడువానికి నొక తాత్కాలిక విధానమెట్లులుండునో యట్లే సనాతననియామకునకు, నియమ్యునకు మధ్యనుండు విధానముగూడ సనాతనమే అయి యుండవలయును. అందుచేతనే వేదరూపవిధానముకూడ సనాతనమని చెప్పబడినది. ఈశ్వరీయ సనాతనవిజ్ఞానమందనువిధము లగుటచేతను ఈశ్వరీయనిశ్చయము లగుటచేతను గూడ నవి సనాతనములే నిశ్వాస మెట్లుగ జీవితదశను సూచించునో యట్లే వేదములు పరమేశ్వరస్థితి (సత్య)ని సూచించును. ప్రాణి జీవించియున్నంత పరకాలిని శ్వాసలు నడచుచునే యుండును. ఇట్లే పరమేశ్వరుఁ డున్నంతవరకు వేదములు నుండును. ఈశ్వరుఁడు సనాతనుడు కావున నాతని శ్వాసలుకూడ సనాతనములే. నిశ్వాసములయిన కారణము చేతగూడ వేదము లకృత్రిమములని రూఢమగుచున్నది. నిద్రయందు, జాగరణమందు నన్నివేళల శ్వాస నడచుచునే

యందును. అది బుద్ధిప్రత్యయసాపేక్షము కాదు. కావుననే యకృత్రిమము. నపాకుషేయము ననబడినది. కేవల జీవుడే కాదు. ఈశ్వరుని బుద్ధిప్రయత్నములుకూడ వేదనిర్మాణమందపేక్షింపబడవు. ఈశ్వరబుద్ధిప్రయత్న నిరపేక్షములు. నకృత్రిమములు, పురుషులవలన గలుగు భ్రమప్రమాద విప్రలిప్సా కరుణాపాటవాది దోషములచే సృశింపబడనేరనివి నగుటచేత వేదములు స్వతంత్రరూపమునఁ బరమప్రమాణములు. వాస్తవమున కదియే విశ్వవిధానము. నేడుకూడ భారతీయులలో జాలభాగ మావిధానమునే మన్నింతురు. సారాంశమేమి యనగా సనాతనపరమాత్మ సనాతనజీవాత్మలను సనాతనాభ్యుదయపరమపదముల బొందింప తన నిశ్శ్వసనభూతములగు నిత్యజ్ఞానానువిధములగు సనాతనవేదములద్వారా నిశ్చయించిన సనాతనమార్గమే హిందువుల సనాతనవైదికధర్మము. “సనాతన స్త్వం పురుషో మతోమే” “జీవభూతస్సనాతనః” “ఛందాంసి యస్యవర్ణాని” “అశ్వత్థం ప్రాహురవ్యయమ్” “త్వమవ్యయః కాశ్వత్థధర్మగోస్తా” మున్నగు గీతావచనములను బట్టికూడ పరమేశ్వరుడు, జీవుడు, వేదములు, ధర్మము ఇవన్నియు సనాతనములని సిద్ధమగుచున్నది.

హిందూధర్మశాస్త్రములద్వారా చేయబడిన ప్రతివ్యవస్థ యందును ధార్మికసంస్కారములకు సాన్నిధ్యము కలదు. గాయత్రి మొదలుగాగల మంత్రములవలన నేయే కార్యములు సిద్ధించుచున్నవో ఆయామంత్రముల యర్థములతోడ సమానార్థమునిచ్చు నన్యమంత్రములవలనను, ఇతరభాషాపదంబుల

వలసను సిద్ధింపనేరవు. వానిమూలమున నట్టిపుణ్యమును లభింపనేరదు. ఒక మంత్రమందలి వాక్యములను, పదిమూలను వెనుక ముందునుంచి జపించుటచేతను కూడ నట్టిఫలము లభింపదు. అట్టియెడ “ఛైన్ బాల్” అను శబ్దమునుండి తిండుల పిండమనియు, స్తంభశబ్దమునుండి యూపమనియు, నర్థము లెట్లు వెలువడును? పిండము, యూపము, ఆహావ సీయము మున్నగువానినుండి ఆయా సంస్కారములతో గూడిన ధార్మికార్థములే గ్రహింపబడును. కావున హిందువుల యొక్క ధార్మికజీవన నిర్వహణవ్యవస్థయు సామాజికజీవన నిర్వహణ వ్యవస్థయు మూలంబులగు వైదిక గ్రంథముల మీదను, నార్షగ్రంథములమీదను ఆధారపడి యున్నవి. లోకదృష్టియం దేదేని నిర్విఘ్నముగను, దోషరహితముగను సాగిపోవు వేదమార్గ మున్నను నది యాస్తిక్య బుద్ధికల హిందువులకు గ్రహణీయము కాదు. స్మశానాగ్నిచేత వప్పు, బియ్యము నుడుకబెట్టుకొన వచ్చును. కాని యాస్తికు డెన్నడు నట్టిపని చేయడు.

స్మృతి పురాణములయొక్కయు, మహర్షులయొక్కయు విచిత్రములగు విభిన్నవచనములను జూచి కొందఱు జనులు శాస్త్రములు, ధర్మములు దేశకాలపరిస్థితి ననుసరించి మారుచుండుననియు, విభిన్నస్మృతికారులు తమ దేశకాలపరిస్థితి ననుసరించి ధారణాపోషణనుకూలముగా రచించిన నియమములే శాస్త్రములనియు జెప్పుదురు. కాని యట్లు చెప్పుట పూర్తిగ నసంగతము. “విరోధే త్వనపేక్షంస్యా దనతి హ్యను

మానమ్” అది జైమిని సూత్రములనుబట్టి పూర్తిగ స్పష్టమగుచునే యున్నది. వేదముల ననుసరించియే స్మృతులన్నియు నేర్పడినవి. నేడు క్షిపాక్షిపదరిసితుల నన్నిటిని దృష్టిబోధింపఁజేయు కొని యెట్లుగ విధానములు చేయబడుచున్నవో అట్లే పరమేశ్వరుడును సర్వదేశకాలపరిసితులను దృష్టియందుంచు కొనియే యీనిత్యవిధానమును నిర్దేశించెను. కాని భేదమేమి యనగా తాకికవిధానములను నిర్దేశించువా డల్పజ్ఞుడు. కావున నాతని విధానమందు లోపములుండవచ్చును. భగవంతుడు సర్వజ్ఞుడు కావున నాతని విధానమందెట్టి లోపము నుండదు. ఆపత్తి సంపత్తి కాలభేదమునుబట్టి సూక్ష్మముగను విచిత్రముగను వేదములందు చెప్పబడిన ధర్మములనే సంకలన మొనర్చి స్మృతికారులు స్మృతులను నిర్మించిరి. “శ్రుతేరివార్థం స్మృతి రన్వగచ్ఛత్” శ్రుతి విరుద్ధమగు స్మృతి యేదియైనను త్యజించవలసినదే. అట్టియెడ నేటి మనుజు డెవండైన వేద విరుద్ధవిధానమును నిర్మించిన దాని నెట్లు గ్రహింపవగును? నేటివరకుగల “హిందూ లా”మితాక్షరా శాసనపద్ధతి దాయ భాగముకూడ మను, యాజ్ఞవల్క్యుల మీదను, వేదముల మీదను ఆధారపడి నిర్మితములైనవి. నేటివరకు హైకోర్టు లందును, ప్రివీకౌన్సిలు లందునుగూడ నీవచనముల యధిములే గ్రహింపబడును. స్వేచ్ఛాచరణమునకు సాహసించి బడుటలేదు. ఈ దృష్టిచేతనుగూడ నేటి హిందువుల విధానము వేదమే. ఈశ్వరుడు మృతిబొందనంతవరకు, లేదా యవకాశమును గ్రహించి తన యధికారమును హస్తాంతరిత మొనర్చు

నంతవరకు, లేదా తాను పరాజయమును బొందనంతవరకు, లేదా తనవిధానము దాతనికి లోపము గోచరించనంతవరకు ఆతని విధానములను బరివర్తనమును చెచ్చుట ధాకని కెట్టి యధికారము నుండదు. ఈశ్వరుడు నిత్యుడు, సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిసమేతుడును కావున నాతనిలో బూర్వోక్తావసరము సంభవింపనేరవు. అట్టిస్థితియందాతని విధానము నెక రెట్లు మార్పు చేయగలరు!

ఇంతియగాక ఫలము నిచ్చువాడే ధర్మాధర్మములను మార్పు చేయగలడు. ఆ ఫలము నీశ్వరుడు తప్ప నేవ్యక్తియు సమూహము నీయజాలదు. కనుక నెవరికిని ధర్మాధర్మముల మార్పుచేయు నధికారము లేదు. పత్రిముల యొక్కయు, వ్యక్తులయొక్కయు సమ్మతుల కచ్చట విలువయేమియు లేదు. ధర్మాధర్మములు మార్పు చేయుటకుగాని, చేయకుండుటకు గాని ఫలప్రదాత యగు పరమేశ్వరుని సమ్మతియే ముఖ్యము. ఆతని హస్తాక్షరము లేక సమ్మతియు లేనిచే యర్బుదముల కొలది విద్వాంసుల సమ్మతులున్నను ప్రయోజనము లేదు. అనాదులు సపౌరుషేయములు నగు వేదములే యాతని నిశ్చాసభూతవచనములు. అవియే యాతని నిత్యజ్ఞానానువిద్య మగు శబ్దరాశి. దానికి విరుద్ధములగు సమ్మతులన్నియు వ్యర్థములే. ఒక వ్యక్తి తన జన్మకర్మములనే యెరుగడు గదా! యెరింగినను ఫలప్రాప్తి యాతని చేతిలోనిది కాదుగదా! ఇట్టి స్థితియందు సగోత్రవివాముల వలనను, అంతరాతి వివాహముల వలనను పుణ్యమొదవునో, లేక శాపమే యొదవునో,

సరకప్రాప్తియగునూ, లేక స్వర్గములభించునూ అను విషయ మిశ్వరునికే తెలియవలయునుగాని యున్ముల కెట్లు తెలియును? ఈశ్వరుడే యనంతకోటిబ్రహ్మాండముల నెరుగును. ఆతడే యొక్కొక్క బ్రహ్మాండమండలిజీవులను, ఒక్కొక్క జీవుని యనంతానంత జన్మలను, ఒక్కొక్క జన్మయొక్క యనంతకర్మములను, ఒక్కొక్క కర్మయొక్క లెక్క లేనన్ని విచిత్రఫలితములను ఎరుగును. ఫలమునిచ్చు శక్తియు నాతనికి కలదు. కనుక నాతని విధానమే ధర్మాధర్మములకు బ్రమాణము. ఇందుచేతనే హిందువులు వేదములను, వాటి ననుసరించి నిర్మితములైన యార్షగ్రంథములను మాత్రమే తమ విధానములగా భావించెరు.

మఱియు దానిని మార్పుజేయ నెవ్వనికి నెట్టి యధికారము లేదని యూహింతురు. ఈశ్వరుడు, నాతని రామ కృష్ణాది యవతారములు. వసిష్ఠుడు, మనువు మున్నగువారు కూడ నావిధానములనే పాటింప నుపదేశింతురు. కాని మార్పు చేయుటకు వారికిట్టి యధికారమును లేదు. కావుననే నిశ్వాసములవలె బుద్ధిప్రయత్ననిరపేక్షములు అగుటచే వేదములు అకృత్రిమములు, నపారుషేయములు నని చెప్పబడినవి. అట్టి యెడ వాటికి విరుద్ధవిధానముల దయ్యారుచేయ నెవ్వనికి నెట్టి యధికారమును లేనేలేదు. ఇంతియగాక ప్రతిరాష్ట్రమునకు, సంత్రాప్రదేశమునకు శాసనమూలమున నొకధర్మమందు జోక్యము కలుగజేసుకొనకుండుట నియమమెకూడ యున్నది. సంయుక్తరాష్ట్రసంఘముకూడ నీవిషయమునే ఘోషించును.

భారతీయ నవీన విధానమునకు మూలభూతమగు ఘోషణ యందు 'ఏధర్మమందు ప్రభుత్వ మెట్టిబోక్యము కలుగజేసుకొనద'ను విషయము అంగీకరింపబడినది. ఇంతియ గాక నానియనుము క్రైస్తవ ముస్లిము మతములయెడ బాటింపబడుచును ఉన్నవి. కాని యొక్క హిందూధర్మముయెడనే యాసీతి పాటింపబడుటలేదు. పైగా నాసీతిని బాటించుచునే యున్నామని యనుకొనుటకై వివాహ దాయభాగములు ధర్మములు కావనియు, నవి సాంఘిక వస్తువులనియు ప్రభుత్వమువారు చెప్పుచున్నారు. కాని యా యా ధర్మములను బరిశీలించునపు డాయా సంప్రదాయములకు సంబంధించిన ధర్మగ్రంథములను అనుసరించవలయునను విషయముస్పష్టము. ఈదృష్టిచేత హిందూధర్మవిమర్శనము హిందూధర్మగ్రంథములను, హిందూధర్మాచార్యులను అనుసరించి చేసినపుడు ప్రస్తుత హిందూకోడుబిల్లు హిందూధర్మముమీద నెట్లుగా దాడిచేయుచున్నదో నుస్పష్టము కాగలదు. గోవధవంటి నీచ కృత్యములను మహమ్మదీయధర్మ మను తలంపుతోడ జ్రోతృహించుటయు, హిందువుల వివాహ, దాయభాగ, మందిరాది శుద్ధ ధార్మికవస్తువులను సామాజికములను తలంపుతోడ నణచివేయ బూనుకొనుటయు జూడగా నత్యాశ్చర్య మొదవుచున్నది.

హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష

—* సామాన్య వివేచనము *—

హిందూకోడు బిల్లునం బెన్నిమారులో హిందూధర్మ మను నామము వచ్చినది. కాని హిందూధర్మమన నేమి? దానికాధారస్వరూప ప్రమాణంబు లెన్ని? యను విషయము విచారించబడినటు లెచ్చటను గానరాదు. కావున నిది యపూర్ణము. ప్రయోజనము లేనిది. హిందూకోడును సమగ్రించుచు నొక మహాశయ్యు డిటు లనెను — “ ఈ బిల్లు హిందూ ధర్మమును రక్షించునది కాని భ్రష్టించునది కాదు. కాగణ మేమియనగా ఈబిల్లుమూలమున హిందూధర్మమును ద్వంద్వించునాలని కనేక యధికారములు లేకుండ జేయబడినవి. హిందూధర్మమును బరిత్యజించినవా డల్పవయస్కులను, నజ్ఞానులను పాలింప వీలులేనట్లే యువని పునర్వివాహము జేసుకొన్నను, హిందూధర్మమును విడనాడినను దత్తతాధికారము లేనిదగును. ” ఈవిధముగ ననేక ప్రమాణముల మూలమున కోడుబిల్లువారు హిందూధర్మ రక్షణమే కోరుచున్నారని నిరూపింపబడినది. కాని హిందూకోడుబిల్లునం దీవాక్యము లున్నను వేదాదిశాస్త్రములకు విరుద్ధముగా ననవర్ణ వివాహములు, సగోత్రవివాహము, విడాకులచట్టము... స్పృష్టికరింపబడినవనగా, ఈబిల్లును బ్రతిపాదించువారు అధర్మ

మును ధర్మమని భావించుననియు, నాకు ధర్మము నుల్లంఘించు
రను దాని భావ మధర్మము నుల్లంఘించరనియు మన ముచ
కొనవలసి నన్నును. అధర్మమును ధర్మమనుకొనువారు
పూర్వము కూడ గొంద టుండెడివారు. కొందఱు రాక్షసులు
పరదారాగమనమే తమ ధర్మమని భావించెడివారు. ఇట్టి సాన
ములందు ధర్మశబ్దము నుపయోగించుట భ్రాంతిమూలకమని
నుస్పష్టమైనది. “చోదనాలక్షణోఽర్థో ధర్మః” “తస్మాచ్ఛా
త్రం ప్రమాణం తే” ఇత్యాది వచనములద్వారా శాస్త్ర
విహితకర్మమే ధర్మమనియు, శాస్త్రవిషిద్ధ కర్మమే యధర్మ
మనియు వ్యక్తమగుచున్నది. బహిరంగముగా సంతర్జితము
వివాహములను, విడాకుల చట్టమును, సంకరస్పృహిని బ్రోత్స
హించు హిందూశోడుబిల్లు వలన ధర్మమెట్లు రక్షింపబడును ?
ధర్మమును గ్రహించుటకు ముందాధర్మమును, దాని ప్రమా
ణమును నిర్ణయించుకొనవలసివచ్చును. అందులకై వేదము
లను, ధర్మశాస్త్రములను. పూర్వమీ మాంసనువిమర్శించవలసి
యుండును. ధర్మము పేరట నేవియో కొన్ని వాక్యములను
ప్రాసినంత మాత్రమున ధర్మవాశకమగు శోడుబిల్లు ధర్మ
రక్షక మగునా ? సారాంశ మేమియనగా హిందూశోడును
నిర్మించువారిచే కల్పింపబడిన ధర్మమును దృఢించునాతడే
యిచట హిందూధర్మత్యాగి యని యూహింపబడును. కాని
శాస్త్రవిరుద్ధధర్మ మెప్పటికైనను నధర్మమే. ఈ యధర్మమునే
శోడుబిల్లును ప్రతిపాదించు వారు ధర్మమని భావించుచున్నారు.

“అధర్మం ధర్మమితి యా మన్యతే తమసావృతా ।

సద్వాద్ధాన్ విపరీతాంశ్చ బుద్ధి స్సాపార్థ తామసీ ॥”

(గీత 18-32)

అందఱను ఏకసూత్రమున బంధించునది యని చెప్ప బడుచున్న యీబిల్లునం దెచటను ధర్మశబ్దమునకు బరిభాష చెప్పబడలేదు. ‘హిందూ’ శబ్దమునకు మాత్రము పరిభాష చెప్పబడినది. కాని యాస్పర్శయు షే ధర్మమును బొందకుండ జేయబడినది. మహమ్మదీయుడు, క్రైస్తవుడు మున్నగువాని పరిభాషలకు వారి ధర్మగ్రంథములాధారములు. కాని హిందూ శబ్దమునకు పరిభాష వేటొక నిషేధము నాధారముగ జేసు కొనియో లేక నసమంజసాధారమును గైకొనియో చేయ బడినది.

ఇందు ‘హిందూధర్మముయొక్క యే స్వరూపమును, సంప్రదాయమును స్వీకరించువాడయినను హిందువుడనబడు’ నని చెప్పబడినది. కాని యీశ్వరుడు, అస్త్రేయము, ధృతి మున్నగువానిని హిందువులు కానివారుకూడ స్వీకరింతురు గదా! అట్టియెడ నందఱు హిందువులేల గాజాలరు? ఒకయెడ ‘హిందూ ధర్మముక్క యేస్వరూపమును, సంప్రదాయమును గ్రహించినను మనుజుడు వీరశైవము, లింగాయతము, బ్రహ్మ సమాజము, ప్రార్థనాసమాజము, నార్యసమాజము - వీటిలో నేయొకదానికి సదస్యుడయ్యు హిందువు డనబడును.’ అని చెప్పబడినది. కాని హిందూధర్మముయొక్కయు, సంప్రదాయముయొక్కయు బరిభాష, ప్రమాణము నావశ్యకము

లయ్యు నవి యిందెచటను జర్చింపబడలేదు. కొంత ముందు నకుబోయి బౌద్ధ, జైన, సిక్కు ధర్మముల నవలంబించువాడు కూడ హిందువులే యని పరిగణించిరి. ఇది లక్షణవైరుధ్య మన్నమాట. ఒకమారు హిందూధర్మానుయాయని హిందు వనినారు. రెండవమారు సిక్కు, జైన, బౌద్ధమతస్థులుకూడ హిందువులే అని యనినారు. సిక్కు మున్నగు మతస్థులు హిందువులని చెప్పబడినప్పుడు హిందూధర్మానుయాయని సిక్కు మున్నగు మతస్థులుగా నేల బరిగణింపకూడదు? ఒకడు అన్యమతము నవలంబించినంత మాత్రమున నామతాను సారముగ నన్యశబ్దముచే వ్యవహరింపబడు చున్నాడు గదా! అట్టియెడ మహమ్మదీయ క్రైస్తవులు మాత్రము హిందూ పదవాచ్యులేల కారు? అట్టియెడ “హిందుస్తానీకోడుబిల్లు” అనుట చాలమంచిది. ‘హిందూ’ శబ్దమును ప్రయోగించి ప్రభుత్వము ఈ సాంప్రదాయకత్వపు పంక్తమున నేలజిక్కు కొనవలయును!

ఉచితము, ననుచితము నెట్టివాడయ్యు నేబాలకుని తల్లిదండ్రులలో నొకరు హిందువులైయుందురో యాబాలకుడు కూడ హిందూశబ్దవాచ్యుడని చెప్పినారు. ఇది యొక విచిత్ర భావ. తల్లి హిందువయిన మాత్రమున నాపె బాలకుడు కూడ హిందువు డనబడదగు ననినారు గదా! తండ్రి యన్య జాతీయుడయిన నాతని బాలుడు కూడ నన్యజాతీయుడని యేల చెప్పబడ కూడదు! వాస్తవమున జాతీయొక్క లెక్కయే లేదందురా! దానికి తావేల నీయబడుచున్నది. ఏవస్తువున

కైన ప్రమాణాధారముల యుక్తత లేకయే ప్రభుత్వమునకు జేసినవాడు, చెందనివాడు సంగీకరించినంతి మూలమున హిందుత్వము వచ్చినాయనా ?

ఇట్లే హిందూధర్మము నవలంబించువాడు హిందువు డనబడు ననినారు. కాని హిందూధర్మముయొక్క పరిభాషను కాని వాని ప్రమాణమునుగాని, ధర్మము నవలంబింపదగు పద్ధతినిగాని నిరూపించి యుండలేదు. ఇందుమూలమున నీ కోడుబిల్లు అపూర్ణమైనదనియు, దీని నిర్మాతలు ఏశేషజ్ఞులు కారనియు దేటతెల్లమైంది. దీని ఫలిత మెటులుండుననగా నవండైన దన తోచినపట్టున నేను హిందూమతము 'నవలం బించినాను' అనుటతోడనే హిందువులలో బరిగణింపబడ నారంభించును. ఈవిధముగగాని గొన్నితరములనుండి యహిం దువుడుగా వచ్చుచుండు వ్యక్తికూడ నొక్క క్షణమందు హిందూధర్మము నవలంబించి, హిందువై యేహిందుకోటి శ్వరుని యాస్తికో యజమానియై మఱల నహిందువుడు కాగలడు.

కోడుబిల్లులో మున్నుండు 'ఎవండైన దనను హిందువు డని యనుకొనినను లేక ఘోషణ జేసినను హిందువుడనియే భావింపబడు' నని కూడ జెప్పబడియున్నది. కాని యిప్పుడా యంశము తీసివేయబడినది. వాస్తవమందు శాస్త్రములను గాని ధర్మములనుగాని, జాతి వర్ణవిభేదమునుగాని యంగీక రింప నెంచుకొననివారల కీపటాటోప మంతయు నెందులకు ? వాడు స్వయాముగ నహిందువులు గదా ! హిందూధర్మము

పేరట బిల్లులను తయారు చేయుటకు వారికెట్టి యధికారమున్నది ?

అంతమందు ముఱల నానిషేధాత్మకపరిభాషనే యిచ్చినారు. ఏమనియినగా, — “మహమ్మదీయుడుగాని, క్రైస్తవుడు కాని, పారసీకుడు కాని, యిహూదుకాని కానివాడు కూడ హిందువుడనియే యానబడును.” దీనిని బట్టి యందఱకు నొక పరిభాష యాధారము కలదనియు, హిందువులకే నిర్మాతల వృష్టిలో నెట్టి పరిభాషయు, నాధారము లేదనియు వ్యక్తమగుటలేదా ? పాస్తవమం దీలజ్ఞావిహీన హిందువులు కూడ నొక హిందువులేనా ? హిందూకోడును నిర్మించుటకు వీరికధికార మేమయిన నుండవచ్చునా ? అంతమున ‘నొకడు హిందూధర్మమునకు, జాతికి జెందనివాడయ్యు, హిందూకోడు ద్వారా శాసింపబడినంత మూత్రమున నాతడు కూడ హిందువుడుగ దలపబడును’ అను పరిభాష కూడ నీయబడినది. ఇదియు నొక విచిత్రపరిభాషయే. ఇందుగల అవ్యాప్తి, అతివ్యాప్తి, అసంభవత, మున్నగు దోషములు వారికి గోచరించనేలేదు కాబోలును. ముఱకు తట్టినదేదియో వ్రాసి పెట్టినట్లున్నది. యథార్థమందు ‘హిందూ లా’ మొదట హిందూధర్మశాస్త్రముల ననుసరించి రచింపబడినది. అందు చేతనే యా హిందూధర్మ శాస్త్రానుసారము శాసింపబడువాడు హిందువు డనబడుచుండెడివాడు. కాని నేడో హిందూకోడుబిల్లు హిందూ శాస్త్రములకు బూర్తిగా వ్యతిక్రముగ నడచినది కదా ! అట్టియెడ హిందూలా ప్రకారము

శాసించబడువారు నేడు హిందువులని యెట్లు చెప్పబడుదురు? అనగా నిచట నన్యోన్యస్వత్రయ దోషము కూడ పట్టినదన్నమాట. హిందూశబ్ద పరిభాష నిశ్చితమయితే హిందూకోడును నిశ్చితమగును! హిందూకోడు నిశ్చితమయిన తద్వారా శాసించబడువాడు హిందువు డనబడును. వాస్తవమున బాలివరములతో నిమిత్తము లేక పెండి చేసుకొన గోరువారు “స్పెషలు మేరేజి యాక్టు” ప్రకారము తామహిందువులమని చెప్పుకొనవలసియుండును. అట్లు చెప్పుకొన నక్కఱయు లేకుండవలె. హిందువులై యుండి స్వేచ్ఛాచరణమునకు నుద్యతులు కావలె. — నిడియే యీ బిల్లు యెక్క యుద్దేశ్యము. కనుకనే పై యాక్టు ప్రకారము పెండి చేసుకొన్న వారు కూడ హిందూకోడు చేతనే శాసించబడుదురు’ అని కూడ చెప్పబడినది హిందూకోడు పేనయిన పిమ్మట దీనిద్వారానే అట్లుచేయుట కవకాశ మియ్యబడ గలదు. అందుచేతనే బుద్ధిమంతులగు జను కీబిల్లుద్వారా వేశ్యాస్త్రీని పరమసాధ్వీలలామ యగు గులీనస్త్రీతో సమానముగ నుంతుమని చెప్పుచున్నాడు. ఈకోడులో జెప్పబడిన పరిభాష ప్రకారము ఏ విజాతీయుడైనను కన్యాలోభముచేత గాని, ధనలోభముచేత గాని నిమిషములలోపల హిందూ ధర్మము నవలంబించి తన మనూరథ మీడేర్చుకొని తన మొదటి మతములోనికి తిరిగి పోవచ్చును. ఇందు దీని కభ్యంతరమేమియు లేదు. ఇట్లు ఇతరమతస్థులకు హిందువులమీద దాడి చేయుట కవకాశము చిక్కును. హిందూకోడుబిల్లును

నిర్మించువారి యొక్కయు, స్వీకరించువారి యొక్కయు, మూర్ఖత్వకారణముగా నన్యమతస్థుల సంఖ్యయు, సంపదయు తెలిగి పోవును. శాస్త్రనిరుద్ధములగు నాచారవ్యవహారము లన్నియు బరిత్యజింపవలసినవే. కాని శాస్త్రవిరుద్ధమగు హిందూకోడు మాత్రము ఏనాటికిశాస్త్రపదవిని బొందనేరదు సరి కదా ! అనాదినుండి వచ్చుచుండు నాచారవ్యవహారము లకు అభ్యంతరము కలుగును.

ఈ కోడుబిల్లు అమలుజరుగ మొదలిడిననాటినుండి పూర్వపుశాసనము రద్దగుటయు, ఇది భారతదేశమందంతటను వ్యవహరింపబడుటయు జరుగును. ఈ దృష్టిచేత నీ బిల్లు భారతదేశమునకు బయట జెల్లనేరదు. ఫలదూపకముగ నచటి (విదేశములందున్న) భారతీయులందఱియెవరైన విదేశ శాసన క్రమమే నిర్వహించబడును. ఒక యాంగ్లేయు డెచటనైన మృతిబొందిన నాతని సంస్కార దాయభాగాదు లన్నియు నాంగ్లేయ శాసనప్రకారముగ జరుగుటయు, హిందువు డొక డెచటనైన జనిపోయిన నీతని సంస్కారదాయభాగాదు లాదేశ శాసనప్రకారముగ జరుగుటయు నెంత శోచనీయవిషయము ! నిజముగ నీ బిల్లు దేశము నాధారముగ జేసుకొని చేయబడి నది. కాని యొక వ్యక్తినిగాని, జాతినిగాని యాధారముగ జేసుకొని చేయబడలేదు.

“హైకోర్టులయొక్కయు, ప్రీవీకౌన్సిలుల యొక్కయు నిర్ణయములందు వ్యాప్తికెంది యేయే హిందూశాసనము లయితే సాధారణజనుల కాశ్చర్యమునుగొల్పుచు దావాలను,

కేసులను పెంపొందించుచున్నవో. టీఎన్టీ నెక్ర క్రమస్థితికి దేచ్చుటే హిందూకోడుయొక్క లక్ష్యము" అని చెప్పబడినది. అనగా హిందూలొనంతను స్పృహయుగను, సరళినుబోధముగను, ఏకరూపముగను జేయుటయు, దావాలను కేసులను నిరోధించుటయు హిందూకోడుయొక్క ఉద్దేశ్యము. కాని యీ బిల్లుఃసూలమున కేసులు దావాలు నెంతి యధికమయి పోవునో ముంచుముందు పాఠకులకే తెలియగలదు. సోదరు నకు, సోదరికి సమానభాగము నిచ్చుటమూలముగను తండ్రికి విల్లువ్రాయు నధికారమును వ్యవస్థ చేయుటచేతను కేవల మొక్క యన్నచెల్లెండ్రకేకాక తండ్రి కూతుళ్ళకుకూడ తగవులు వచ్చి కేసులు దావాలు వృద్ధిపొందును. ప్రతి గృహమందు కన్యయొక్క యత్తగారుగాని, అద్దెబాండ్లుకాని అందలి కొంతభాగమును కొనుక్కొన్న యన్యజాతివ్యక్తులుగాని నివసించుటచేత నెంతెంతటి సంఘర్షణములు బయలుదేరునో, ఎన్నికేసులు జరుగునో ప్రతివ్యక్తియు నులభముగ గ్రహించవచ్చును. అట్లే విభాజనముల మూలమునను, మృత్యుకరసంబంధముగను జరుగు కేసుల కంతముండదు. సంపదా నశించును. వివాహపు నిజస్థితినులకును, విడాకుల చట్టము నిమిత్తముగను హైకోర్టులవరకు బోవలసివచ్చును.

బిల్లునుండి 'మితాక్షరా' 'దాయభాగము' నను భేదమును దీసివైచి శాసనమునంతను ఏకరూపమును బొందించుటకు బ్రయత్నించిరి. 'మితాక్షరా'ను బట్టి హిందువునియూ స్త్రీవ్యక్తిగతముకాక ప్రత్యేకముయిండును. తండ్రి, కుమారులు,

మనుమలు, మునిమనుమలుకూడ దానిని పంచుకొనదగువారు ఆస్తియందు వ్యక్తులకు జన్మసిద్ధమయిన యధికారముండును. పైతృకసంపత్తును బంచుకొనదగు వాడెవడైన జనిపోయిన నాతని సంపద విగతబ్రతికియున్న భాగస్థులకు జెందిపోవును. కాని బిల్లుయొక్క దాయభాగసిద్ధాంతమును బట్టి వారసుని యాస్తి యాతనికి వ్యక్తిగతమైయుండును. అనగా నాతని కాయాస్తియందు దానవిక్రయసత్తాధికారములు సంపూర్ణముగ నుండును. లోకసామాన్య తిలకు మహాశయుడు “స్వరాజ్యము మా జన్మహక్కు” అని ఘోషించగా, కాంగ్రెసు వాదు లందఱు దానిని మఱింత పెచ్చరిల్లజేసిరి. కాని హిందువులు ‘మా సంపదలో మాకు జన్మసిద్ధాధికారమున్నది’ అనినపుడు వీరి యాసిద్ధాంతమును బూర్తిగ నణగద్రొక్క ప్రయత్నించుచున్నారు. ఆస్తికి కాననమూలమున నొకవ్యక్తి యెప్పుడయితే వాసుడగునో, యప్పుడే మృత్యుకరపరిస్థితియు దటస్థించును. ఇందు మూలముననే సమ్మిలిత కుటుంబముల రివాజు నశించును. ఆస్తులు విభజింపబడి పోవును. అందు ప్రభుత్వమునకు గూడ భాగమేర్పడును.

పూర్వ మాస్తిని మగపిల్లలే పంచుకొనడివారు. ఇపుడాడపిల్లలుకూడ బంచుకొందురు. ఈవిధముగ భర్తకుటుంబము యొక్కయు, పితృకుటుంబము యొక్కయు నాస్తులన్నియు నెన్ని భాగములైన పతయధికముగా ప్రభుత్వము వారికి మృత్యుకరము ముట్టును. కుటుంబ మందలి యే వ్యక్తియొ డగు లాభమును బొందనేరడు. కాని ప్రభుత్వము

నకు మాత్ర మధికలాభమున్నట్టి. ఒకయెడ తండ్రి యాస్తి యందు ఆడపిల్లల శాధికారము జూపుటయు, వేటొకయెడ తండ్రికి విల్లువ్రాయు నధికార మీయబడుటయు జూడగా శాంత యాశ్చర్యముగనొ యున్నది. అనగా, తండ్రియాస్తి నాడపిల్లలకీయ దలంపనియెడల గొడుగులపేర విల్లువ్రాసి యిచ్చివేయవచ్చునట. ఇట్లు విల్లుకాగితము వ్రాసిన తండ్రి కూతుళ్ల విరోధము. వ్రాయకున్న తండ్రి కుమారులకు విరోధము. మఱియు నన్నచెల్లెండ్రకు కలహము.

ఇటు లెపుడయితే శాస్త్రధర్మముల విశ్వాసమహిమగంటునో, ఆవు ధర్మకామములే ప్రధానములగును. ఇక నాస్తుల యందలి కాంక్షలమూలమున నాడుబిడ్డల హత్యలు పెరిగి పోవును. ఏతల్పంబంధమగు నీర్వలమూలమున నాడుబిడ్డలు తమ తండ్రులకు, సోదరులకు విషము నీయవచ్చును. తోడనే 'తల్లి యొక్కతే తప్ప మిగిలినస్త్రీలందఱు వివాహాదులే' అను మహమ్మదీయాచారప్రకారముగ నాస్తులందలి కాంక్షల కొలది హిందువులలోగూడ నన్నచెల్లెండ్ర పెండ్లిండ్లు సంభవించును. శాస్త్రధర్మములందు విశ్వాస మేర్పడుట కష్టముకాని యంతరించుట కఠినము కాదు. సగోత్రవివాహము, ససవర్ణ వివాహము బ్రచలితమైనతోడనే రానురాను అన్నచెల్లెండ్ర పెండ్లిండ్లయందుకూడ నభిగ్రుచి మొదలగును. ఎప్పటికైనా శాస్త్రధర్మ విశ్వాసమే ప్రజలను నీచాతినీచ ప్రవృత్తుల నొబడకుండ గాచునది. పైవిశ్వాస మంతరించుటతోడనే ప్రజలను సవరించుట కఠినమేకాక ససంభవమయిపోవును. అన్నిటి

కంటే నత్యాశ్చర్యజనకమగు విషయమేది యంటే ప్రస్తుత బిల్లు ప్రతిపాదకులు ఒకయెడ “దాయభాగమునకు, ధర్మమునకు సంబంధ మేమి? ఇది లౌకికవిషయముకదా!” అని పల్కుచు శాస్త్రముల నించుకంటెయైన లెక్కచేయక నిష్పము వచ్చినరీతిని నవీనదాయభాగ విధానమును ఏర్పరచుచున్నారు. వారే వేటొకయెడ కన్యకు పైతృకసంపదయం దధికారము కలదని నిరూపించుటకునై మను, యాజ్ఞవల్క్యులు రచించిన

“స్వేతోఽంశేభ్యస్తు కన్యాభ్యః ప్రదద్యుర్భ్రాతరః పృథక్ ।

స్వాత్వాదంశాచ్చతుర్పాగం పతితాః స్మరదిత్వవః॥”

(మను - 9 - 118)

ఇత్యాది వచనముల నాధారముగ దీసుకొని ‘కన్యకు భాగమీయని సోదరుడు పాపి, పతితుడు నగు’నని చెప్పుచున్నారు. ‘అవివాహితయగు కన్యయే తండ్రి యాస్తియందు భాగమును బొందనర్హురాలు’ అని శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. కాని యీబిల్లు వివాహిత, అవివాహిత - ఇద్దఱు కన్యలకు గూడ తండ్రి యాస్తియం దధికారము కలదని చెప్పుచున్నది.

‘దేవాలయప్రవేశము, వివాహము, విడాకులచట్టము, వారసత్వము మొదలగునవి రాజ నైతిక విషయములు సమాజమునకు జెందినవి. వాటికి ధర్మముతోడ సంబంధము లేదు’ అని నేటిజనులు కొందఱుందురు. వివాహ, మందిర ప్రవేశాదులే ధర్మమునకు జెందినవి కానిచో నిక ధార్మిక

మయినదేదియో నిశ్చయించుటయే కష్టము. అలయములు, అందలి విగ్రహములే ధార్మికములు కానిచో బజారులో విక్రయింపనున్న విగ్రహములను జూచియే సంతసింప వలయును. వివాహము ధర్మమే కానియేడల తండ్రి కూతుళ్లకు నన్నచెల్లెండ్రకు బెండ్లిండ్లు జరుగవలసినదే. కాని దేవాలయ ప్రవేశమునకు బ్రోత్సాహ మిచ్చుచున్న ప్రస్తుతబిల్లు ప్రతిపాదకు లీవిషయము నేలకో యంగీకరించుటలేదు. వాస్తవమందు మహమ్మదీయాది మతములవలె ధర్మాధర్మ నిర్ణయమును శాస్త్రములైన జేయవలె. లేక ధర్మాచార్యులైన జేయవలె. అంతియకాని 'మాకు సంప్రదాయములతో బనిలేదు' అని చెప్పుకొను నీప్రభుత్వ మింత ప్రపంచమును విస్తరింపజేసి యీ సాంప్రదాయకపు బంకమున నేల జిక్కుకొనవలయును? ప్రభుత్వమువారు వేదాదిశాస్త్రములను, ధర్మ శాస్త్రములను బట్టి హిందువులను ధర్మనిర్ణయము జేసుకొన నీయవలయును. ఆ శాస్త్రముల బట్టి ప్రస్తుత హిందూకోడు మున్నగునవి, ధర్మముమీద దాడి చేయుచున్నవనుమాట నిక్కము.

ఒకప్పుడు డాక్టరు అంబేడ్కరు 'ఏకపత్ని విధానము సమస్త ప్రపంచేతిహాసమునను గలదు' అని పలుకగా నొక మహాశయుడు 'మహమ్మదీయలా' విషయమున దమయాశయ మేమని ప్రశ్నించెను. తోడనే వారు 'మహమ్మదీయమతమందెన్ని పెండ్లిండ్లయినను చేసుకొనవచ్చును. తప్పలేదు' అని సెలవిచ్చి తప్పుకొన్నారు. సారాంశ మేమియనగా ముసల్మాన్లు

నుల విషయమున నేదేని బిల్లును నిర్మించుటకు శ్రీ దాక్షకు మహాశయులకు శక్తి చాలదన్నమాట.

ఈ కోడుయొక్క పరిభాష లన్నియు శాస్త్రుసీమల నుల్లంఘించునవియే. ఇందు 'సపిండ' శబ్దమునకు శాస్త్రునిరుద్ధముగు పరిభాష చెప్పబడినది. సపిండత్వమయిదు లేక నేడేండ్ల వరకు నుండునని శాస్త్రము లంగీకరించగా బిల్లువారు మూడో లేక నయిచేడ్లవరకు మాత్రమే యుండునని యంగీకరించి నారు. దత్తుని (పెంచుకొన బడినవాడు) విషయమునను, అంతరాజ్ఞాతీయకన్యకయొక్క సంతానమువిషయమునను ఇంకను నిట్టి శాస్త్రువచనములు చాల గలవు. బిల్లులో శాస్త్రుములను ప్రమాణముగ దీసుకొన్నప్పుడు సగోత్రవివాహము ఏల నిషేధింపబడ లేదు. అట్లు ప్రమాణముగ దీసికొన మందురా? అన్న చెల్లెండ్రయొక్కయు, పినతండ్ర సోదర పుత్రికల యొక్కయు, మేనత్త సోదర పుత్రుల యొక్కయు, లేదా యిరువురు సోదరులయొక్కయు, సోదరీమణుల యొక్కయు సంతతుల యొక్క వివాహములేల నిరోధింపబడవలయును! దీనికి స్థిరప్రమాణ మెయ్యది!

వర్తమానలోక దృష్టిచేతనుగూడ ధర్మవిషయమున నెక బిల్లును నిర్మింప నెకరికేట్టి యధికారమును లేదు. భారతీయ ప్రభుత్వము ధార్మికస్వతంత్ర్యమును స్వీకరింపను స్వీకరించినది. మహమ్మదీయ, క్రైస్తవులయెడ దానిని పాటించును బాటించినది. కాని యీ యంతరాష్ట్రీయ నియమములకు, రాష్ట్రీయ నియమములకు విరుద్ధముగ నెక్క

హిందూధర్మముందే జోక్యమును కలుగజేసుకొని మందిర ప్రవేశము, హిందూకోడు మొదలగు బిల్లులను ప్యానుచేసి శాసనముచేయ నెంచుచున్నది. స్వతంత్రభారతము పేరటను, అఖండభారతదేశము పేరటను వర్తమాన ధారాసభ (బిల్లులను ప్యానుచేయు కమిటీ) ఎన్నుకొన బడినది. ఈ యెన్నుకొనబడిన ధారాసభ ధర్మవిరుద్ధములగు బిల్లులను ధార్మిక, సామాజిక రంగములందు విప్లవమును జెలరేగజేయు బిల్లులను దయారుచేసి ధర్మమును సమగ్రముగ నంతమొందించునని ప్రజలనుకొని యుండలేదు. కనుక నిట్టి బిల్లులను ఏర్పరచు నధికార మీ ధారాసభ కేంతమాత్రమును లేదు.

శ్రీంతియ గాక స్వతంత్రత లభించిన పిమ్మట చాల దేశీయరాజ్యములు భారతసంఘమునందు సమ్మిలితముగావింపబడిపోయినవి. వారియెడగూడ నీబిల్లులు చెల్లగలవు. కాని యీరాజ్యములలోని ప్రజలచే నెన్నుకొనబడిన ప్రతినిధి యెవ్వడును ప్రస్తుత ధారాసభలో గాన్పించడు. కావున నీ ధారాసభచే నిర్మింపబడిన బిల్లుల నీరాజ్యములందు బలవంతులుగ వ్యవహరింపజేయుట ఎంతయు నన్యాయము.

కోడుయందు గ్రహింపబడిన విడాకులచట్టము దానికి గల కారణములు గూడ శాస్త్రవిరుద్ధములు. అసంగతములు. విమనస్కృతను వ్యాపింపజేయునవి. విడాకుల చట్టము నిమిత్తముగ రెండు సంవత్సరములవరకు విడచిపెట్టి యుండుటను గాని; బలాత్కరించుట మూలమున భీతి చెందుటనుగాని,

రోగ, వ్యభిచార, ఉన్మాదాదులను నిరూపించుటకు నై యెన్నేని లేనిపోని కుట్రలు, పన్నాగములు బయలుదేర గలవు. కోర్టులో భార్యాభర్త లొండొరుల వ్యభిచార దోషములను నిరూపించుకొన మొనరించుదురు. ఈదృశ్య మంత యనన్యకరమైనది? నేటివరకు నెంతటి భయంకరపరిస్థితి యేర్పడినను, పెద్ద క్షిప్తపరిస్థితిలోకూడ నెకరు తోడ్పడినను, తోడ్పడకున్నను భార్యాభర్త లొకరి నెకరు విడచిపెట్టుట లేదు. కాని యికముందు భయంకరజబ్బు పరిస్థితిలో నెకరి నెకరు విడచిపెట్టి బ్రయత్నించుదురు. వాస్తవమున శాస్త్ర సమ్మతిమగు వివాహమును జేరుపడని నధికారము కోర్టునకు లేదు. విక్రయ, పరిత్యాగముల మూలమునకూడ భార్య భర్తనుండి వేటుకాజాలదని శాస్త్రములు ఘోషించుచుండగా కోడుబిల్లువారు 'వివాహ మేయే యితర పద్ధతులమీద నుచితమయ్యు వధూపక్షమువారు, పరపక్షమువారు సమాన గోత్రప్రవరలు కలవారయిన కారణముచేతను, వేర్వేరు జాతులకు గాని, సమానజాతియండి విడిపోయిన యువజాతికి గాని చెందినవారయిన కారణముచేతను, అనుచితము మాత్రము కాదని ఘోషించుచున్నారు. దీనిని బట్టి యీ హిందూకోడు హిందూధర్మము నెంతవరకు రక్షించగలదో—దాని గుట్టు బాగుగ బట్టబయ్యలేనది.

‘కోడుబిల్లు ఒక భార్య జీవించియుండగా భర్త రెండవ పెండ్లి చేసుకొన వీలులేదని శాసించుచున్నది. నేటివరకు భార్య యనుమతిమీద సంతానాపేక్షతో బురుషుడు రెండవ

పెండ్లి చేసుకొనుట కెట్టియాటంకము లేకుండయున్నది. కాని యింకముందు భార్యయునుమతించినను విడాకుల రిజిస్ట్రేషను చేసుకొననిదే రెండవ వివాహము చేసుకొనిన పురుషుడు శిక్షాపాత్రుడు కాగలడు. ఈవిధముగ విడాకుల చట్టమైనా ప్రచారములోనికి రాగలను. లేదా భార్యా భర్త లిటువురు విడాకుల చట్టమునుగోరి సంతానాపేక్షచేత ముస్లిముమతమును స్వీకరించి రెండవ పెండ్లి చేసుకొనియైనా సంతానముఖ మనుభవించెదరు. రెండవ పెండ్లి కాకపోదు. విడాకుల చట్టప్రకారము రిజిస్ట్రేషను చేసుకొనినగాని ద్వితీయ వివాహము జరుగదు. రెండవ పెండ్లిని నిరోధించుటకునై సంయమముగా నుండవలయునని ప్రబోధింపబడుచుండెడిది. కాని యిప్పుడు విడాకుల నిర్మాణము, పెండ్లి — ఇవి రెండును సంయమము నుల్లంఘించమనియే ప్రోత్సహించుచున్నవి. ఇందు శాస్త్రవిరోధము నున్నవ్యవహారమునే యున్నది.

ఈబిల్లు ఆమోదించబడిన మీదట పితృపితామహాదులు చేసిన ఋణములను తీర్చవలసిన బాధ్యత పుత్రపౌత్రుల కెవ్వరికి నుండదు. ఇది కూడ చాలశాస్త్రవిరుద్ధము. నేటి వరకు తండ్రి విషయమున గుగిలియున్న లౌకిక పారలౌకిక కృత్యములను బూర్తిచేసి పితృఋణమును దీర్చుకొనుట పుత్రునకు కర్తవ్యమై యున్నది. ఈపద్ధతి బిల్లుమూలమున తప్పక సమాప్తి చెందగలదు.

వర్ణ వ్యవస్థకాని, జాతి వ్యవస్థకాని పనికిరాదనియు, ఒకే జాతియందవలయుననియు, జాతిభేదములతో నిమిత్తము

లేకుండ నందఱును వివాహ ఆహార సంబంధమేర్పడవలయు ననియు గొందఱితలంపు. మఱియు నివ్వితమున హిందూ కోడుబిల్లు మహావకారము చేయున్నదని తలచి వారు దానికెక్కువ దోహద మిచ్చుచున్నారు. కాని సిద్ధాంతమేమి యనగా ఈ ప్రపంచకమే త్రిగుణాత్మకము. గుణముల వైషమ్య మూలముః సృష్టియు, సమత్వమూలమున ప్రలయ మును జరుగుచుండును. కనుక నెన్నిచోట్లనూ వైలక్షణ్య మునకు బ్రమాణములు కన్పించుచున్నవి. వైలక్షణ్యము కన్ప డని చోట్ల 'విశేషము' అనుపేరుగల పదార్థముద్వారా వైలక్షణ్యము గోచరించుచున్నది. గుట్టము, గోవు మున్నగు పశువులలోను, మామిడిచెట్టు మొదలగు జాతులలోను గన్పడు విచిత్రతను బట్టి చూడ ప్రపంచమున జాతులు, నుప జాతులు కలవనియే గోచరించును. ఇక నాజాతిభేదము మను జులలో నున్న హానియేమి? వేదములందు కూడ అశ్వము, అర్ఘ్య, నాజి యను నశ్వజాతివర్ణన మున్నది. ఇట్లే వేదము లందు బ్రాహ్మణ క్షత్రియాది జాతులనేకములు పర్ణించబడి యున్నవి. వారి వారి కర్మలు కూడ వేరువేరుగ జెప్పబడి యున్నవి. వాటి నుపేక్షించిన కౌశ్రుద్రోహము చేసినట్లే.

వివాహ ఆహార సంబంధమువలన జనులలో పరస్పర ప్రేమ, సంఘటనము పొసగుననుకొనుట వట్టి భ్రాంతి. ఆధునిక రవ్యసులలోను, అమెరికనులలోను వివాహ ఆహార విచారణ ఏమియు జేయబడదు. అయినను వారిలో సద్భావములేని కారణమున సంఘర్షము జరుగుచునే యుండును. కుక్కలలో

‘నిది నాపుత్రిక, ఇది బహు యాహారములేక ఈ యాహారమును మనము తాకకూడదు’ అను విచారములుండవు. అయినను వాటియందు భయంకర సంఘర్షణలు జరుగుచునే యుండును. కావున నాచార విచారములందు భేదమున్నను సద్బుద్ధి, సద్భావనలద్వారా సంఘీభావమును, వికమత్యమును సాపించవీలగును. పలువురు నైతికులు పలురకముల శస్త్రాస్త్రములతో పలువిధముల యాధములు నేయుదురు. వారి వారి సాసములుకూడ వేరువేరుగ యుండును. అయినను వారి లక్ష్యముక్కుటి యగుటచే వారిలో తప్పక సంఘటనముండియే తీరును. అట్లే శాస్త్రమర్యాదలను బట్టి యాచార విచారములందు భేదమున్నను, సద్భావనలద్వారా వికమత్యము సమకూడగలదు.

హిందువులయొక్క యవాంతరజాతులు నశించిపోయినను మహమ్మదీయాది జాతులుండనే యుండును. వాటితోడ గూడ మైత్రి పొసగవలసినదే కదా! బుద్ధిమంతులు, స్వధర్మపరాయణులు, విశ్వసనీయులు నగు హిందూ మహమ్మదీయులలో నైకమత్యము పొసగిన పొసగవచ్చును. కాని బిలును బట్టి శాస్త్రధర్మ విశ్వాసము లేక, స్వధర్మపరాయణత లేక, నైకవిధమగు విశ్వాసము లేకయు మండు హిందువులలో పారస్పరికముగ నైకమత్యము కుదురుట సంభవమై పోవును. తండ్రికొడుకులకు, అన్న చెల్లెండ్రకు, భార్యాభర్తలకు కేసులు దావాలు మొదలగునవి బయలుదేరుట యీ బిల్లుయొక్క ముఖ్యఫలితము.

హిందూకోడును ప్రజలు కోరుతున్నారని చెప్పబడుచున్నది. కాని యది వాస్తవము కాదు. దాని నెవ్వరును గోరుటయు లేదు. 'హిందూ' యింటివారు దేశమందలి యన్నిప్రాంతములందు బిర్లలున జేసి యనేక సంస్థలను, ఆచార్యులను, విద్వాంసులను, జడ్జిలను సాక్షులగా బెట్టుకొని 'చాలమంది జను లీబిల్లు నా మీదించినవాఁడు డన్నాడు' అని స్పష్టీకరించినారు. పట్నాపైకోర్టుజడ్జిగారగు శ్రీధర్కానాథ మిశ్ర గారు 'ఈ బిల్లును కోర్టువారునులేరు. దీని యవసరమును లేద'ని నెక్కి వక్కాణించియున్నారు.

'వర్తమాన ధారాసభకు హిందూకోడువంటి బిల్లుల దయారుచేయునధికారము కలదనియు, విధానముల (రూల్సు నియమములు) వంటి మహత్త్వపూర్ణ వస్తువులను దయారుచేయు నధికారముండగా నాసభ హిందూకోడువంటి యువ యోగకారి యగు వస్తువు నేల నిర్మించకూడదు?' అని చెప్పబడుచున్నది. కాని యీ చెప్పబెంతయు నసమంజసముగ నున్నది. విధాన నిర్మాణార్థమై యీసభ యేర్పరుపబడినది. అది విధాననిర్మాణము నేయవచ్చును. కాని హిందూకోడు ద్వారా ధార్మిక విప్లవమును జెలరేగజేసి ధర్మము విషయములో జోక్యము కలుగజేసికొనుట కెట్టి యధికారమునులేదు. డాక్టరు కైలాసనాథకాటజూ, శ్రీ కన్యాశుల్కాల్ మాణిక్య లాల్ ముంజీ, శ్రీ పట్టాభిసీతారామయ్య, శ్రీ అనుభవశయనం అయ్యంగారు, డాక్టరు రాజేంద్రప్రసాదు వంటి విద్వాంసులు

కూడ హిందూకోడువంటి వస్తువును దయారూచేయుటకు ధారాసభ కేట్టి యధికారమును లేదు' అని స్పష్టీకరించినారు.

లోకశంత్ర దృష్టిచే కొలది జనుల యాలోచనలను బహుసంఖ్యక జనుల నెత్తిన బడవేయు పెంతయు ససమంజ సము. దేశములో నూటికి తొమ్మిండుగురు హిందువులు వోటు చేయగా ధారాసభ యేర్పడినది. దేశీయరాజ్యము లందలి ప్రజలచే నెన్నుకొనబడిన ప్రతినిధి యొక్కవను ఇందులేదు. అట్టియెడ నీ ధారాసభచే నిర్మింపబడిన చిల్లు హిందూదేశమం దంతటను ఎట్లు చెల్లును! లోకమత సంగ్రహణముచేయు కమిటీవాడుకూడ "జనులు హిందూకోడుకు వ్యతిరీక్తముగ నున్నారు' అని స్పష్టీకరించియే యున్నారు కదా! అట్టి స్థితిలో పట్టిన పట్టును విడువనని కూర్చోనుట ఈ ధారాసభ కేమి సముచితముగా నున్నది?

కొంతమంది జనులిటు లందురు— "నేడు స్త్రీలయెడ జాల యన్యాయము జరుగుచున్నది. విధవాస్త్రీల దుర్గతి చెప్పనలవి కాకయున్నది. దత్తుని తల్లి యనుభవించుపాట్ల కంతము లేకున్నయది. భర్తలుకల స్త్రీలుకూడ తమ భర్తల వలన నెన్నియో పాట్లకు లోనగుచున్నారు. లక్షలాదిరూపాయలను గడించి మరణించినవాని భార్యకు ధర్మనిమిత్తము గను, తీర్థయాత్రల నిమిత్తముగను కావలయు ధనముమాట యెటులున్నను, సముచితమగు భోజనము బట్టకూడ లభించుటలేదు. ఒక్కొక్క స్త్రీ సంవత్సరమున కొక్క పంచి

తోడను 10 లేక 20 రూపాయలతోడను కాలము గడపు కొనుచున్నది. పురుషులు వారయెడ నిష్ఠము వచ్చినటుల బ్రవర్తించు చున్నారు." పైవిషయము లన్నియు నాసాత రమణీయముగనే యున్నవి. కాని అన్ని సమాజములందు స్త్రీ పురుషులలో మంచివారు, చెడ్డవారు నిగులేగలవారు నుందురు. పురుషులలో మంచివారను ఉన్నారు. స్త్రీలలో చెడ్డవారు నున్నారు. దోష మొకేపక్షమున లేదు. దోష మెవరు ఛేదనను తీమింప వీలులేదు. వాటిని పోగొట్టుటకు బ్రయత్నింపవలసినదే. కాని దానికి ఉపాయము హిందూ కోడుబిలు మాత్రము కాదు. సామాజిక శాసనమువలననే యాదోషములను దూరము చేయవచ్చును. హిందూకోడు సదా ఆశీసులలోనే ఉండునది. మానవుడు కోర్టులలో ప్రవేశించనంత వరకు అది యేమియు చేయజాలదు. మామూలుగా నిటువంటి శాసనములు కొన్ని నేడును గలవు. విధవా స్త్రీకి భర్తయూ న్ని ననుభవించుటకు సంపూర్ణాధికారముండనే యున్నది. పతివ్రతయగు విధవాస్త్రీకి తన భర్త సంపత్తు ననుభవించుటకు పూర్తిగ నిధికార మున్నది. పతి యేదేని యన్యాయ మొనర్చిన నేడును దండితుడు కాగలడు. తద్వారా భార్యకు పూర్తిగ భరణపోషణములు ప్రాప్తించగలవు. కాని ఇటుపైన ఆమె కోర్టునకు బోవనియెడల న్యాయమును బొంద లేదు. హిందూకోడు ప్యానయిన మీదటను ఆమెకు న్యాయము లభింపదు. నేడో కోర్టుకు బోయిన న్యాయము లభించుచునే యున్నది. శాస్త్రానుకూలములగు నేకార్యములందు ప్రవర్తిం

చిన స్త్రీపురుషుల నైనను అన్యాయులని చెప్పుటంతయు సన్యాయము. శాస్త్రము లందఱకు హితమును గోరునవి. వాటి నియమములకు బడి యుండుటయందే శ్రేయమున్నది. సమాజముల చాలమంది స్త్రీపురుషులు వాటిని పాటించుటయందే యధిక గౌరవమును భావించుదురు. అట్టిస్థితియందే కొలదిజనుల యాలోచనను బట్టియో శాస్త్రమర్థాదల నుల్లంఘించుట మరచిపోని కాదు. జలమువలె మానవునకు నిమ్నప్రదేశములలో బ్రవహించుట స్వభావము.

ఒక నియంత్రణము లేనిచో నాప్రవహించుటంతయు వ్యర్థమగును. హానికరమగును. ఆ నియంత్రణముకూడ వేదముల యొక్కయు, దూరమును జూడగల మహర్షుల యొక్కయు విధానముల నియంత్రణమే మేలైనది. 'కర్తవ్య నిష్ఠముందు అధికార పాఠ లెక్కింపబడదగినది కాదు' అను విషయము నందఱు సమ్మతించుదురు. సతీత్వము, వైధవ్యపాలనము, తపస్సు, మాతృత్వము, ఆదర్శపత్నీత్వము వలన గలుగు గౌరవము సర్వోత్కృష్టమైనది. వీటిని పాటించుటచే శక్తిసామర్థ్యములు తగ్గవు. దినదిన ప్రవర్ధనమానములు కాగలవు. వీటి మహిమమూలముగ భారతనారి ప్రపంచమందలి స్త్రీలందఱియందు నాదర్శవారిగ బరిగణింపబడుచు వచ్చుచున్నది. ధనసంపదలనే కాదు. ఆమె దేవతగాను కూడ వశమునర్చ్యులౌవగలదు. కాలమును కూడ ధిక్కరించగలదు. పతి పుత్రాదులను మృత్యుముఖమునుండి బయటకు గొనిరాగలదు. ఈవిషయములతోడ స్త్రీకి సంబంధము లేకుండ జేయగోరు

వారు పూర్తిగా ధర్మమును, శాస్త్రమర్యాదలను ఉల్లంఘించుచున్నారన్నమాట. కాని వారికి తమ యధికారవాంఛలను, వ్యసనములను, తత్ప్రేరితములగు దుష్కృత్యములను ఒకరిలనెత్తిని రుద్దుట కెట్టి యధికారమును లేదు. పురుషుల ననధికారప్రయత్నములనుండి మఱలించుటయు, శాస్త్రముల ననుసరించియే స్త్రీలకు సర్వవిధసౌకర్యములు నేర్పరచుటయు శాసనముయొక్క ముఖ్యకర్తవ్యము. ఏయే లోటులను పూర్తిసేయుటకు, నేయే సౌకర్యములను సంపాదించుటకు హిందూకోడు అవసరమని తోచుచున్నదో, ఆయా విషయములను శాస్త్రానుకూల మార్గములను బట్టియే సాధించవచ్చును. 'ఈబిల్లుమూలముగ వ్యభిచారము, అనాచారములు వర్ణసాంకర్యము, కలహములు పెచ్చుపెరిగిపోవు' నను విషయమును హిందూకోడు సమరకులు కూడ యంగీకరించుచునేయున్నారు. కాని హిందూకోడుకు పూర్వమందు మాత్రమీ విషయము లన్నియు లేవా? అని వారు వాడింతురు. ఈ విషయము అసత్యదురాచరణములను విడనాడవలసినదని శాసనము జేయుచు నా యసత్య దురాచరణము లంతకు బూర్వము మాత్రము లేవా? అని చెప్పనట్లున్నది.

వాస్తవమున యోగ్యమగు సమాజనిర్మాణముచేయుట అవసరము. కాని యది శాసనమువలన బొసగదు. శిక్షణ వలన బొసగును. ప్రస్తుతము జరుగుచున్న మలినోపన్యాసములను, నాటకములను అరికట్టవలయును, సినేమాలను నిరోధింపవలయును. దుష్ప్రకటనల జరుగనీయ కూడదు.

గ్రామ గ్రామమందు, ప్రతియగ్రహారమందు భారత
రామాయణ కథలు జరుగవలయును. సత్సంగము జరుగ
వలయును. ధర్మ విత్వాసముల నాధారముగ జేసుకొని
గ్రామ పంచాయతీలు నెలకొల్పబడ వలయును. అవి గ్రామ
మందలి ప్రతి కుటుంబమును దృష్టియందుంచుకొనవలయును.
అత్యాచారముల నిరోధింపవలయును. అత్యాచారమొనర్చు
వానిని దండింప వలయును. ఆ దండనకూడ సామాజికము
కావలయును. అప్పుడీ కుటుంబసమస్యలు పెరిష్కారము
కాగలవు, హిందూకోడు ఈరోగములను నివారించుటకు
బదులుగ నాటిని మఱింత పెచ్చరిల్ల జేయును.

కొందఱు హిందూకోడు సమర్థకులతోడ నెడంబడి
కలకు బ్రయత్నించు చున్నారు. 'కొంత మేము ముందడుగును
కొంత వారు వెనుకడుగును వేసినప్పుడు నికమత్యము కుదు
రును. హిందూకోడును కొంతవఱకు నవరించి గ్రహించ
వచ్చును.' అని వీరి తలంపు. వీరి స్థితియు చాల విచిత్రముగ
నున్నది. వీరు ఆ స్థితులును కారు. బాగు గోరువారునుకారు.
కేవలము కీర్తి నార్జించుటకును, నలుగురిలోను దమపేరుండు
నట్లు జేనుకొనుటకును వీరు యత్నించుచున్నారు. వీరి పలుకు
లాస్తికులకు నచ్చవు. దేశహితంకరులకు నచ్చవు. కేవల
కలహములను దీనుకొని వచ్చుటకునై యిట్టి జయచందులు
కార్యరంగము లోనికి గొనితేబచు చున్నారు. వాస్తవమున
సనాతనమార్గమున బడిపోవు ఆస్తిక సోదరునికంటె మించిన
శ్రేయఃకాముడు వేటొకడుండునా? ఉన్నాడా? శరీరమందలి

రక్త మపరిశుద్ధమున లేక జెడిపోయిన దానిని దీసివేయించు కొనుటకుగూడ నాతడు వెనుకడుగు వేయడు. ఏదేని యవయవముక్రల్లిన లేక చికిత్సచేయ వీలులేనియెడల సతదా (ఆస్తికుడు) యవయవమును ఖండించి వేయించుకొనుటకు శంకింపడు. అవకారస్వరూపులు, మహర్షులుగూడ మార్పుచేయ వీలులేనిధర్మమును మార్పు ఎవ్వడుచేయును? అనునదేసమస్య. శత్రువు మన దోషరహితములగు శిరోహస్తాదులను దోష భూయిష్టములని చెప్పి ఖండింప సెంచినచో, మనము సహింతుమా? మన పవిత్ర రక్తమును దీసివేయించ బూనుకొనిన వాడు శ్రేయస్సును గోరువా? జెటులగును? ఆతఁడహితమును గోరువాడే. శత్రువే. అట్టివానితోడ నెడంబడిక లేమిటికి? అనాదిసిద్ధములు, నపారపేయములు, పరమకల్యాణకారణములు, శాస్త్రసమ్మతములు, వేదానుగూపములునగు వ్యవస్థలకు వ్యతిరిక్తముగ జరుగుచున్న కార్యక్రమమును గుఱించి యొడంబడిక లెట్లు పొసగును? ప్రస్తుత హిందూకోడుబిల్లును ఆంగ్లేయ శాసనకాలముందు 'సర్ సుల్తాను అహమదు' అను మహమ్మదీయుడు స్థాపించియుండెను. యోగేంద్రమండలుడను హరిజనుడు సమర్పించియుండెను. దానినే నేడు డాక్టరు అంబేడ్కరు అను హరిజనమహాశయుడు ఎటులైన ప్యాసుచేయించ జూచుచున్నాడు. అంబేడ్కరుగారికి స్వయముగా హిందూధర్మ మనిన గిట్టదు. ఆయన మనుస్మృతిని నిండుసభలో దగులపెట్టిన ఘనుడు. ధర్మవిరుద్ధముగ బ్రాహ్మణ స్త్రీని బెండ్లాడిన యనహాయశూరుడు. వాస్తవమున నిట్టి

వారికి వేదముల మీదను, వైదిక తపోధనులు, వీతరాగులు నగు మహర్షులయొక్క ధర్మశాస్త్రముల మీదను చాడి చేయుట కెట్టి యధికారమును లేదు.

పైగా సర్వవిధములచేతను శాస్త్రవిరుద్ధమై ధర్మమును సర్వనాశన మొనర్పనున్న యీ హిందూకోడుబిల్లునకు 'హిందూధర్మశాస్త్ర సంగ్రహము' అను పేరు కూడ పెట్టినారంటే అది యెంతయు ధూర్జత్వము, మూర్ఖత్వమునన్నమాట. "విభిన్న ధర్మశాస్త్ర విషయములతోడ నలరారునట్టిదియు, హిందూసమాజమందలి యన్నివర్గముల వారుకూడ పాటించుటకు దగినదియు నగు నొక క్రమబద్ధమైన ధర్మశాస్త్రసంగ్రహమును నిర్మింపవలయునని ప్రజల కోరిక నానాటికి బలీయమగు చున్నదని" బిల్లుసమర్థకులు చెప్పుచున్నారు. కాని యిది చాల యసంగతవిషయము. హిందూప్రజ లెప్పుడు నిట్టిబిల్లులను కోరుకొనలేదు. పైగా హిందూకోడు నొకభయంకర విషత్తుగా భావించి దానియెడ చాలఘోరద్వేషమును జూపుచున్నారు. హిందూలొ కమిటీ వారి ఓపోర్టుమూలమునను, డాక్టరు మిత్రగారి రిపోర్టుమూలమునను ప్రజల ద్వేషభావము సుస్పష్టమగుచునే యున్నది.

"హిందూ సమాజమందలి వర్తమానపరిస్థితులను గమనించుచున్న ప్రతి బుద్ధిమంతుడును 'హిందూధర్మమందు అవశ్యముగ పరివర్తనము జరుగవలసి యున్నది' అనువిషయమును తప్పక అంగీకరించుచున్నవాడే" అని కోడుసమర్థకు

లందురు. ఇది కూడ నేమియు జాగులేదు. పాశ్చాత్యశిక్షణ సభ్యతల కలవాటువడి, యిష్టము వచ్చినట్లుగ నడచుకొనుచు నుండు యేకొలది చపలచిత్తులతో తమలోగల విషయలోలు పత్వకారణముగను, ఇంద్రియదాస్య కారణముగను హిందూ శాస్త్రములను మార్పుచేయవలయునను బుద్ధి వుట్టును. కాని జీతేంద్రియులు, దూరమాలోచించగలవారునగు స్త్రీపురుషులు మాత్రము తపోధనులగు మహర్షుల యుపదేశములను, వేదాది సమ్మతవిధానములనే పరమకల్యాణకారణములుగా భావించుదురు. ఈవిల్లు హిందూధర్మశాస్త్రములయొక్క సంగ్రహమని చెప్పుచున్నారు గదా! అట్టిస్థితిలో నిందు నవీనవిషయముల జేర్చుట యేమి సమంజసముగ నున్నది? విశేషముగ సంతరాతీయవివాహము, సగోత్రవివాహము, విడాకులచట్టము అదుబిడ్డకు దాయభాగము మొదలైనవన్నియు ధర్మశాస్త్రమునకు విరుద్ధమైనవే కదా! ఇందు ఈ విరుద్ధవిషయములన్నియు నేల చేర్చబడినవి! ఏ ధర్మశాస్త్రము చేతనైనా యీవిషయములను సమర్థించవచ్చు నందురా! దాని నేల యెదుట బెట్టుటలేదు?

వాస్తవము దీవిల్లువారు మితాక్షరాపద్ధతిని గాని దాయభాగవిషయమునుగాని, వీరమిత్రోదయ విషయమును గాని దేనినిగూడ స్వీకరించలేదు. ఒకచోట నొక కొంత మతియొకచోట మతియొకకొంత, వేటొకచోట వేటొక కొంతను ప్రోగుచేసి యీవిల్లును భానుమతి సంసారమును కూడబెట్టినట్లు కూడబెట్టినారు. ఈ విధాన మన్నివర్గముల

వారియెడను సమానముగ జెల్లనేరదు. అందఱు రోగులందఱకు నుకేతుండుకాక దేశకాల రోగప్రకృతులనుబట్టి వేఱువేఱు మందు లీయబడుచున్నటులే మనవేదములు, మహర్షులు నందఱకు ననువైన వేరువేరు విధానముల నేర్పరిచియున్నారు. బ్రాహ్మణుడు రాజసూయమును జేయ వీలులేదు. శూద్రుడును వాజపేయము నాచరింపరాదు. శూద్రుడగుదులు వైశ్యస్తోమము నాచరింపకూడదు. ఇట్టిసితిలో నందఱియెడను ఒక్క విధానమెట్లు చెల్లును? జనులెంత యధికముగ నబద్ధమాడుట కలవాలు వడినను, అబద్ధ మెంత యధిక ప్రచారములోనికి వచ్చినను 'అబద్ధమాడవచ్చును' అను విధానముమాత్ర మేర్పడజాలదు. అబద్ధమాడెడు ప్రవృత్తియెంత యధికమైనను మహత్త్వము సదా సత్యమందే యుండును. ఇట్లే శాస్త్రవిరుద్ధమగు ఆచరణము చేయవలెననియు, ఇష్టమువచ్చిన రీతిని సంయమము లేకుండ భోజనము చేయవలయుననియు, ఇష్టమువచ్చినరీతిని బెండ్లి చేసుకొనవలయుననియు ప్రవృత్తియెంత యధికమయినను దాని కనువగు బిల్లమాత్ర మెన్నడు ప్యాను కాకూడదు. అట్లు దుష్ప్రవృత్తుల కలవాటువడిన వ్యక్తులను సదాచారులతోడ సమానముగ జూచుటయు, వారి యాప్రవృత్తుల కవకాశములను గల్పించుటయు ననునది పాపాచరణమునకును, స్వేచ్ఛాచరణమునకును, దోహదమిచ్చుటయే. శాస్త్రవిరుద్ధ జీవనములు గడపుటకు సౌకర్యములను గల్పించుటనునది, అన్నచెల్లెండ పెండ్లిండ కవకాశము కల్పించుటయు, సారా

త్రాగుటకు దగుసాధర్మముల గలుగజేయుటయు నెంత ఊమింపవీలులేని యపరాధమో. అంతయే ఊమింపవీలులేని యపరాధము. ఈబిల్లు 'హిందూధర్మశాస్త్రసంగ్రహము' అను నామమునకును, ఇందు హిందూశాస్త్రము లందలి వేర్వేరుశాఖలు సంకలన మొనర్పబడునను ప్రతిజ్ఞకు బూర్తిగా విరుద్ధము. ఇందు విభిన్న శాఖలు సంకలన మొనర్ప బడుటకు బదులుగ సభ్యాక విషయములు సంకలన మొనర్ప బడినవి. కావున నీవ్యవస్థకు 'అధర్మసంగ్రహము' అని పేరుపెట్టిన జాల బాగుండును.

మఱియొక విషయము— కోడుసమర్థకులు ఒకచోట “విహాహము, దాయభాగము మొదలగువానికి ధర్మముతోడ నేలాటి సంబంధమును లేదు. ఇది సామాజికవిషయము. అగమునకు జెందిన సమస్య. ఇది మంత్రులు విచారణ చేయ దగు విషయము. ఈ బిల్లు మూలమున హిందూధర్మమున కేమియు హాని కలుగదు. కనుక ధర్మవిషయమున జోక్యము కలుగజేసుకొను చున్నారను విషయమే లేదు.” అని చెప్పుచున్నారు. ఆ సమర్థకులే “ఈ బిల్లు పేరు ‘హిందూధర్మ శాస్త్రసంగ్రహ’ మనియు ఇందు హిందూధర్మశాస్త్రము యొక్క వేర్వేరు శాఖలు ప్రోడికరింపబడిన వనియు, ధర్మ శాస్త్రముగాని పురాతన నిగూఢసమస్యలను, సరళాతినరళముగ జేయుచున్నా మనియు” బలుకుచున్నారంటే అర్థమేమయిన ఉన్నదా? దీనిని బట్టి యేవో ధర్మశాస్త్రము

లనుచు హిందువులను మోసములో బడవేయు చున్నారని” సుస్పష్ట మగుచున్నది.

‘భారత దేశమందు నూటికి తొంబదిజనులలో విడాకులచట్ట మమలులో నున్నది’ అని కోడుబిల్లువారి వాదము. కాని వారివిషయమున పంచాయతీలవారే బహిష్కారప్రయత్నములను జేయుచుండగా కచ్చేరీలకు బోవవలయు నాడంబరమంతయు నెందులకు దెచ్చిపెట్టుచున్నారు? ప్రజల సమయమును, ధనమును కోర్టుల వ్యవహారములలో ఖర్చు చేయించుట “అవ్యాపారేషు వ్యాపారః” అనబడదా? జిల్లాజడ్జిగారు వివాహ విచ్ఛేదము ఘోషణ చేసినప్పటికి దానిని దృఢపరచుటకునై కోర్టులకు దప్పనిసరిగా బోవదగు వ్యవస్థ చేయుచున్నారు. కోడుబిల్లు 1వ భాగము 44వ ధార (రూలు) 1వ నియమమందు ‘జిల్లా జడ్జిగారు ఇచ్చిన వివాహవిచ్ఛేద సంబంధమగు ప్రతిడిగ్రీని ప్రాకోర్టు ద్వారా దృఢపరచుకొన వలయును’ అని స్పష్టముగ వ్రాయబడియున్నది. ఆ విషయము నెక్కువగా బరిశీలనజేయనెంచినను లేక అన్యసాక్ష్యమేదేని తీసుకొననెంచినను ప్రాకోర్టు ఆచేయదగు కార్యక్రమమును దెలియజేయునట. ఆశ్చర్యకరమగు విషయమేమి యనగా, భార్యవద్ద కేసును నడపుకొనుటకు దగుధనము లేకపోయినచో కోర్టు ఆమె జీవనోపాధికై నెల్లకీంఠయని యొక కొంతధనమును, కేసులకయిన ఖర్చులను గూడ నామె భర్తచేత నిప్పించునట. ఈవిధముగ నీబిల్లు భర్తయొక్క ద్రవ్యముతోడనే భర్తతోడ కేసును

పోరాడుటకు భార్యకు తగు అవకాశమును కల్పించునట. పాఠకమహాశయులారా ! హిందూలోడువారి. న్యాయపద్ధతి ఇది. పైగా జిల్లాజడ్జి తరువాతను, హైకోర్టు తరువాతను కూడ అప్పీలు జరుగుచునే యుండగలవు.

వివాహవిచ్ఛేద మయినతరువాత వీరిచే బిడ్డల సంరక్షణ నిమిత్తముగ జేయబడిన యేర్పాటుంతయు వ్యర్థము. బాలుర ధార్మికగౌరవమును, నైతికగౌరవమును నశింపుచేసిన తరువాత వారికి శిక్షణ యేమి జరుగును ? రక్షణ యేమి జరుగును ! దత్తతయేర్పాటును శాస్త్రునిరుద్ధముగ జేసిపెట్టినాకు శదా ! దత్తకహోమ మనవసరమనియే చెప్పినారు. కాని రిజిస్ట్రేషను మాత్రము ముఖ్యమని చెప్పినారు. ద్వ్యాముష్ఠ్యా యాద దత్తకవిధానమును (సోదరు లిర్వారకు నెకని కుమారుడే కర్మాధికారి యగుట) నిషేధించి శాస్త్రము నావలద్రోసి పెట్టినారు. ద్వ్యాముష్ఠ్యా యాద దత్తకవిధానములు శాస్త్ర సమ్మతము లయినపుడు వాటి సంఠరింపజేయుట యనధికార ప్రయత్నము కాదా ! కనుకనే బిల్లువారు “ఈపద్ధతిని బట్టి దత్తత చేసుకొనుటవలన సంపత్తు రెండు కుటుంబములను దాటి యావలకు బోకుండయుండును. ఒకే వ్యక్తిగాని, కొందఱు వ్యక్తులుగాని సంపత్తును తమ చేతులలో నణచి పెట్టుకొని కూర్చొనకుండుటకై ప్రభుత్వమేదియో యొక యేర్పాటు చేయవలసియున్నదికదా ! అట్టిసితిగో ద్వ్యాముష్ఠ్యా యాద విధానముల నెటులుంచగలము ? ఈవిధానములను బట్టి రెండు కుటుంబములవాడు కేవలము సంపదను

బంతుకొందుమని మాత్ర మొడంబడిక జేసుకొందురు." అని వల్కుట చాల యజ్ఞానమూలకముగ నున్నది. ఏలయన శాస్త్రసమ్మతమగు విధానములను బట్టియే సనూజముగాని రాష్ట్రముగాని, ప్రభుత్వములుగాని నడచుకొనవలసియున్నది. ఒక వ్యక్తినిబట్టికాని, సమూహమును బట్టికాని శాస్త్రవిధానములం దాటంకము కలుగరాదు. ఈ శాస్త్రవిరుద్ధ ప్రయత్నమును విడచి సామ్యవాదము సాధారముగ జేసుకొని సంపదలను పంచిపెట్టెద మందురా! అప్పుడీచేసిన దాయభాగ వ్యసస్థయంతయు వ్యర్థమైపోవును. ఒకయెడ ధనముమీద భర్తకు సంపూర్ణాధికార మున్నదనియు, ఆతనికి సంపత్తు మీద సంపూర్ణముగ దానవిక్రయసత్తాధికారము లుండుననియు జెప్పుచుండగ ద్వ్యముష్ఠాయణ విధానముగ దత్తత చేసుకొనుట కధికార మెచటనుండి వచ్చును! బిల్లువారి యీపలుకుల కంథ మేమున్నది?

మితాక్షరాశాసనమున కాటంకము కలుగుటతోడనే కుటుంబము ఛిన్నభిన్నమగును. మృత్యుకరములమూలమున గూడ ప్రజలుకూడ చాల బాధపడిపోవుదురు. తల్లిదండ్రులలోను, సోదరులలోను ఏకమత్య విషయమెటులున్నను విడాకులచట్ట కారణముగ భార్యాభర్తలలో నుస్థిరసంబంధము చెడిపోవును. ఇక కుటుంబ జీవనము చాల కష్టమైపోవును. పిమ్మట నందఱు హఠాటలుభోజనమునకు, హాస్పటలులో మృత్యువునకు అర్హులయిపోవుదురు. ధర్మము నశించుట మూలమున నీతికూడ నశించిపోవును. సత్యము, అహింస,

క్షమ, దాని మొదలగు సదుణము లంతరించిపోవును. ప్రాపంచిక వ్యవహారములు జరుగుట సంభవమయిపోవును. వ్యవహారమందుగూడ నెవ్వడు దన పుత్ర మిత్ర భాతృ కళత్రాదుల బద్ధమాచుటను కోరడుగాదా ! తమ మంత్రులు, సేనాపతులు అబద్ధమాడవలెనని యే ప్రభుత్వమైన గోరుకొనునా ! అంతియ కాదు. అబద్ధమాడినమీదట ప్రతికూలత కన్పడి యా యస్థితమాడిన వ్యక్తిని దండించుటకుఁ దగు ఏర్పాటు చేయబడును. న్యాయాధికారులు సాక్షులవలన సత్యభాషణము నాశించిననాడే న్యాయము జరుగగలదు. అసత్యము వలన నన్యాయము, అన్యాయమువలన జైమశాసనము, జైమశాసనము వలన నవ్యవస్థయు నేర్పడుట నిశ్చయము. ధర్మబుద్ధి యంతరించగనే లంచగొండితనము, బ్లాకుమార్కెటింగు వృద్ధిపొందుననుటలో సందియములేదు. బజారులో బహిరంగముగ గేలను 1 కి రు. 2-4-0 చొప్పున అమ్మబడు పెట్రోలు బ్లాకుమార్కెటులో రు. 18/- ల చొప్పున అమ్మబడ నారంభించును. ధర్మముతోడ సంబంధమే లేనపుడు బ్లాకుమార్కెటింగు ఎట్లు అంతరించును? కష్టపడి పనిచేసినపుడు నెలకు రు. 1000/- లు లేక రు. 2000/- లు వచ్చిన లంచగొండితనము వలన లక్ష రెండులక్షల రూపాయలు మిగుల నారంభించును. ధర్మభయము లేనపుడు లంచగొండితన మెట్లు నశించును? ఈ కోడుబిల్లు కారణముగా మను, యాజ్ఞ పల్క్య పశిష్టాదులచే నిర్మింపబడిన నియమము లుల్లంఘించబడగా, ప్రస్తుత నెవ్రూగాడు, అంటేడ్కురుగారు నిర్మించిన

నియమములను మాత్రము త్రొసివేచుట కెంతకాలము పట్టును? ఎంత కష్టము కలుగును? ధర్మముయెడను, ఈశ్వరునియెడను అన్యాయ మొనర్చినవారికి మంత్రులయొక్కయు, ప్రభుత్వముయొక్కయు కండ్లలో కారముచల్లుట ఒక లెక్కయగునా? పోలీసులు, సైన్యములు, సి. ఐ. డి. లు (గూఢచారులు) ఆ విషయమున నేమియు చేయజాలరు. ప్రజలలో ధర్మబుద్ధి యడుగంటినపుడు పోలీసులు, సైనికులు మాత్రమే యా కాళమునుండియైన నూడిపడుదురా? వారుకూడ నా ప్రజలలోనుండి వచ్చువారే. వారుగూడ వూర్తిగ లంచగొండు లయిపోవుదురనుటకు సందేహము లేదు. ఇట్టిస్థితిలో చౌర్యము, లంచగొండితనము మున్నగున వెటు లంతరించును? ఒకసారి రఫీ అహమదు కిదవాయి మహాశయు డువన్యశించుచు 'భ్రష్టాచారములను పోగొట్ట నియమింపబడినవారు కూడ భ్రష్టాచారముల పాలైపోయినారు' అని పల్కినాడు. ఇట్టిస్థితిలో హిందూకోడుద్వారా కమ్యూనిజము బాగుగ ప్రోత్సహించబడు నన్నమాట. ధర్మమునకు, సంపత్తునకు కొటుంబిక జీవనమునకు కమ్యూనిజమం దెట్లు తాత్త లేకుండ బోయినదో అట్లే దేశమందంతటనుగూడ తాత్త లేకుండ బోవును. హిందూకోడుద్వారా సగోత్రవివాహము, అంతరాతీయ వివాహము, విడాకులచట్టము నాచరణలోనికి వచ్చిన తోడనే అధర్మప్రవృత్తు లధికమయిపోవును.

కోడుబిల్లు మున్ముందు శాస్త్రములమీద దాడిని సాగించును. కోడుబిల్లు స్వీకరించబడగానే మను, యాజ్ఞ

వల్క్యదుల పీఠానములు వ్యర్థములు. సనవరములు నయి పోవును. ఇక ధర్మనాశము తప్పదు గదా ! అన్నచెల్లెండ్ర పంటకముల మూలమున సంపత్తు అనేక బాగాములుగ విభజించ బడి ఘన్నభిన్న మయి పోవును. అంతమునకు యావత్తుభూమిని సంపదను, రాష్ట్రీకరణముచేయుగా (రాష్ట్రమునకు చెందునట్లు చేయబడగా) ఎవ్వనివద్దను ఎట్లుగ వ్యక్తిగత సంపత్తుండదో అట్లే, ఈ విషయమునగూడ జరుగును. ఇట్లు సంపత్తునశించుట నిశ్చితము. ఈస్థితిలో తిండి, గుడ్డ, వైద్యము, న్యాయము చొకగా లభించుట కెంతకష్టము కలుగునో వేఱుగ జెప్ప నక్కటలేదు. ఎప్పటికయిన ధర్మమువలననే సమాజముకాని రాష్ట్రముకాని నిలువ గలదు.

ఎవడయితే వ్యక్తిగతభూములు, సంపత్తులు నశించి పోవునో లేక రాష్ట్రమునో కలుపుకొనబడునో, అవుడు జీవనము కేవలము జడయంత్రమువలె నుత్సాహవిహీనమై పోవును. విశేషధనముకొనుటను, విశ్రాంతికొనుటను విశేష కార్యములు సంపాదించుకొనబడును. ఇంతియగాక యజ్ఞ తపో దానాదులు కట్టువడిపోవును. పిమ్మట నొకవేళ నీచంచలు రాలగు రాజ్యలక్ష్మి యేవిదేశ శాసనమునకైన ఏ అయోగ్య స్వతంత్ర ప్రభుత్వమునకైన లోబడిపోయినచో, దానిని మునుందు విడిపించుట అవశ్యక మగును. తన్నిమిత్రముగ నాందోళనాప్రయత్నములు నలుపుటవసరమగును. తన్ని మిత్రముగ బాలడబ్బు ఖర్చు అగును. వ్యక్తిగత భూమియు, వ్యక్తిగత సంపదయు నున్ననాడే ప్రజలు అయోగ్య ప్రభు

త్వము నరాగద్రోక్క గలుగుదురు. కాంగ్రెసు కార్యక్రమము లందుగూడ కోట్లకొలది రూపాయలు ఖర్చయిపోయినవి. కనుకనే మజ్దూరు గవర్నమెంటు కంజర్వేటివు దళమును తొలగించ గలిగినది. ప్రజలవద్ద నేనంపదయులేని పరిస్థితిలో ప్రభుత్వ మేమిచేసినను న్యాయమును, అన్యాయమునుగూడ ప్రజలు తలయొగ్గి అనుభవించవలసినదే. కాని వేటుదిక్కు లేదు. ఇట్లు రాజనీతినిబట్టి యాలోచించినప్పటికి రాష్ట్రము కుంటిపై పోవును. కనుక ప్రభుత్వము సాధ్యమయినంతవరకు రాష్ట్రమందలి వ్యక్తిగత జీవనములందు, సామాజిక, ధార్మిక జీవనములందు చాల తక్కువ జోక్యము కల్పించుకొన వలయును. రాష్ట్రము యొక్క భూమినంతను ప్రభుత్వము చేత బెట్టుటననది తమ కాలుసేతుల ఖండింపజేసుకొనుటతో సమానము.

ఇట్లే శిక్షావిధానమును (విద్యను) గూడ ప్రభుత్వము చేతులలో బెట్టకూడదు. శాసకు లొకప్పుడు, ఆస్తికులు, వేతొకప్పుడు నాస్తికులు నగుచుందురు. వారు వేర్వేరు విధములతో శాసనక్రమములను నడపవచ్చును. దాని కనుకూలముగ రాష్ట్రనిర్మాణము నపేక్షింతురు. ఆరాష్ట్రనిర్మాణమున కనువగు శిక్షాపద్ధతి నమలుజరుప జూడవచ్చును. తస్మాల్ ముగ రాష్ట్రమందలి సంస్కృతి, సభ్యత, గౌరవము పూర్తిగ నడుగంటిపోవును. భారతదేశములో నేటివరకు నడచుచున్న శిక్షావిధానమునకు కారకులు ఆంగ్లేయులు. ఈ యాంగ్లేయ శిక్షావిధానమందు భారతదేశముయొక్క చరిత్ర, సాహిత్యము

కూడ పాడుచేయబడినవి. ఆర్యులు ఉత్తరధ్రువమునుండికాని వచ్చిమోత్తర ఆసియానుండి గాని వచ్చియున్నారని నిరూపించుటకు వీరు ప్రయత్నించియున్నారు. వేదములు గొల్లల గీతములనియు, రామాయణ, భారతాదులకు బ్రహ్మణ మెద్దియు లేదనియు నిరూపింప బ్రయత్నించినారు. ఇందు మూలముననే ఆర్యులు తమయింట గూర్చొనియుండియు విదేశీయులైపోయినారు. వీరు తమను, తమ పూర్వీకులను హీనులని భావింపదొడంగిరి. తమ సంస్కృతి, సభ్యతలను గూడ హీనముగ భావించి, యత్యంతము గ్రుడ్డితనముతో నితరుల ననుకరింప మొదలిడిరి. ఈకారణముచేతనే దేశమంతయు ఖండఖండములు కావలసి వచ్చినది. 'భారతదేశ మేదియో పంచాయతీస్థానమనియు, ఇది వారి వంశపారంపర్యముగ వచ్చుచున్న ధనముకాదనియు, ఇందు బయటనుండి మహమ్మదీయు లెట్లు వచ్చియున్నారో, అట్లే యార్యులును వచ్చియున్నారనియు నేవేవో భావము లిచ్చటి ప్రజల మెదడులలో గడ్డకట్టుకొనిపోయినవి. పైగా నీదేశము ఎట్లుగ మనదో, అట్లే వారిదికూడ నట. 'వీరికి, వారికి పడనప్పుడును, వీరు, వారు కలసిమెలసి యుండుటసంభవ మయినపుడును దేశమును ఖండములుగ జేసుకొని యెవరి భాగమును వారేల దీనుకొనగూడదు?' అను నిటువంటి దురాలోచనలకు ఫల రూపముగ దేశము విభజింపబడి పాకిస్తాను ఏర్పడినది. లక్షలాది స్త్రీపురుషాదులు చంపబడినారు. లక్షలాది జనులు ఇల్లు, వాకిలి లేక శరణము! శరణమంటూ తిరుగవలసి

వచ్చినది. ఈతప్పుడు ఇతిహాసము నశించినంతవఱకు, నము చితముగు నితిహాసము నాచరణాగో బెట్టనంతవఱకు నింకను నెన్ని యవర్థములు జరుగునో చెప్పజాలము.

ఇదే విధముగ ధార్మికవిషయములలోను, సామాజిక విషయములలోను ప్రభుత్వము జోక్యము కలుగజేసుకొన నిచ్చినపు డాప్రభుత్వ మేదేని నాస్తికపథము ననుసరించుచు ధర్మమును ద్వేషించునది యైనచో సర్వవిధములచేతనుగూడ ధార్మిక, సామాజిక నియమముల సమూలనాశనముచేయును. జారంగజేబువంటి శాసకులే నియమములనుజేయ నారంభించి సచో నేడెచ్చటను నామమాత్రమునకైన దేవాలయములు లేకుండ బోయెడివి. శిఖా యజ్ఞోపవీతములుగూడ నుండెడివి కావు. ఈ కారణముచేతనే మహర్షులు శిక్షావిధానమును, సామాజిక, ధార్మిక నియమములను ప్రభుత్వము చేతులగో బెట్టలేదు. కనుక శాసనము మారినను శిక్షాపద్ధతి మాత్రము మార్పుజెందదు. ధార్మిక, సామాజిక నియమములు మార్పు జెందవు. తన్మూలమున రాష్ట్రము తన బుద్ధిచేత దానాలో చించుకొని తన ధర్మ, కర్మాదులను రక్షించుకొన గలుగును. ఏ రాష్ట్రమయినను భౌతిక పారతంత్ర్యమును భరించగలదు. కాని యాధ్యాత్మిక, మానసిక పారతంత్ర్యమును మాత్రము భరింపజాలదు. ఒక వ్యక్తికి బేడిలు వేయుటచేతను గూడ మస్తిష్కమును పాడుచేయుటవలన గలుగు కష్టము కలుగదు. కోర్కోఫారమును వాసన చూపి వ్యక్తిని స్మృతిహీనునిగా జేయుట చాల హానికరము. పరముఖాపేక్షగల శిష్యుడు,

నుసాధ్యాయుడు గూడ స్వతంత్రులు కాగోరుటలేదు. వారి యనుసంధానమంతయు నితరుల యాజ్ఞలమీద నడచుచున్నది. వారు స్వతంత్ర సంకల్పములు కలిగి యుండ లేకున్నారు. భాగవతమందలి చండామార్కులువంటి పరాధీనసాధ్యాయులు 'స దీనో రాజసేవకః' అనియే భావింపబడుదురు. ఈ దృష్టిచేత శిక్షణపద్ధతిని, భూములను, ధార్మిక సామాజిక నియమములను ప్రభుత్వమువారి చేతులలో బడనీయకుండుటెంతయు నవసరము. హిందూకోడు ఈ మూడింటిని తప్పక నాశమొందించును. ఫలరూపముగ కమ్యూనిజము బాగుగ ప్రబలిపోవును.

కొందఱు జనులిట్లు లనుచున్నారు. — “తాము హిందూకోడు యెడ ద్వేషమునే చూపుచున్నాము. కాని మీ హితమును మీరేమియు జూచుకొనుటలేదు. ప్రస్తుత హిందూకోడు మీ కిష్టము కానిచో మీకు ఏ కోడుబిల్లు ఇష్టమగునో మీరే చెప్పండి! నేను ఏదియో యొక కొంత వ్యవస్థ చేయనిదే కార్యక్రమము జరుగజాలదు గదా! కనుక మీకిష్టమైన కోడును జేప్పి మీపక్షమునే నిలువబెట్టుకొనండి! ఉచితమని లోచిన ప్రజాప్రభుత్వము దానిని గుఱించియే విచారణ జేయగలదు.” దీని నాధారముగ జేసుకొనియే కొందఱు స్త్రీలు, పురుషులు క్రొత్త కోడుబిల్లు నిర్మాణమునకు సంసిద్ధులు కాజొచ్చినారు. కాని యీవిషయమున మేము ఇంతమాత్రమే సమాధాన మిచ్చెదము. ఏమని యనగా, “ఇప్పటివరకు నొక సాంగోసాంగ వ్యవస్థ నడచుచు వచ్చు

చున్నది. దానికి బదులుగా వేటొక నవీన వ్యవస్థను జేయవలసిన యక్కఱలేదు. ఒకడు ఒకని ఇంటిని కూలగొట్ట నారంభించగా మనముకూడ వెళ్లి యా గృహమును వేటొక విధముగ గూలద్రోయ బూనుట ఉచితమును కాదు. అవసరమును లేదు."

ఈ కోడుబిల్లు మూలమున పారంసర్యముగ వచ్చుచున్న యనేక హిందువుల విశేష విషయములు అంతరించును. దీనిద్వారా హిందువులు మహమ్మదీయులుగను, క్రైస్తవులుగను బోతపోయబడుదురు. వివాహ ప్రకరణములో ప్రతి హిందువును జెండ్లి చేసుకొన నవకాశమియ్యబడినది. ఈ కారణముచేత వర్ణవ్యవస్థ యంతయుచెడి వర్ణనాంకర్య మేర్పడును. ప్రాచీన వ్యవస్థనుబట్టి కొటుంబిక జీవనము, సంపత్తి స్థిరముగ నుండెడివి. ఈ కోడుబిల్లునుబట్టి ఆడుబిడ్డలను భాగస్థులగను వారసులనుగను చేయుటమూలమున సంపత్తింతయు ఛిన్న భిన్నమై పోవును. 10 ఏండ్ల లోపుననే సాధారణకుటుంబీకుల యిండ్లు, పొలములు నమ్ముడై పోవును. ఆడుబిడ్డ యత్తవారింటికి బోవుచు దనభాగమునకు వచ్చిన యింటిని, పొలమును అమ్ముకొనిపోవగలదు. ఆమె యెక్కువ ధనమునకు లోభపడి అన్యమతస్థులకు కూడ అమ్మివేయగలదు. ఒకే యింటియందును, యింటింటను, భర్తయొక్కయు, సోదరునియొక్కయు నింటిలోను హిందుస్తానము, పాకిస్తానము నేర్పడును. సోదర గృహమందును, భర్త గృహమందును కురాసు చదువబడును. గోమాంసము వండబడును. వేదపాఠశాలామా

దులుగూడ నందేజరుగును. వాస్తవమున భార్యాభర్తల యొక్క జీవన మొక్కటి కదా! కనుక కోడలు తనతండ్రి యింటనుండి యెంత యూస్తసి దెచ్చుకొనివచ్చునో, అంత యూస్తసి లేక అంతకంటె నెక్కువ యూస్తసి యాడవడుచు తన యత్తవారింటికి గొనిపోవును. లాభమేమియు లేకపోగా సోదర బావమరదులలో గలహములు బయల్పెడలును. కేసులు, దావాలు నధికమగును. తక్కువ యూస్తసి లభించినను తండ్రి యప్పులోని కొంతభాగము తనమీద బడినను ఆడుబిడ్డకు పెండ్లియగుట కష్టమయి పోవును.

ఇప్పటి నాధారణస్థితిలో తండ్రి లేక సోదరుడు తమ భార్యల మెడలలోని నగలనైన అమ్మి యప్పులు తీర్చి తమ యాడుబిడ్డకు (సోదరి గాని, కుమార్తెగాని) మంచి యింటిని, మంచి వరుని జూచి పెండ్లిచేయుచునేయున్నారు. తరచుగా తమకంటె నుచ్చస్థితియందున్న గృహమును వెదకి యచట తమ సోదరికి, కుమార్తెకు పెండ్లి నేయుచున్నారు. పితృ కుటుంబముకంటె నత్తవారి కుటుంబము అధికస్థితిగలది యని అనుకొనదగు నుదాహరణము లెన్నియో కలవు. బిల్లు ప్యాసయిన తరువాతనూ ఆడుబిడ్డలు స్వయంవరము జేసుకొన వలసినవచ్చును. వివాహము దూరదృష్టితో కూడినది కాక కామమే కారణముగ గలదియగును. ఆస్తులయందలి యాశ కొలది నాడువారిమీద నెన్నేని యత్యాచారములు జరుగ గలవు. నేడు సంపత్తు లేకుండగనే గూండాలు అబలలను బాడుచేయుచున్నారు. సంపత్తునందలి లోభముచేత నికముం

దింకను సభికముగ సబలలమీద సత్కారములు జరుగును. తండ్రి జీవించియుండగానే తనభాగమును తాను దీనుకొని వేలయిన పుత్రునకు తండ్రి మరణానంతరము ఆతని యాస్తిలో భాగము లభించవలెనని భావించిన మిగిలిన కుమారులయెడ జాల ఘోరతరమగు సన్న్యాసుము జరిగినట్లే. కన్యాదాన ముత్తమోత్తమమైన దానము. వివాహమందు దానముతో బనిలేదని భావించుటకూడ జాల బొరబాటు. స్త్రీ పురుషు లిద్దఱు నెక్కరే. (భార్యభర్తలు ఇరువురూ నెక్కఱే) వారిద్దఱకు స్వార్థ మొక్కటి. జీవన మొక్కటి. వారిద్దఱిలోను వేరువేలు స్వార్థములను గల్పించుటనునది కలహమునకు విత్తువేయుటయే.

బిల్లు సమరకులు చెప్పనదేమనగా, “తండ్రి యాస్తి మీద సభికారము వచ్చుటతోడనే యాడుబిడ్డల నిమిత్తముగా నడచుచున్న కట్నముల యాచార మంతరించునట. స్త్రీకి చైన్యస్థితి యుండదట. తండ్రి ధనమం దభికారముండుటచేత సత్తవారింట దాసురాలై పడియుండనక్కఱలేదట. ఇంతకు పూర్వము స్త్రీ ధనకుబేరులవంటి సోదరులుండియు డబ్బు కొఱకై యొరులమీద నాధారపడి యుండవలసివచ్చుచున్నదట. ఆడుబిడ్డ భాగ మాడుబిడ్డకీయకుండ అన్యాయమునకు పాల్పడు సోదరునిమీద నామె కేసు పెట్టుకొనవచ్చునట.” ఆలోచించి చూడగా పైవిషయము లన్నియు గడు సత్య దూరములని నున్నవమగుచున్నది. ధనికుడగు సోదరుడు తన సోదరి కష్టపడుచుండగా జూచి యూరుకొనలేదను విషయము

నిజమే. ధనములేనివాడుకూడ భార్యనగలనమ్మి ఋణముల దీర్చివేసి సోదరికై మంచిగృహమును, మంచివరుని పెద కుడువే యున్నాడు. భారతదేశముం దందఱు జనులు కోటికృతులు, లక్షాధికారులు కారను విషయము, చాలమంది బీద నాండ్రను విషయముకూడ నిజమే. తండ్రి మరణించినచో చాలమంది యాడుబిడ్డలకు పెండ్లికై న రూపాయలు మిగులుటలేదు. వారి గతి యేమి కావలసినది! అను విషయము కూడ నాలోచించదగినదే. ప్రైవిటుములతోబాటు క్రింది విషయములుకూడ నాలోచించవలసినవే. అవి యేవనగా, తండ్రి ఋణగ్రస్తుడైనచో నాడుబిడ్డకు లభించు సంపద్యాగముతో పాటు ఒకకొంత ఋణభాగముకూడ లభించునుగదా! వేయి, వేయి రూప్యముల భాగములను పొందిన కన్యకల నెంతమంది పెండ్లాడుటకు సంసిద్ధులగుదురు? మఱియు వేయి వేయి రూప్యముల ఋణభారమును పొందిన కన్యకల నెంతమంది పెండ్లాడుటకు సంసిద్ధులగుదురు? అను విషయము కూడ నాలోచించదగినదే. వీణాలది రూపవతులగు స్త్రీలతో తప్ప మిగిలిన స్త్రీలందఱకు హిందూకోడు హానినే కలిగించును. ఇది ధ్రువము.

స్త్రీ తన తిండివలన వచ్చిన ధనమును పొలమును బెట్టుకొని స్వతంత్రవ్యాపార, వ్యవసాయముల నారంభించినచో నామె కార్యమునకు బుత్తులుగాని, భర్తగాని తోడ్పడుట సంభవమయి పోవును. ఇట్లే పతి, పుత్రాదుల కార్యములం దీమెయు తోడ్పడుట మానివేయును. ఈ

స్థితిలో నిరువురి కార్యములును ధ్వంసము లగును. అహంకారము, భేదభావము, కలహము మూలమున దాంపత్య జీవితమును, కుటుంబనుభవమును విషప్రాణముమీ పోవును. శ్వశురకులమునకు (నూమగారి కుటుంబమునకు) రాణియు, గృహలక్ష్మియునగు స్త్రీ శ్వశురుల శుశ్రూషను, భర్త సేవను, సనిత్య వ్యవహారమును చేసిన నది దాసత్వమున బడదు. నాథారణముగా బురుషులుకూడ గురుజనుల (తల్లి, తండ్రి మొ॥ వారు) యెదుట దాసులగుటను తప్పగా భావించరు. వాస్తవమున నీదాసత్వమే సర్వాధికమైన యైశ్వర్యమునకు స్త్రీనిగాని, పురుషునిగాని ప్రభువుగా జేయును.

“తండ్రి యా స్త్రీమీద నాడుబిడ్డల కధికారముండుట వలన వారి భర్తలు దురాచారులయినను, పునర్వివాహము జేసుకొన్నను లేక మృతినొందినను వారు తమ దుష్టబంధువులకు దాస్యము చేయుచు, అనాచారములద్వారా ధనోపార్జన జేసుకొనుచు జీవన యాపన జేయనక్కఱలేదు. బిడ్డలను నిశ్చింతగా బెంచుకొనవచ్చును. ఆరికశక్తి కలుగుట తోడనే స్త్రీ భర్తవలన, బంధుకోటివలన, కాముక జనము వలన రక్షణ బొందగలదు” ఇట్లు కోడుపక్షము వారందురు. కాని ఇదియు నసంగతమే. భర్త కుటుంబము యొక్క సంపత్తు మీదనే స్త్రీ కధికారము విధించబడినది. వినాహ సంతురము భార్య భర్త గోత్రమునకు జెందిన దగును. ‘పిండం దత్వాధనం హరేత్’ అను వాక్యమును బట్టి శ్రాద్ధ, తర్పణ, పిండదానాదులు చేయువాడే ధనమున కధి

కారి యగును. సోదరులుండగా సోదరీమణులకు పిండప్రధానాధికార ముండదు. కనుక వారికి ధనాధికారము కూడ లేదు. కాని భర్త యా స్త్రీయందు మాత్రమామె కధికారమున్నది. దానివలననే స్త్రీ పోషింపబడ వలయును. భర్త తోడనే ఆమె జీవనయాపన జేసుకొనవలయును. వారిలో ఆర్థిక విషయము వేరైన సంబంధమును వేరగును. తన్మూలమున ద్వేషము బయల్పెడలి జీవితము దుఃఖమయమగును. గర్వ మునునది సేవాభావమునకు విరోధి.

పతి, మామ, అత్త, తోటికోడలు, మరది మున్నగు వారితోడ విరోధము సంభవించినపుడు స్త్రీచేతులలో సంపదయున్న సదాచారముకంటె దురాచారబుద్ధియే మెండగును. స్వధర్మపరాయణురాలు, త్యాగశీలురాలు నగు స్త్రీకి అందఱును నమస్కరింతురు. ఆమె కేవలస్త్రువునకు లోపము గన్పింపదు. దురాచారి యగువాఁ డీమె నీడనైన చాకజాలడు. అట్టి సతీమతల్లి కెచేని లోపము గలిగినచో ప్రభుత్వము ద్వారా భర్తకుటుంబమునుండి యాలోపమును దీర్చవలయును. భర్తకుటుంబమున ధనమేమియు లేనియెడల నామెకు తండ్రియో, సోదరుడో తప్పక దోడ్పడుదురు. వారి సహాయము సంతోషపూర్వకముగ లభించకున్నను శాసనముద్వారానైన ఆమెకు సహాయము కలిగించవలయును.

“బుద్ధిమంతుడైన మనుజు డెవ్వడును దుర్వినియోగము చేయవలసి వచ్చునేమో యను భయముచేతను, తనకే హాని కలుగునేమోయను భయముచేతను కస్తూత్రములను దపవద్ద

నుంచుకొనడు. అట్లే భర్త చోరుడు, పతితుడు, సన్యాసి యైనచో లేక బునర్వివాహము జేసుకొన్నచో స్త్రీ వైధ వ్యము, త్యాగము, తపస్సుతో గూడిన జీవనమును గడుప లేనియెడను, తన మనస్సును నిలువబెట్టుకొన లేనియెడను. బిడ్డలను పెంచుకొనుటకై వ్యభిచారములకు సంసిద్ధురాలగుటకంటె గౌరవపూర్వకముగ బునర్వివాహము జేసుకొనుటెంతయు మేలు. విడాకుల చట్టమూలమున నామె కనుకూల వాతావరణము లభించును, పునర్వివాహము వలన కడుపు మంట చల్లారును. యశావనమందలి యభిలాష లీడరును. ఈస్థితిలో వివశురాలై యామె సతీత్వమును భంగపరచుకొన నక్కఱలేదు. భూదాహత్యలు, (గర్భస్థ శిశువుల జంపుట) చేయనక్కఱలేదు. తిరస్కృతురాలై రూపమును అమ్ముకొని నక్కఱయులేదు." పైవిధముగ విడాకులచట్టమును సమర్థించువారు చెప్పుదురు. కాని పైవిషయములు పైకి మాత్ర మాపాతరమణీయముగనే యున్నవి. కాని కొంత యాలోచించి చూడగా నదికూడ చాలహానిని గలిగించునవి యని తేలగలదు. ప్రపంచమందు పాప, పుణ్యములు సదా జరుగుచునే యుండునను విషయము నిజము.

కాని యెంతవరకు ధర్మాధర్మ భేదము, పాపపుణ్య భేదము, విధినిషేధ భేదము నుండునో యంతవరకే కొందఱు కాకున్న కొందఱయినను పాప అధర్మ, నిషేధాదులకు దూరముగానుండ బ్రయత్నింతురు. పైభేదభావము లేనపు డనాచార మార్గమునుండి మఱియుటయే దుష్కరమయి

స్వతంత్రించి సంపద నుపయోగించ నారంభించిన తనకు, తన పరివారమునకుకూడ చాల యనరము వాటిలును. అనేక ప్రకారముల పురుషులతోడ సంపర్కమువలన స్త్రీలహృదయ గతులే మారిపోవును. తన్మూలమున సంపత్తు దుర్వినియోగము నేయబడును. ముందుముందు ఇటువంటి వేలాదిచరిత్రలు జరుగగలవు.

స్త్రీ ధనమును స్వతంత్రముగా ఖర్చునేయవచ్చుననుట కుదాహరణముగా జెప్పబడుచున్న విషయమేమి యనగా, 'స్త్రీ తనధనమును స్వతంత్రించి ఖర్చుపెట్టుకొనవచ్చునను విషయమును స్మృతికారులుకూడ సంగీకరించుచునే యున్నారు కదా! అట్టి సీతిలో విధవాస్త్రీకి వారసత్వరూపముగ లభించిన యాస్తి నామె ఏల వినియోగించుకొనకూడదు? ఆమె గండు సంపూర్ణ స్వతంత్రత యేల యుండరాదు?' ఇదియు సముచితముకాదు. మొదటి విషయము స్త్రీధనము కొలదిగ నుండును. రెండవ విషయము స్త్రీ యెల్లవేళల బరతంత్రురాలని చెప్పబడినది. 'న స్త్రీ స్వాతంత్ర్యమర్హతి' అందుచేతనే యామె తనధనమునుకూడ దుర్వినియోగము నేయ వీలులేదు. కాని భర్త చనిపోయి, ఈమె సంపత్తుకు యాజమాన్యమును వహించి అన్యరక్షకుల యుక్తత లేకయే తన ధనమును ఖాను ఖర్చుపెట్టుకొనగల సీతిలో నన్యదురాచారుల సంపర్కమున బడి యీమె సంపత్తును దుర్వినియోగము జేయవచ్చును. సాధారణముగా నందఱి మనస్సుకూడ చంచలముగనే యుం

నును. పైగా వేదములందు స్త్రీయొక్క మనస్సును విశేషించి
యాశాస్య మని చెప్పినారు. “స్త్రీణా మాశాస్యం రఘు ”

“యథేష్టం స్థావరేష్వపి ” అను వాక్యము కూడ
ముందుముందు సంపర్భానుసారముగ వ్యాఖ్యానించబడినది.
సాదాయికాది సంపత్తులో గూడ ముఖ్యముగ చరాస్తిమీద
స్వతంత్ర మున్నది. సిరాసియందుగూడ భర్తృదత్త సిరాస్తి
యందు స్వాతంత్ర్యమున్నది. కాని యది విపత్కాలమందు
ప్రాణరక్షణకావలెను కుటుంబ రక్షణకావలెను క్రయవిక్రయ
ములు నేయవలగును. అయినను పరిపూర్ణస్వాతంత్ర్యము
నిషేధమే. లేని యుదాహరణము నాధారముగ జేసుకొని
పారసత్వపు ఆస్తియొక్క హక్కులనుగూటించి ప్రశ్నోత్తర
సమాచార మెట్లు పొసగును!

ఒకడొక చిన్నవస్తువును సంపాదించుకొన్నాడనగ,
యాతడు పెద్దవస్తువునుకూడ సంపాదించునని మనమెట్లు
చెప్పగలము! అతడు చిన్నవస్తువును దుర్వినియోగము చేసి
నచో పెద్దవస్తువును దుర్వినియోగము చేయనీయరు. సాధా
రణముగా స్త్రీకి ధనరూపమున భూషణములో వస్త్రముతో,
కాలిది రూపాయిలో ఉండును. వారసత్వముగా నిల్లు, భూమి,
అధికముగ నగలు వచ్చును. కనుక వీటిని సర్దుబాటు చేసుకొ
నుట కష్టము. వీటిని దుర్వినియోగము చేసిన హాని కలుగును.
కనుక బిల్లును ప్రతిఘటించువారు చెప్పవలసిన విషయమేమి
యనగా “స్త్రీ తన ధనమందలి యొకభాగమును రక్షించుకొ

నగలిగి, రెండవ భాగము నేల రక్షించుకొన లేదు? " అను ప్రశ్నకు తావేలేదు. వస్త్రాభూషణములను, రూపాయలను, రక్షించు కొనలేదు? " అనుప్రశ్నకు తావేలేదు. వస్త్రాభూషణములను, రూపాయలను రక్షించుకొనదగు ప్రవృత్తి స్త్రీబలో స్వతస్సిద్ధముగనే యుండును. కాని బాహ్యసంపత్తును సంరక్షించుకొనుట అంతతేలికకాదు. ఎప్పుడైన స్త్రీకి ధనరూపముగ పెద్దసంపత్తు వచ్చిన దానిని భర్తయో, పుత్రులలో సంరక్షింతురు. కేవల పతిపుత్రాదుల సమ్మతిమీద స్త్రీ యా ధనమును వినియోగించును. లేదా శాస్త్రానుసారముగ ధర్మము నేయును. పతి పుత్రాదుల సమ్మతి లేనిదే స్వతంత్రించి యన్యపురుషులతోగలసి సంరక్షణ యేర్పాట్లను జేసుకొనుట, ఇచ్చవచ్చినటు లింట బయట దిరుగుట, ఇచ్చవచ్చిన పురుషులతోడ కలసి మెలసి నడచుకొనుచుండుట, సంపత్తు నిచ్చవచ్చినటు లుపయోగించుటయు నెన్నడు స్త్రీకి విధించబడ లేదు.

ఇదేవిధముగ నాడుబిడ్డ హక్కుల విషయమున డాక్టరు అంబేడ్కరు ప్రతిపాదించిన యాలోచనలు నిరర్థకములు, శాస్త్రవిరుద్ధములును. తండ్రికి పుత్రుడంత ప్రియుడో పుత్రికయు అంతయే ప్రియురాలు. అయినను అందొకటి నాతడు దానము చేయవలసి వచ్చుచున్నది. వేటొకరి నింట నుంచుకొనవలసి వచ్చుచున్నది. ఒకరు తన వంశగోత్రాదులను వృద్ధి బొందించి పిండ శ్రాద్ధాదులు చేయగా, వేటొక రన్యగోత్రములలోనికి బోయి సర్వము చేయవలసి వచ్చు

చున్నది. ఇందుచేత నిరువురి హక్కులలోను భేదమున్నది. ఆడుబిడ్డ హక్కుల విషయమున స్పృతులను ఉదాహరణగా గ్రహించుటవలన తాత్పర్యము తెలియలేదను విషయము సుస్పష్టమగుచున్నది. ఈవిషయమిగ్రంథమందే యన్యత్ర విశేషముగ విమర్శించబడినది. 'శాసనముద్వారా రూఢి బలీ యముకాగల' దని ప్రవీకాన్నిలు చెప్పిన తీర్మానము బాగుగనే యున్నది. కాని యారూఢి శాస్త్రవిరుద్ధము కాకూడ దనియే యందలి భావము. శాస్త్ర సమ్మతమైన రూఢియు, ప్రాచీనులు, శిష్టులు నాచరించుచు వచ్చిన యేదేని వ్యవసాయ భౌతిరహితమగును. నేడు కన్యయొక్క చతుర్థాంశమునకు సంబంధించిన హక్కుల విషయమున జనులెట్లు పొరబడుచున్నారో, అట్లే వేర్వేలు శాస్త్రముల భావములను దెలుసుకొనుట విషయమున గూడ బొరబడ వచ్చును. ఇది యొక యావశ్యకదాన మనియు, దాయము మాత్రము కాదనియు, మూల వచనములను బట్టియే తెలియుచున్నది. ఒక సోదరుడు స్వతంత్రుడగు తన వేతాక సోదరునకు దన యంశమున గొంత దానము నేయడనియు, సోదరుడు తన యంశమునుండి కొంత భాగమును దన సోదరి పెండ్లి నిమిత్తమై ధర్మము నేయుననియు నీ మొదలుగాగల విషయములన్యత్ర విశేషీకరింపబడినవి. ఇంతియగాక సంపత్తు నశించుట, మనస్సు పాడగుట మొదలుగాగల యవరోధములు జరుగగలవని కూడ స్పష్టీకరింప బడినవి.

పోవును. అనురాగవశమున సంపాదించుకొనిన వస్తువునందు నిషేధ భావము, దురాచార భావము, అధర్మ భావము నడు గంటుటతోడనే విధాన భావము, సదాచార భావము, ధర్మ భావము బయల్పెడలును. పిమ్మట దానిని ముఱలించుట మనకు శక్యముకాదు. “ యద్వాక్యతో ధర్మ ఇతీతరస్థితోన మన్యతే తస్య నివారణం జనః ” “ స్వభావరక్తస్య మహాన్ వ్యతిక్రమః ” తనవద్ద సత్రము నుంచుకొనుటాక విషయము. సాపపు బని నేయుట కవకాశ మిచ్చుట వేరు విషయము. అత్రము నుంచుకొనుట అవైధము (తప్పు) కాదు. తన కాలు చేతులను మనుజుడు స్వాభావికముగ నరుకుకొనలేడు. కాని క్రొత్త క్రొత్త భర్తల ననుభవించ వచ్చునను దలంపుతోడ బుర్రాతన భర్తలను విడచిపెట్టుచు నుండుటయు గష్టము కాదు. కావున భర్తను విడచిపెట్ట వచ్చు ననుటెంతయు హానికారణము. విడాకులు వుచ్చుకొనకుండగను కూడ కడుపుమంటను చల్లార్చుకొనుటకు విధిప్రయుక్తములు అగు నుపాయము లుండవచ్చును. వేళ్ళలు కూడ నేదియో యొక నమయమున కడుపుమంటతో బాధపడువారే కదా ! అట్టి యెడ కేవలమొక్క విడాకుల చట్టమూలమున మాత్రము కడుపుమంట చల్లారునని యెట్లు చెప్పగలము ? సంతోషము లేనపుడు యావనపు టభిలాషలు మాత్రమెట్లు లీడరును ? ఎప్పటికైన సంద్ధింభ పతనమువలనను, ఇంద్రియ జయము, పవిత్ర వాతావరణము, భజన ధ్యానాదుల వలనను చిత్తము శాంతిని బొందగలదు. స్త్రీ పురుషుల ప్రకృతులు వేరు. స్త్రీ

రక్షణమువలనే వంశ, గోత్రాదులు నిలుచును. స్త్రీక్షేత్రము పాడగుటతోడనే అన్ని విషయములు పాడగును. కనుకనే స్త్రీలు పురుషులకంటె నూరు రెట్లధికముగ బూజింపబడదగినవారు. లజ్జా శీలములే స్త్రీలలోని విశేషములు. కావున వారికి పునర్వివాహ మెంతమాత్రము బనికరాదు.

ఇంతియగాక విడాకుల చట్టమును స్త్రీ యెటులువయో గించుకొనునో, యటులే పురుషుడు నువయోగించుకొనును. స్త్రీలు లజ్జాసంకోచములు కలవారు కావున దీనివలన వారికి చాల తక్కువలాభము కలుగును. కాని చపలచిత్తులగు బురుషులే యీచట్టమును దుర్వినియోగముజేసి యధికలాభమును బొందుదురు. పురుషులు పిల్లలుకల స్త్రీలను, రూపములేని స్త్రీలను, వయస్సు ముదిరిన స్త్రీలను విడచి క్రొత్తక్రొత్త రంభలను వేడుకనారంభింతురు. రూపవతులగు యువతులే యొకటిరెండు మారులూ పునర్వివాహమును జేసుకొనగలరు. కాని మిగిలిన రూపము లేని నాథారణస్త్రీలు, వయస్సుముదిరిన స్త్రీలు తమ భర్తలు విడచిపెట్టివేయుటచే మఱల నెంత ప్రయత్నించినను రెండవ భర్తను బొందలేరు. వారు రక్తాశ్రువులు గార్చుచు జీవితము గడువవలసివచ్చును. ఏదియో కొలది చపలచిత్తులగు రంభల నిమిత్తమై చాలమంది స్త్రీల జీవితములు ప్రమాదములకు గుఱియగును. వారి కడుపు మంట (ఆకలిబాధ) అధికమైపోవును. వారి మనోభీష్టముల గతి యేమి కావలయునో సాతకులే యాలోచించి తెలుసుకొనగలరు.

కోడుబిల్లువారు చెప్పినదేమనగా, ' యుగయుగముం దలి దయా, ప్రేమ, వాత్సల్యములు స్వరూపమును దాల్చినవా ? యన నెప్పు నారీలలాడు తన యధికారములను దుర్వినియోగము నేయుననియు, స్వేచ్ఛాచరణకు దారి తీయుననియు శంకింశుట చాల యన్యాయము. సీతా, సావిత్రిల సంతాన విషయమున నిట్లు శంకించుట ఆ పరమ పతివ్రతల నవమానించుటే ' కాని మన మిచట నాలోచించ వలసిన విషయమేమి యనగా, కర్తవ్యవిష్టా, దయా, ప్రేమ, వాత్సల్యములు రూపము దాల్చినవా యననెప్పు నారీలలాడు తండ్రి యాస్తిని, విడాకుల చట్టమును అపేక్షించునా ! ఎంతమాత్రము నపేక్షింపదు. సీతా, సావిత్రి మున్నగు వారిని మూర్ఖులనుగా తలచి సంపత్తును, విడాకుల చట్టమును గోరుకొను స్త్రీ తనను సీతా, సావిత్రి మున్నగువారి సంతాన మని చెప్పుకొనవచ్చునా ? వారికిందు ఏమైన గౌరవము కన్పించుచున్నదా ? వారు విడాకుల చట్టమువంటి యవ్యవస్థను గోరుకొనగా, దానిని దుర్వినియోగము చేయుకుందు రనుటకు మాత్రము ప్రమాణమేమున్నది ?

డాక్టరు అంబేద్కరు మహాశయుడు స్త్రీ సంపత్త్యుత్పత్తి నత్యాశ్చర్యముగ వర్ణించి చెప్పుదురు. కాని శాస్త్ర పరిచయము గల వ్యక్తుల కీవిషయము అత్యంత సుబోధమగును. స్త్రీ యొక్క వారసత్వపు విధానముల నుల్లంఘించి హిందూకోడు ప్రత్యక్షమందు మను, యాజ్ఞవల్క్యుదుల వచనములను ద్రోసిపుచ్చినది. శాస్త్రములం దేసంపత్తు కెవ్వ

దధికారి యని పేర్కొనబడియున్నదో దానికి వ్యతిరేకవిధానమును జేయుటెంతయు నధర్మము. స్త్రీ ధనము నావత్కాలమందొక్క భర్త తప్ప అన్యులెవ్వరును ఖర్చుపెట్టరాదు. ఇందుచేతనే ఆమె యధికారముల విషయముల నధికవిచారణ చేయబడినది. వివాహితయగు స్త్రీ కంటే, వివాహము కాని కన్యకకును, వివాహమైన వారియందు గూడ నప్రతిష్ఠితా స్త్రీ లకును ప్రథమాధికారము భావింపబడుచున్నది. 'అనేకమంది రోగుల కొకేమందు' వంటి వ్యవస్థయే అవ్యవస్థ యనబడును. గాని మను, యాజ్ఞవల్క్యుదుల వ్యవస్థలు కాస్త్రీయములు కావున నవ్యవస్థలు కాజాలవు. రోగులందఱకు నెకే చికిత్స నేర్పరచువా డజ్ఞానియగును.

కాని బుద్ధిమంతుడు కాదు. స్త్రీ పురుషుల ప్రకృతి, యోగ్యతలం దధికభేద మున్నది. స్త్రీలలోగల గర్భధారణ, సంతానసాలనాది తత్త్వములు పురుషులలో లేవు. పురుషుని యందుగల కాశిన్యగుణము స్త్రీయందులేదు. పురుషుడార్జనసేయును. స్త్రీ ఆయార్జనమును గృహమందు సముచితముగ నుపయోగించును. పురుషునిది బాహ్యక్షేత్రము. స్త్రీది గృహక్షేత్రము. కనుక స్త్రీ సదా పురుషుని నియంత్రణమందే యుండవలయునని విధించబడినది. తండ్రి యాజ్ఞానుసారముగనో, పుత్రుని యాజ్ఞానుసారముగనో, భర్తయాజ్ఞానుసారముగనో స్త్రీ తన ధనమును ఖర్చునేయగలదు. స్త్రీ

నేడు కొందఱు జనులు ధార్మిక, సామాజిక నియమముల విషయమున విప్లవమును జెలరేగజేయుట వీరత్వము, గర్వించదగు విషయమునని భావించి 'బహువివాహ ప్రతిషేధము విధవావివాహ ప్రతిషేధము తమ సభ్యత నంతను మంటగలిపినద'ని పలుకుచున్నారు. 'ఇదియంతయు వారు స్వకీయ గౌరవమును ముట్టచివోపుటయొక్క దుష్పరిణామమేకాని వేటొందు కాదు' అని యింతమాత్రమే దానికి సమాధానము. ఏదేని వస్తువు మంచిదా? చెడ్డదా? యనుసనుస్వ ప్రమాణము వలన బరిష్కారమగును. కాని సైవంచమువలన గాదు. సభ్యుడన నెవరు? 'సభాయాం సాధుభిః' ఈ వ్యుత్పత్తిని బట్టి సభయందు సాధువైనవాడు సభ్యుడౌబడును. లోకుల సభ యెట్లున్న నట్లే యందలి జనులును సాధువులుగను, మంచివారుగను బరిగణింపబడుదురు. వేష్యులసభలో వేష్యుల మంచిదని భావించబడును. కాని యావేష్యుల వతివ్రతామతలుల సభయందు మంచిదని యెట్లు పరిగణింపబడును? కోటు, బూటు, హేటులను ధరించి భోజనము చేయువారికి, కాలుసేతులు కడుగుకొని, పట్టుబట్టు ధరించి, సరిత్రిస్తానమున గూర్చొని భోజనము సేయువారిసభ్యులుగనే దోషపచ్చును. కాని వాస్తవమునకిది సభ్యత కాదు. ప్రామాణికుల సభయే వాస్తవమున 'సభ' యనబడ దగినది. అందలి ప్రామాణికులే సభ్యులు. కాస్త్రాచుసారముగ నడచుకొనువారే సభ్యులు. ఇచ్చవచ్చినట్లుగ నడచుకొనువారు సభ్యులునుకారు, నరులును గారు. వారు కేవలము వానరులే.

“చుతయో యత్ర గచ్ఛన్తి తత్ర గచ్ఛన్తి వా వరాః
 శస్త్రాణి యత్ర గచ్ఛన్తి తత్ర గచ్ఛన్తి తేనరాః..”

ఇచ్చవచ్చినట్లుగ నడచుకొనువారే వానరులు. శాస్త్ర సమ్మతముగ నడచుకొనువారే నరులు. నేటి సభ్యులదృష్టిలో వివాహముకూడ నసభ్యమే కావచ్చును. హామీదులు సేయుట, మంత్రముల జఠించుట, ప్రదక్షిణములు సేయుట, కన్యాదానము సేయుట లేక గ్రహించుట— ఇది యంతయు నాధునికదృష్టియందసభ్యతాలక్షణమే కావచ్చును. శాస్త్రముల ననుగమించువాడే యీ విషయములను దెలుసుకొన గలడు. అతని దృష్టికి శాస్త్రసమ్మతమగు నవివాహము, వివాహము, బహువివాహము మున్నగునవన్నియు సభ్యత్వ చిహ్నములుగనే కన్పట్టును.

హిందూకోడువారు శాస్త్రీయవివాహమందు ఒక్క సప్తపదియే కాక కన్యాదానము, లాజహామము కూడ అవసరములేదని చెప్పినారు. అవి లేకున్నను గేవల సప్తపది మాత్రముననే వివాహముచితమని తలపబడునట. ఇది కూడ శాస్త్రముల పేరట శాస్త్రములమీద దాడిసేయుటయే. శాస్త్రీయ వివాహములను రిజిష్టరు చేయించుటవలన నవి యపూర్ణములని సిద్ధమగును. ఇందులకై వ్యయముకూడ నధికమగును. సివిలుమేరేజి యాక్టుప్రకారము శాస్త్రములను పూర్తిగ ద్వేషించువాడుకూడ శాస్త్రములను విశ్వసించు వానితో సమానముగ భావించబడును. అట్లు భావించనివా డితరశాసనముల ప్రకారము దండనాశ్రయపడగలును. విధవా

వివాహ విషయమున మాత్రము సంరక్షకుల యనుమతికూడ తీసుకొనుటవసరమని భావించబడినది. విధవాస్త్రీ తన యిచ్చ వచ్చినవానిని బెండ్లాడవచ్చును. నేటి సాధారణస్థితిలోనే రిజస్ట్రేషను లధికముగ నున్నవి కదా! బిల్లు ఆనులులోనికి రాగానే ప్రతివ్యక్తియు లెక్కలేనన్ని వివాహములను, లెక్కలేనన్ని విడాకులచట్టపు టేర్పాట్లను రిజస్ట్రేషను చేయించుకొనవలసి వచ్చును. గుమాస్తాల యొక్కయు, నాఫీసర్ల యొక్కయు నావశ్యకత మెండయి ప్రజల ధన మంతయు ననవసర శార్యక్రమములం దధికముగ ఖర్చయి పోవును. దీనికే 'అవ్యాపారేషు వ్యాపారః' అనిపేరు. ప్రతి వ్యవహారమందు కోర్టుల శరణము తప్పకపోగా, ప్రజలీలా గ్రంథములను జడువుటకు దగుధనము, సమయము మాత్ర మేల ఖర్చుకాదు? కాని యొక విషయమేమన, ప్రజలు చాల భాగము చదువురానివారు. రెండవ విషయమేమన వారి చాల సమయము ఉప్పు, మిరపకాయలను సమకూర్చుకొనుట లోనే ఖర్చయిపోవును. ఇక వారికి లాగ్రంథములను జూచు కొనుట కవకాశ మెక్కడ చిక్కును? ఆస్తిలో స్త్రీడర్ల, బారిష్టర్ల కడుపులు బాగుగ నిండునన్నమాట. ఈస్థితిలో గూడ 'కేసులను, దావాలను తగ్గించుటకై కోడుబిల్లు అవసరము'. అని పలుకుచున్నారంటే అంతకంటె సాశ్వర్య మేమున్నది? 'కి మాశ్వర్యమతః పరమ్!' పైగా నిటువంటి లంచగొండితనపు కాలములో కోర్టులద్వారా న్యాయమును మన ఘోటు లపేక్షించగలము?

ఎవండైన సేవిలు మేరేజి విషయమున కేసు పెట్ట
దలచిన యెడల కోర్టులో సన్నిధికెలు తీసుకొని వివాహ
రిజిస్ట్రారు కివ్వవలసి వచ్చును. తీర్పు జరుగనంతవలకు వివా
హము పూర్తికానట్లే తలపబడును. ఈవిధముగ జిన్నచిన్న
విషయములందు కోర్టువారికి బాగుగ లాభము కలుగును.
వివాహము సంపన్నమగుటకు మిగిలిన విషయము లన్నియు
నప్రధానము లగును. వివాహ రిజిస్ట్రారు, ముగ్గురు సాక్షులు
మాత్రమే ప్రధానమగుదురు.

తరచుగ నాస్తికుల విషయమున నేదేని ధార్మిక
నియమము సేర్పరచుటకే కాక శాస్త్రవ్యవస్థ నేదేని నవలం
బించవలసి వచ్చినప్పుడుకూడ నాచరిణశీలురగు ధర్మాత్ముల
ద్వారా అవలంబించుట జరుగుచున్నది. వ్యవస్థ చేయువాడు
రాగద్వేషములకు లోనై స్వార్థమును నీధింపనెంచుకొనినచో
నాతడు వ్యవస్థ చేయదగనివాడని భావించబడు చున్నాడు.
కొలది దినములనుండి మాత్రము పరిస్థితి యెట్లు మారిన
దనగా నేదేని శాస్త్రవిరుద్ధ విషయము జరుగగనే దానినాధార
ముగ జేసుకొని దానికనుకూలమగు వ్యవస్థ చేయబడనారంభి
చినది. అందులకైకూడ శాస్త్రవచనము లన్వేషింపబడుచునే
యుండెడిది. కాని శ్రాత వ్యవస్థలను, శ్రాత శాస్త్రములను
నిర్మింప బ్రయత్నము సేయబడెడిది కాదు. కాని దాక్కు
అంటే దక్కరువంటి వ్యక్తి, అంత్యజడయ్య బ్రాహ్మణాస్త్రీని
బెండ్లాడి మహాసాపమునకు బాల్చిన వ్యక్తి ఇచ్చవచ్చిన
రీతిని శాస్త్రమును నిర్మింప నానాసించుచున్నాడు. విశేషముగ

నందలు తనతోసమానులనుగ జేయ బ్రయత్నించుచున్నాడు. సర్ సుల్తాను అహమదు ఏమి, యోగేంద్రమండలుజేమి, రావుసాహజేమి? డాక్టరు అంజేడ్కరు ఏమి? — వీరెవరికిని వాస్తవమున హిందూధర్మమును దాకుటకైన యర్హతయు, సాధికారమును లేదు. హిందువులు రామ, కృష్ణాద్యవతారములను, విశ్వమిశ్ర, వశిష్టాది ఋషివ్రంశపులనుగూడ కేవలధర్మపాలకులుగను, రక్షకులుగను మాత్రమేభావింతురు. పరబ్రహ్మయగు బరమేశ్వరునిగూడ బ్రహ్మదేవుని సృష్టికర్తయని తలతురు కాని, వేదనిర్మాతయని మాత్రము తలపరు. కాని యాచరమేళ్ళరుడే అంతకు బూర్విమున్ను వేదములను బ్రహ్మదేవుని హృదయమందు ప్రకటమొనర్చినట్లు భావింతురు. ఇట్టి సిద్ధియందు వేదములను, వేదాధారములగు నార్షధర్మగ్రంథములను ఆధారముగ జేసుకొని యేర్పరుపబడిన ధర్మములను మార్పుచేయుట కొక స్వేచ్ఛాచారియగు వ్యక్తి కధికార మెటులుండును? నేటి శాసకు లధికారగర్వమున గన్నులు గానకచేమి తలచిన దానిని జేయవచ్చును. కాని యంతమందు వార యీశాసనములన్నియు తగులపెట్టబడకను దప్పదు. చేసిన దుష్కృత్యములకు ప్రాయశ్చిత్తము చేయించబడకను దప్పదు.

రాష్ట్రము సర్వవిషయములందును స్థిరమైన యున్నదిని బొందవలయుననిన భౌతికవిషయములతోబాటు ఆధ్యాత్మిక, ధార్మిక, సాంస్కృతిక విషయములను గూడ ఉన్నతిలోనికి జేచుట త్యవసరము. మన రాష్ట్రము నేటివఱకు సంగ్రామ

పరిస్థితియందున్నది. ఇంతవఱకు స్వతంత్రతా సంగ్రామ విషయములనే యాలోచించుచు వచ్చినది. సైనికుని దృష్టి యం దొక్కశత్రువు నెదుర్కొనుటే ముఖ్యవిషయమై యుండును. ధార్మిక, సాంస్కృతిక విషయములు కేవలము సప్రధానములే కాక మార్గమధ్యమున నభ్యంతరము గలుగజేసినచో, వారు పాటిని దిరస్కరించ వచ్చును కూడాను. సైనికునకు గంభీరాలోచన నేయుట కవకాశముండదు. ఆ సమయమున సంస్కృతి యెడను, ధర్మముయెడను సైనికుడు చేసిన యపరాధములను తుమించవచ్చును. కాని యద్ధాసంతర మట్టిపరిస్థితి యుండదు. స్వాతంత్ర్య సంగ్రామసమయమున నాయకులకు భారతీయధర్మ, సంస్కృతుల విషయమున నాలోచించుట కవకాశము చిక్కెడిదికాదు. వారు వీరావేశమునను, భావావేశమునను అచుచితములగు నాచరణములకు, నాలోచనలకు దావిచ్చినారు. వారు చూపిన త్యాగమును, తపస్సును, వీరత్వము శారణమగుటచేత ప్రజలు వారిలోని దోషములను గమనించలేదు. అదృష్టవశమున నేడు దేశము స్వతంత్రమైనది. ఇక నయ్యావేశమును విడచి, తెలివిలోనికి వచ్చి రాక్షసప్రవృత్తులను విడనాడి వాస్తవికసిరిని గుఱించి గంభీరముగ విచారణ జేయవలయును. ధార్మిక, సాంస్కృతిక నియమము లుల్లంఘించబడు చుండగా పెద్దపెద్ద నాయకులెవ్వఱును జూచి యూరకుండరాదు. ఊరకున్నచో సామూహ్యజను లింకను నుల్లంఘింప నారంభింతురు. ఎప్పుడైన నెవండైన నధర్మకృత్యమును జేసినను దానిని ఉపన్యాయము

లందు, వ్యాసములందు జర్పించి ప్రచారము చేయవలదు. ప్రచారము ప్రజల నాకార్యమునే జేయ బ్రోత్సహించును. ప్రచారస్వాతంత్ర్య మొకవద్దతినిబట్టి అంగీకరించనువచ్చును. కాని ధర్మవిరుద్ధములగు శాసనముల నిర్మించి బలవంతముగ ప్రజల మెడకు గట్టిపెట్టు తెంతయు సన్న్యాసము.

ధీరీలోను, ఇతరస్థానములందు హిందూకోడును నిరొధించుటకై యెన్నేని సభలు జరిగినవి. కోడును సమ్మతించని వారెవరైన యెదుటకు రావచ్చుననికూడ చెప్పబడినది. కాని యెవ్వఱు నెదుటకు రాలేదు. వేఱువేఱుగా మాత్ర మొక రొక విధముగ మాట్లాడిన వేటొకఱు వేఱువిధముగ మాట్లాడిరి. కాని యాసమరకులు ముఖముఖగ మాటలాడుట గాని, లేక తమ యాశీయుములను వ్యాసములద్వారా ప్రచారము చేయుట గాని చాల మంచిది.

మేమందఱము మాధర్మమును, సంస్కృతిని, సభ్యతను మా లోకప్రియ ప్రభుత్వము కాపాడగలదని యాశించుచున్నాము. మా ప్రభుత్వ మీవిషయమున గంభీరవిచారణ చేయుటకు బదులుగ నధికాభినివేశముతోడ “హిందూకోడు” వంటియనావశ్యక వ్యవస్థలను చేయుచున్నదనగా మేమందఱ మంతయు చింతింపవలసి వచ్చుచున్నది.

హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష

వివాహము

శాస్త్రీయ వివాహమునకు, కోడుప్రకారము క్రింది పరతులను బూర్తిసేయు తావశ్యకమని చెప్పబడినది:—

(1) వివాహసమయమున నిరుపక్షములందు నేయొకరో భర్తగాని, భార్యగాని యుండకూడదు. (2) వివాహ సమయమున నెవ్వరును మూర్ఖులుగాని, పిచ్చివారుకాని, అయి యుండకూడదు. (3) వరునకు 18 ఏండ్లను, వధువునకు 14 ఏండ్లను పయస్సు పూర్తియై యుండవలయును. (4) రెండు పక్షములవారు పరస్పర నిషిద్ధమైన సంబంధము కలవారు కాకూడదు. (5) రెండు పక్షములు పరస్పర సపిండ పక్షములు కాకూడదు. మఱియు నిరుపక్షములందు శాస్త్రీయ వివాహము జరుగుట యుక్తమే యని తెలుపు నాచారము. (6) 16 ఏండ్లు పయస్సు నిండని వధువు విషయమున నామె సంరక్షకుని యనుమతి బడయు తావశ్యకము. మాతృసలమందు 3 తరములు. పితృకులమందు 5 తరములు సపిండములని భావించబడినవి. సోదర సోదరీమణులకు, పినతండ్రి సోదర పుత్రికలకు, పినతల్లి సోదర పుత్రులకు, సోదర సోదరీమణుల సంతతులకు వివాహము నిషేధింపబడినది. ఇందు అర్థరక్త సంబంధము, సహవాదర రక్తసంబంధము, ధర్మజసంతతి

సంబంధము, అధర్మజ సంతతి సంబంధము, దత్తక సంబంధము, రక్తజ-సంబంధము, కూడ జేర్చబడినవి.

కాస్త్రీయ వివాహమున కేర్పరుపబడిన పరతులన్నియు ధర్మయుక్తములే యట. ఆలోచించి చూచిన నిదియంతయు గల్గె యని వ్యక్తము కాగలదు. ఆలోచించి చూడగ నిందలి మొదటి విషయమే చాల పొరబాటుగ దోచుచున్నది. సిద్ధాంత ప్రకారము స్త్రీ కొక్క వివాహమే యుక్తము. పతి యున్నను, మరణించినను స్త్రీ పునర్వివాహము చేసుకొన దగదు.

“నతు నామాపి గృహ్ణీయా త్పితౄ ప్రేతే పరస్య చ

(మను. 5-157) ”

“సకృదంశో విపతతి సృత్య-న్య ప్రదీయతే (మను. 9-47) ”

“అయం ద్విజైర్హి విద్యద్భిః పశుధర్మో నిగర్హితః

మనుష్యాణామపి ప్రోక్తోవేనే రాజ్యం ప్రకాశతి

(మను. 9-68) ”

“న వివాహవిధాపుక్తం విధవావేదనం పునః. (9-65) ”

సావిత్రి మొదలగు వారే భయంకరాపత్తులో బడవలయునని యెఱింగియు మానసిక నిర్ణయమును మార్పుకొనలేదు గదా ! అట్టి స్థితిలో భర్త సజీవుడై యుండగనే యాతని విడచి స్త్రీ పునర్వివాహము జేసుకొనుటనున దెంతయు సధర్మము కాదా ! ఇందు వేఱుగ జెప్పవలయునదే మున్నది !

పురుషులకు గూడ ఏక పత్నివ్రతము అత్యంత వ్రతంస నీయమే. అయినను భార్య మృతిబొందిన స్థితియందు సజీవు రాల్తెయున్న స్థితియందు గూడ పిచ్చిదయిన కారణము చేతను, సంతతి కలుగకున్న కారణము చేతను, అగ్ని హోత్రాది కర్మలను, వంశమును నిలువజెట్టు కొనుటకై పురుషుడనేక వివాహములను జేసుకొన వచ్చునను విధానము శాస్త్రములందు స్పష్టికరింపబడి యున్నది.

“పునర్దార క్రియాం కుర్యాత్పున రాధానమేవ చ” (మను-168)

ఇట్టి యితీహాసములు గూడ బెక్కులు కలవు.

స్త్రీ పురుషులం దూహింపవీలులేని సమత్వమును స్థాపింపనెంచు మనుజులు గర్భధారణ విషయమునగూడ బురుషులను బాధ్యులనుగ జేయవలసి యుండును. స్వయా వముచేతను, అవయవములచేతను, స్వభావముచేతను, యోగ్యతచేతను, శక్తిచేతనుగూడ స్త్రీపురుషులలో భేద మున్నకారణముచే వారివారి కార్యములందు శాస్త్రమును నిరూపించుచున్న భేదములనుగూడ స్వీకరించవలసినదే. పురుషుడు తన ప్రకృతిచేత సంవత్సరమం దనేకమంది బిడ్డలను కనగలడు. స్త్రీతన ప్రకృతిజేత సంవత్సరమం దొక్క పర్యాయమే బిడ్డలను గనును. ఇట్టి స్థితియం దీసమత్వనాటక మంతయు నెందులకు? గర్భధారణమున, శిశుపోషణమున ససాధారణశక్తి తల్లిదే. అనేక సంతానాత్పాదనశక్తి కేవల మొక్క పురుషునియందే యుండును. కనుక శాస్త్రాను

సారముగ నిరువురి వివాహములందు, బాధ్యతలందు నధిక భేద మున్నది. వ్యావహారికముగ వంశరక్షణనిమిత్తమై భార్యయే భర్తను పునర్వివాహము జేసుకొన బ్రోత్సహించును. కాని కోడుబిల్లును బట్టి యట్లు జరుగజాలదు. పునర్వివాహనిమిత్తముగ మొదటి భార్యకు విడాకులిప్పించి తీరవలసినదే యట! ఆహా! ఏమి ధర్మము! భార్య యిష్టపడి నప్పుడు కూడ వంశరక్షణనిమిత్తముగ బురుషుడు పునర్వివాహము జేసుకొన గూడదట!

మహమ్మదీయులలో బహువివాహ విధానము యుక్తమే. కాని హిందువులలో నీహిందూకోడుమూలమున శాస్త్రవిశ్వాసము, ధర్మవిశ్వాసము నంతరించియే పోవును. ఇక నాదంపతు లిరువురు మహమ్మదీయులలో గలసి తమ మనోరథము నీడేర్చుకొందురు. అట్టి స్థితిలో హిందూకోడు ధర్మము నేమి రక్షించును? పైగా మహమ్మదీయులలో బహువివాహవిధానమును నిరోధించనంతవరకు పైవిధానమును నిర్మించనే కూడదు. అట్లు నిర్మించిన భారతీయసమాజ మందు తప్పక క్రొత్త పాకిస్తానుకు బునాది యేర్పడును. హిందువుడు తన జీవితమం దొక్క పెండ్లి చేసుకొని నలుగురు బిడ్డలను గనిన, మహమ్మదీయుడు నాలుగు పెండ్లిండ్లు చేసుకొని పదహారుగురు బిడ్డలను గనగలడు, ఈకారణముచేత హిందువుల సంఖ్య తగ్గును. మహమ్మదీయుల సంఖ్య పెరుగును. ముఱల వారు పాకిస్తానును గోరనారంభింతురు. హిందూకోడు కారణముగ మను, యాజ్ఞసల్క్యాది మహర్షులను, వేదాది

శాస్త్రములను దిరస్కరింప సాహసించినవార లొక ప్రభుత్వ మేర్పరచిన హిందూకోడు ముష్కగు శాసనములను దిరస్కరించుట కెంతమాత్రము జంకుగొనరు. క్రమక్రమముగ వారిలో విశ్వాసభావ మంతరించి పునర్వివాహము, శేనుకొన వచ్చునను ఆశకొలది మహమ్మదీయ మతమును స్వీకరింప నారంభింతురు. అప్పుడు హిందూధర్మ రక్షణవిషయము గగన కనుమమై పోవును,

డాక్టరు అందేడ్కరు మహాశయులు సెలవిచ్చిన విషయ మేమనగా - “హిందూపుడు తన యింట ‘వధూవరు లిరువురు నెకే వర్ణమునకు, నెకే జాతికి, నెకే యువజాతికి జెందినవారయి యుండు టావశ్యకమును’ విషయ మాచార ముగా వచ్చుచున్నచో, దానిని బట్టి యాతడట్లే చేయవచ్చు నట. కాని దేశహితవాది యెనంజైన హిందూవర్ణములందు, జాతులందు, నుపజాతులందు విశ్వాసము లేనికారణమున నేబయిటి పిల్లనైన బెండ్లాడనెంచిన నాశడు నట్లు చేయవచ్చు నట. రూఢీవాదులు (ఆచారముగవచ్చు విషయముల నాద రించువారందఱు) తమతమ ధర్మానుసార మెట్లు తలచిన నట్లు చేసుకొనవచ్చునట. ఒక ధర్మము ననుసరింపనెంచని దేశహిత వాదు లేవ్వఱైన దమ యాలోచనమును, దమ యుతఃకరణ మును అనుసరించి నడచుకొనుటకు స్వతంత్రులట. ” దీనిని బట్టి జాతిమతభేదానుసారము జరిగిన పెండి ధార్మికవివాహ మనియు, జాతిమతభేదములతోడ నిమిత్తములేకుండ జరిగిన వివాహము సివిలుమేరేజి, లేక రిజిస్ట్రీమేరేజి యనియు స్పష్ట

మయినది. ఇందుచేతనే దీని శాస్త్రీయ వివాహమును రిజిస్ట్రీ
మేరేజిని — రెంటిని కూడ నంగీకరించినారు. పైగా గొందఱు
జాతిమతవిచక్షణతో నిమిత్తములేకుండ జరిగిన పెండ్లికూడ
శాస్త్రీయమే యని నిరూపింప బ్రతిపత్తియించుచున్నారు. కాని
దానివలన బ్రయోజన మేమిచ్చు లేదు. ఏలయు హిందూ
కోడును బట్టికూడ ఆ పెండ్లి యధార్థమే యగును. కాని
యాలోచించదగు విషయమేమనగా హిందూధర్మమునుగాని,
శాస్త్రములనుగాని యాదరింపక న్యతీరికాచరణము జేయు
వాడుకూడ హిందువుడే యగువా? ఒకవేళ హిందువుడే
యైనచో కోడుబిల్లు హిందూధర్మమును రక్షించునది యని
భావించుటెట్లు? హిందూధర్మమును, హిందూశాస్త్రములను,
హైందవాచారములను ఉపేక్షచేసి విరుద్ధముగ నడచుకొను
వాడుకూడ హిందువుడే యైనచో కూతురును బెండ్లాడిన
తండ్రియు, సోదరిని బెండ్లాడిన సోదరుడుకూడ హిందువులా?
కాదా? యనికూడ ప్రశ్నవేసుకొనవలసి వచ్చును. వారు
కూడ హిందువులే యనినచో, నట్టి విషయములు కూడ
హిందూకోడుయం దున్నవన్నమాటయే.

ఈస్థితిలో మహావీరత్వాగి వేసిన ప్రశ్నయే బాగుగ
నున్నది. ఏమని యనగా “అంతఃకరణముయొక్క ప్రేరణయే
మాన్యమయిన స్థితిలో నెవండైన మతాంతర వివాహము
కూడ జేసుకొనవచ్చునా?” దీని కెచ్చటను సమాధానము
గాన్పింపదు వాస్తవమున నిది యొక యనర్థము. శాస్త్ర
ములను ధర్మములను దీసి యావల బెట్టుడని ప్రోత్సహించు

వద్దలి. వతనొన్నుఖ స్రవత్తులు స్వాభావికములని యుండఁజు నెరిగిన విషయమే. శాస్త్ర ధర్మ విశ్వాసమున్న నాచు మను జుడు పతనమునకు దూరీభూతుడగును. రాజ్యములను దురాచార, సదాచారములను, సత్య, అన్యతములను -- రెంటినిని స్వతంత్రత నిచ్చిన స్థితిలో సదాచారముందు, సత్యవిషయము నను బ్రవర్తించు జనులెందఁ జుందురు ? శాస్త్రోక్తములగు వర్ణాశ్రమ ధర్మములను బాటించును వచ్చును, ఉల్లంఘించును వచ్చునన్న స్థితిలో కఠిన నియమములను బాటించుట కెవ్వరుద్యుక్తు లగుదురు. ? ' మద్యము త్రాగను వచ్చును. త్రాగకుండను ఉండవచ్చును. వ్యభిచారము చేయనువచ్చును. చేయకుండను ఉండవచ్చును. ఎట్లు చేసినను సమానమే ' యని రాజ్య, సమాజములందు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య మిచ్చి వేసినచో, శాస్త్రీయ నియమములు పాటించబడునను నాశయే వ్యర్థము. కావుననే శాస్త్ర విరుద్ధకార్యములను జేయ నవకాశ మిచ్చుట ఆత్మహత్య జేసికొన నవకాశమిచ్చుటతో సమానమని విద్వాంసుల మతము. రెండువిధముల కార్యములను సమానముగ భావించుటనుండి సతిమెత్తలిని, వేశ్యను సమానముగ భావించుటయే ఇది చాలయునుచిత విషయము. కనుక శాస్త్ర ధర్మముల విశ్వాసములేని వారికి ' సివిలు మేరేజి 'యే బాగున్నది. హిందూకోడును నిష్కించి శాస్త్ర విశ్వాసులను, అవిశ్వాసులను సమానముగ జూచి ధర్మ విశ్వాసమును, శాస్త్రవిశ్వాసమును శిథిల పరచుట ఏమియు బాగులేదు.

‘ బిల్లు ఆచరణలోనికి వచ్చిననాటి నుండియు ప్రాచీన నియమములు, నాచార వ్యవహారములు అన్నియు రద్దు చేయబడగలవు ’ అని తోడులో స్పష్టముగ వ్రాసి యుంచ బడినది. హిందూకోడుద్వారా ప్రాచీన శాస్త్రము అన్నియు మంట గలుచబడు చున్నవని దీనిని బట్టియే స్ఫుటమగు చున్నది, శాస్త్ర, ధర్మ విశ్వాస మునుగంటుట తోడనే అన్న చెల్లెండ పివాహా సమస్య సంభవించును. దానికి గూడ కొంత వ్యవస్థ చేయవలసియే వచ్చును. ప్రాచీన శాస్త్ర నియమములను, ఋషిగణముయొక్క యాదేశములను తిరస్కరించుట కభ్యాసపడిన వ్యక్తులు వర్తమాన శాసకుల శాసనముల నుల్లంఘించుట కెంతమాత్రము సంకోచింపరు.

ఇదియు గాక వైదిక ఏవాహము తర్కసమ్మతమైన విషయము. చాల దూరపు వ్యక్తుల రక్తసంబంధము. చాల దగ్గర వ్యక్తుల రక్తసంబంధము నిర్వీర్యమయి పోవునను విషయము స్పష్టము. ఈ స్థితిలో ధార్మిక విధానము తర్కవిరుద్ధమని భావించుటెట్లు! ఇట్లే శాస్త్రాచార్యుల యుపదేశములచే సంస్కరింపబడిన యంతఃకరణముం దుదయించు ప్రేరణయు శాస్త్రానుకూలమే యగును. ఇక శాస్త్రీయఏవాహమంతఃకరణ ప్రేరణకు విరుద్ధముగా నెటులుండును? ప్రేరణ యొటులున్నను బాధలేదందురా? ఏ స్వేచ్ఛాచారి యంతఃకరణముందైన కూతురును చెల్లెలును పెండ్లాడవలెనని ప్రేరణ బయల్పడల వచ్చును. కసాయివాడు గోహత్యకు బాల్పడుట కూడ వాని యంతఃకరణ ప్రేరణయే.

శ్రీధర్మదేవు లిట్లు వ్రాయుచున్నారు:-

“జాయాపత్నే మదుమతీం వాచం వదతు శంతివామ్

(అధర్వ. 4-30-2)”

“ఇహిమా వింద్ర సనంద చక్రవాకేవ దంపతీ”

(అధర్వసం. 14-2-64)

ఇత్యాది వేదమంత్రములందు ఒక్కవివాహమే యాదర్శమైనదని స్పష్టముగ సమర్థించ బడినది.

“సంపాతపంత్యభిత స్పవత్సీరివ పర్షవః” (ఋగ్వేద. 1-104-8)

ఇత్యాది మంత్రములందు సవత్సీర్వము అత్యంత దుఃఖదాయకమని స్పష్టీకరింపబడినది. కాని యిక్కడ చక్రవాకముల యువమాసము భార్యాభర్తల దాంపత్యమును సమర్థించుచున్నది. విడాకుల చట్టమున కివ్వవడు వారికిది యంతయు నెందులకు సచ్చును? చక్రవాకమిధునము వియోగ కారణముచే రాత్రి యంతయు నాశ్రోశించుచునే యుండును. తెల్లవాటగనే మఱల గలసికొని యానందించును. భర్త మృతిబొందినప్పటి విషయ మెటులున్నను జీవించియుండగనే విడాకులిచ్చి పునర్వివాహము జేసుకొనవచ్చు నన్నచో నిక దంపతులయెడ నాచక్రవాకదృష్టాంతమెట్లు చరితార్థమగును? వస్తుతః ప్రజెప్పిన మంత్రముల దంపతుల పరస్పరప్రేమ, స్నేహము వర్ణించబడినది. వేఱుగ నవసరములగు సంతానాదుల నిమిత్తముగా వేదవిహితమైన వివాహాంతరములు నిషేధింపబడ లేదు, ఒక్క యూపమునకు రెండు త్రాళ్లను గట్టవచ్చును. కాని ఒక్క త్రాటికి రెండు యూపములు కట్టు

వడబాలవు. ఇట్లే ఒక పురుషున కిరువురు భార్యలుండవచ్చును. కాని ఒక స్త్రీకి ఇరువురు భర్తలు ఉండబాలరు.

“యదేకస్మిన్ యూపే ద్వే రశనే పరివ్యయతి తస్మా దేకో ద్వే జాయే విందతే, యన్నైకా ద్వయో హ్యపయోః పరివ్యయతి తస్మాన్న ద్వౌ పతీ వినతే” (తై. సం. 6.5.1-4)

బృహదారణ్యకోపనిషత్తులో యాజ్ఞవల్క్యునకు కాల్యా యని, మైత్రేయి యను నిరువురు భార్యలు కలరని వర్ణించబడినది. సపత్నీత్వము కడు దుఃఖదాయకమని చెప్పు మహాశయుడు కూడ వేదప్రతిపాదితమైన సపత్నీవిధానము నంగీకరింపక దప్పదు. నిషేధాత్మకవచన మేదేని దొరకనంతవరకు నావశ్యకములగు వివాహాంతరముల కభ్యంతర ముండదు.

“కల్యాణీభి ర్ద్యువతిభి ర్నమర్యః” (ఋ- 10-30-5)

“జనీరీవ పతిరేక స్సమానః ని మామృతే వైర ఇంద్ర స్సు సర్వాః” (ఋ. 7-28-3)

అనగా ఇంద్రుడు కేవల మొంటరియై శత్రువురముల నన్నిటిని ఒక్కభర్త యనేక భార్యలను శోధన జేసినట్లుగా శుద్ధిచేసెను. ఈ మంత్రమును బట్టి యొక పురుషునకు బలువురు భార్యలుండుట చెప్పబడినది. ‘అనేక మంగళప్రదుర్రాండ్రగు యువతులతోడ గూడిన పురుషుడ’ అని ప్రథమ మంత్రమందు వర్ణించబడినది. ఒక్క భర్త అనేక భార్యలతో సమానుడని రెండవ మంత్రమువలన బ్రకటమగుచున్నది.

“రాజేవ హి జనిభిః క్షేప్యేనాని ద్యుభిః” (ఋ 7-18-2)

అనగా ఓయీ ఇంద్రా ! ఒక రాజు అనేక స్త్రీల తోడ శోభించునట్లు నీవు అనేక దీప్తులతోడ సలరారుచుంటివి. ఈ మంత్రమందొక పురుషున శనేకభార్యలు వర్ణింపబడిరి.

“ పతిర్జనీనమ్ ” (ఋ. 1-66-8)

ఇందుగూడ ననేక స్త్రీల కొకభర్త బోధింపబడినాడు.

“ కీరేణ స్నాతః కయవస్య యాషే హతే తే స్యాతామ్ ”

(ఋ. 1-104-3)

“ మర్య ఇవ యువతిని స్పృశ్వాత్తి ” (ఋ. 9-86-16)

“ ఏవే ద్యూనే యువతయో నమస్త ” (ఋ. 10-30-6)

“ పరిష్వజన్తే జనయో యథా పతిమ్ ” (ఋ. 10-43-1)

“ ఇంద్రం జషాణా జనయో నమస్తః ” [కా. సం. 38-6]

“ మనోరై వదక శాయా ఆసన్ ” [మై. సం. 1-5-8]

ఇత్యాది అనేక మంత్రముల వలన మెక్క పురుషునకు పలువురు భార్య లుండవచ్చునని బాగుగ దేటతెల్లమగుచున్నది. కొటిల్కులు కూడ వ్రాయుచున్నారు—

“ పుత్రార్థి ద్వితీయాం భార్యాం విదేత ”

అనగా పుత్ర నిమిత్తముగా రెండవ భార్యను గ్రహించవచ్చును—

‘ వధూవకులం దేవఱును మహామూర్ఖులుగాని, పిచ్చి వారుగాని కాకూడదు. ’ ఇది మిగిలియున్న షరతు. వాస్తవమందు వివాహ సమయమున నా విషయములం దెక్కువ

దృష్టి నుంచవలసినదే. కాని మూర్ఖత్వాధికమును నిర్ణయించుట కఠినము. ఏదియో యొక యంశమున నందఱియందు మూర్ఖత్వ ముండవచ్చును. సలీమతల్లి వివాహమైన పిమ్మట భర్తను విడనాడుట తలవసే తలవదు.

ఇట్లే కన్యకు 14 సంవత్సరములు నిండవలయునను విషయమును ధర్మనిరుద్ధమే.

“అష్టవర్షా నవేద్ధాకీ” “త్రింశద్వర్షో వహేక్కన్యాం హృద్యాం ద్వాదశవర్షికాం త్ర్యష్టవర్షోఽష్టవర్షాం వా ధర్మే సీదతి నత్వరః.”
(మను. 9-94)

ఇత్యాది వచనములు ప్రమాణభూతములు.

“ఉపోపమే పరామృశ మా మే దత్రాణి మన్యభాః సర్వాహమస్మి రోమరా గాంధరీజా మివావికా”
(ఋ. 1-128-7)

ఈ మంత్రమువలన ‘యావన మంకురింపని కన్యను బెండ్లాడి సంభోగార్థము ప్రతీక్ష సేయవలయును.’ అని వ్యక్తమగుచున్నది.

“అన్యమిచ్చ పితృషదం వ్యక్తం స తే భాగో జనుషా తన్య విధి”
[ఋ. 10-85-21]

ఈ మంత్ర మందలి ‘వ్యక్తమ్’ అను పదమునకు సాయణులు భాష్యము ప్రాయుచున్నారు.

“వ్యక్తమసూధేతి పరిస్ఫుటం విగతాంజనం వా
స్తనోద్గమాది రాహిత్యేన అప్రాభా మిత్యర్థః”

దీనినిబట్టి యప్రాభయగు కన్యకు బెండ్లిసేయుట వేదసమ్మతము.

“ప్రదానం ప్రాగ్భవోః”

(గౌ. ధ. సూ. 18-22)

ఇందు కూడ తస్యైవ రజస్వల కాకపూర్వమే పెండ్లి చేయవలయునని చెప్పబడినది.

“మ్యానాద్ధి ప్రజా అస్మదత”

[తై. సం. 6-1-27]

దీనినిబట్టి కూడ తక్కువ ప్రాయమున పెండ్లి చేయవలెనని సూచించబడుచున్నది. కాటిల్లులు పండ్లెండవయేట స్త్రీ వ్యవసారయోగ్యురాలని చెప్పుచున్నారు.

“షోడశవర్షే పుమాన్ ద్వాదశవర్షే స్త్రీ ప్రాప్తవ్యవహారా భవతి”

(భర్తృప్రకరణే)

రజోధర్మము జరుగగనే వికృతి కలుగనారంభించును. భర్త నిశ్చయింపబడిన మీదట నావికారము చెందిన మనస్సులోని ప్రేమ యా భర్తయందు గేంద్రీభూతము కాజొచ్చును. భర్త నిశ్చితుడు కానిచో స్త్రీ మానస మిటు, నటు బరువులెత్తుటయు, క్షేత్ర మపవిత్రమగుటయు సంభవించును. మనస్సు చెదిరిన సంతానముకూడ తదనుకూలముగనే యుండును. అమెరికాలో నొక యూరోపీయ మహాశయునకు, యూరోపీయ వనితకు నల్లని నీగ్రోజాతి బాలుడు కలిగినాడని ప్రసిద్ధి. డాక్టరులు పరిశోధన చేసి నీగ్రోజాతివాని చిత్రపటమును చింతన చేసినంత మాత్రమున నల్లజాతి సంతతి కలిగినదని చెప్పినారు. కనుక శుద్ధసంతానార్థమై రజస్వల కాక పూర్వమే పెండ్లిసేయుట చాల మంచిది. గర్భాధానము 14 వార్షధములు గడచిన తరువాతనే చేయవచ్చును.

వాస్తవమున వివాహ మొక సంస్కారము. పురుషునకు ఉపవయనసంస్కారము జరిగినట్లు కన్యకకు వివాహ సంస్కారము జరుగును.

“వైవాహికో విధిః శ్రీజాహ్నవనాయనికః స్మృతః”

(మను. 2-67, 68)

కనుక ఉపవయనకాలమే కన్యకు వివాహకాలము. పతి నేవ, గురునేవ, శ్వశురుకులవాసము, గురుకులవాసము నాపి కార్యములు. గర్భాధానాదులు వేరు. 14 లేక 16 ఏండ్ల కాలము గర్భాధానాదుల కనువయినది. 8 మొదలు 12 వత్సరముల వఱకు వివాహమునకు సముచిత సమయము. సంస్కారకాల మతిక్రమించినచో పురుషు డెట్లుగ ప్రాయశ్చిత్తము జేసుకొనవలయునో, అట్లే రజస్వలయైన కన్యకు ప్రాయశ్చిత్తానంతరమే వివాహము విధించబడినది.

మాతాచైవ పితా చైవ క్యేష్టభ్రాతా తథైవ చ

త్రయస్తే నరకం యాన్తి దృష్ట్వా కన్యాం రజస్వలామ్ ||

(సంవర్త 1.67)

పితర్గుహే చ యా కన్యా రజః పశ్యత్కన్యసంస్కృతా

సా కన్యా వృషణీ జ్ఞేయా తత్పతిర్వృషణీపతిః || (హరీత)

భ్రూణహత్యా పితుస్తస్యాః సా కన్యా వృషణీ స్మృతా

యస్తాం సముద్యహేత్కన్యాం బ్రాహ్మణో జ్ఞానదుర్పలః ||

అశ్రద్ధేయం హ్యపాంత్రియం తం విద్యాద్యృషణీ పతిమ్ || (దేవల)

అత్రి, కశ్యపుడు, భౌధాయనుడు, పిష్ణువు, యముడు మున్నగు వారందఱి మతము నిదియే. ‘రజోదర్శనముతోడనే

తండ్రియందు స్వామిత్వ ముండదు.' అని మనువు కూడ సమ్మతించుచున్నాడు.

“సహి స్వామ్యాదతిక్రామే దృతానాం ప్రతిరోధనాత్” [మను]

“కన్యామృతుమతీం శుద్ధాం కృత్వా విష్కృతిమాత్మనః
శుద్ధిం చ కారయిత్వా రాముద్వహేదాస్పశంస్యధీః”

ఇత్యాది వచనముల ద్వారా ఆశ్వలాయనుడు రజస్వలా వివాహమునకు బ్రాహ్మిణ్యమును జెప్పినాడు. (నిర్ణయ సింధు) నగ్నికను అనగా రజస్సు నెఱుగని కన్యను ఏ గుణవంతుడగు బ్రహ్మచారికో యిచ్చి పెండ్లి చేయవలయునని బోధాయనుడు చెప్పినాడు. గుణవంతుడు దొంగకని యెడల గుణహీనునికైన యిచ్చి పెండ్లి చేయవలసినదే. కాని రజస్వలను మాత్రము కానీయకూడదు.

“దద్యాద్గుణవతే కన్యాం నగ్నికాం బ్రహ్మచారిణి

అథవా గుణహీనాయ నోపతున్యద్రజస్వలామ్” [4.12]

కౌతమ మతానుసారముగ కూడ రజస్వల కాక పూర్వము కన్యాదానము సేయనివాడు దోషి యగును. “అప్రయచ్చన్ దోషీ” మన్వాది మహర్షులందఱి యభిమతము నిదియే.

“త్రింశద్వర్షో వహేక్కన్యాం హృద్యాం ద్వాదశవర్షికామ్,

త్ర్యష్టవర్షోష్ట పర్షాం వా ధర్మే సేదతి సత్వరః॥”

ఈ మనువచనము కూడ కన్యకు 8 మొదలు 12 ఏండ్లలోపుననే వివాహము విధించుచున్నది. కన్య రజస్వలయైన

తోడనే తండ్రియందు స్వామిత్యము తప్పిపోవును. అప్పుడా కన్యయే తన యిచ్చవచ్చిన వరుని వరించవచ్చును. ఆస్థితి యందు శుల్కముకూడ నీయనక్కఱలేదని చెప్పబడినది.

“ఏత్రే న దద్యాచ్ఛుల్కంతు కన్యామృతువతీం హరన్.

సహి స్వాహ్యాదతిక్రామేదృతానాం ప్రతిరోధనాత్॥”

(మను. 9-93)

‘తల్లి, తండ్రి, పెద్ద అన్నగారు అవివాహితయగు కన్యను రజస్వల యగువఱకు నుంచిన నరకమును బొందుదురు’ అని సంవర్తులుకూడ జెప్పుచున్నారు.

“మాతా వై న పితాచైవ శ్రేష్ఠో బ్రాతా తలైవచ।

త్రయస్తే నరకం యాన్తి దృష్ట్వా కన్యాం రజస్వలామ్॥”

హారీతులుకూడ ఇదియే చెప్పుచున్నారు.

“పితుర్గృహే చ యాకన్యారజః పశ్యత్కనస్కృతా।

సా కన్యా వృషలీ జ్ఞేయా తత్పతి ర్వృషలీపతిః॥”

రజస్వలయైన కన్యయొక్క తల్లి, తండ్రి, ఆమెను బెండ్లాడు భర్త ముగ్గురును దోషమును బొందుదురు.

“బ్రూజహత్వాపితుస్తస్యాః సా కన్యా వృషలీస్మృతా।

యస్తాం సముద్వహేత్కన్యాం బ్రాహ్మణోజ్ఞాన దుర్బలః॥

అక్రాధేయం హ్యసాంత్రేయం తం విద్యాదవృషలీపతిమ్॥”

చేవల, అత్రి, కశ్యపుల యభిప్రాయములు కూడ నివియే.

(ధ. నూ. 18-23)

ఇట్లే హిందూకోడుకు చెందిన వినాహమునకు వర్తవ్యవస్థతో నిమిత్తము లేదనినాడు. ఏ జాతి పిల్లవాడైన యేజాతి పిల్లనైన బెండ్లాడవచ్చును. కొందఱు జనుల యభిప్రాయమేమనగా జన్మమూలకముగా జాతివ్యవస్థయే బాగులేదట. డాక్టరు అంబేద్కరు ప్రభృతులు స్పష్టముగా జాతిపంక్తి భేదమే ఉంచదలచుకొనలేదు. కొందఱు జనులు కర్మచేత వర్ణవ్యవస్థ చేయుదమని తలచుచున్నారు. ఆవిషయము ననేకమారులు ఖండించుటకూడ జరిగిపోయినది. శాస్త్రములందు బ్రాహ్మణాది జాతుల నుద్దేశించి కర్మములు విధించబడినవి. కర్మల నుద్దేశించి జాతులు విధించబడలేదు. తల్లి, సోదరి మొదలగువారిని ఉద్దేశించి వారి కర్మములు విధించబడును. కాని కర్మలనుద్దేశించి మార్మత్వాదులు విధించబడవు. అనగా 'మార్తా ఏవంకుర్యాత్, పత్నీ ఏవంకుర్యాత్' అని విధాన మీవిధముగనే యుండును. కాని 'యా ఏవంకుర్యాత్సామాతా, యా ఏవంకుర్యాత్సభగినీ' అని యిట్టి విధాన ముండదు. ఇట్లే యనినచో పత్నీకృత్యమును చేసిన కారణముచేత సోదరియు, పుత్రికయుగూడ పత్నీలే యగుదురు. ఇది శాస్త్రసమ్మతము కాదు. ఇట్లే 'బ్రాహ్మణః ఏవంకుర్యాత్' అని విధానముండును. కాని 'య ఏవంకుర్యాత్పి బ్రాహ్మణః' అని విధాన ముండదు. కనుక బ్రాహ్మణకర్మ చేసినంతమాత్రమున నెవ్వడు బ్రాహ్మణుడు కాజాలడు. కర్మచేతనే వర్ణవ్యవస్థ యందురా? అందఱు దినదినము అనేకమారు బ్రాహ్మణులుగను, అనేకమారులు శూద్రులుగను

మారవచ్చును. ఇక వ్యవస్థ యెట్లు నిలుచును? ఒక బ్రాహ్మణుడు కర్మచేత శూద్రుడు కావచ్చును. అతని భార్య బ్రాహ్మణిగినే యుండవచ్చును. అస్థితిలో నాతడామెకు విడాకులైనా యిచ్చవలెను. లేదా వారిరువురికు గలిగిన సంతతి చండాలుసంతతి యగును. కర్మణా వర్ణవ్యవస్థ చేయ బోవువారు దీనికేమి సమాధాన మిత్తురు? ఉపనయనాది సంస్కారముల నెట్లు చేతురు? బాలకుని కర్మాదులను నిర్ణయించుటే కఠినమైపోవు నన్నమాట. పైగా బ్రాహ్మణునకు శర్మాస్తనామ సంస్కారము యెనిమిదేండ్ల ప్రాయమున వసనముతువునల దుపనయనసంస్కారము నెట్లు పొనగను? సంస్కార, అధ్యయన, కర్మాదులనుబట్టి జాతి నిర్ణయించబడిన జాతి నిర్ణయమునుబట్టి సంస్కారాదులు జరుగును. ఇచ్చట ననన్యాయస్థితియిదోషము బాగుగ నుటమగుచున్నది.

“బ్రాహ్మణోఽన్య ముఖమాసీత్ బాహురాజన్యకృతః,

దీహత దన్యయదైవశ్యః పద్భ్యాగ్ం శుద్రోఽజాయత”

ఇత్యాదుల వలన బ్రాహ్మణుల పుట్టుక స్పష్టికరింపబడి యున్నది. “జన్మనా బ్రాహ్మణోజ్ఞేయః” ఇది కూడ స్పష్టమే.

“అత్యేష్టాసో అకవిష్టాస ఏతే సంభ్రతరో వాప్యధుః సౌభగాయ
సమానపయసర్పార మడితో డక్మవక్షసః”

ఈ మంత్రము ముగియుట నుద్దేశించి చెప్పబడినది. వారు 49 మృందుగురు. అందఱు సమవయస్కులు. వీరిలో

శ్వేవత్వ, కనివత్వము లూహింపబడవు. వాస్తవమందు శబ్దము జప్తికి దెచ్చునది యగునుగాని కారకము కాజాలదు. “న హి శబ్దః శతమపి ఘటం పటయితుమిష్టే” నూరు శబ్దము లయినను ఘటమును పటముగ మార్చజాలవు. వయస్సు చేతను గుణముచేతను వాస్తవిక శ్వేవత్వ, కనివత్వములున్నచో నిరాకరించుట సంభవము.

“శూద్రో బ్రాహ్మణతామేతి బ్రాహ్మణశ్చైచితి శూద్రతామ్” స్పష్టముగ శూద్రునకు బ్రాహ్మణత్వము, బ్రాహ్మణునకు శూద్రత్వము వచ్చునని చెప్పబడినది — ఈ వాక్యము కొందఱకు ఊతగా నున్నది. ఇదియు సహజము కాదు. ఏలయన “సత్కర్మ చేసిన శూద్రుడు జన్మాంతరమందు బ్రాహ్మణుడగును. మితియు దుష్కర్మ జేసిన బ్రాహ్మణుడు జన్మాంతరమందు శూద్రుడగును” అని యిదియే యందలి భావము. కుక్క పండి మొదలగునవి జన్మాంతరమున గాని వేఱుయోనిని బొందవు. అట్లే బ్రాహ్మణులను జన్మాంతరమున గాని వేఱు యోనిని బొందజాలరు. వేదములు శ్వ, శూకరాది యోనులతో సమానముగనే బ్రాహ్మణుని యోనులను వేరు వేరుగ గ్రహించినవి.

“తద్య ఇహ రమణీయచరణా అభ్యాశోహయత్త
రమణీయాం యోనిమావద్యేరన్ బ్రాహ్మణయోని వా
క్షత్రియ యోనిం వా వైశ్యయోనిం వా
అథ య ఇహ కపూయ చరణా అభ్యాశోయత్త

కపూయాం యోని మాపద్యేర్థన్ శ్వయోనిం వా

హుకర యోనిం వా చక్షాలయోనిం వా "

అనగా శుభ కర్మలవలన బ్రాహ్మణాది యోనులు, సశుభ కర్మలవలన శ్వాది యోనులు సంప్రాప్తించును. వాస్తవమున

" కూద్రాయాం బ్రాహ్మణాజ్ఞాతః శ్రేయసా చేత్ప్రజాయతే

అశ్రేయాన్ శ్రేయసీం జాతిం గచ్ఛత్కానప్రమా ద్యుగాత్ "

[10-64]

దీనిని బట్టి మనువు చెప్పినది యేమనగా శూద్రకన్యకు బ్రాహ్మణునివలన కన్యక కలుగ నామెకు మఱల బ్రాహ్మణునితోడ వివాహబంధన మేర్పడి కన్యకయేకలిగి యాకన్యకు గూడ మఱల బ్రాహ్మణ సంపర్కమువలన కన్యయే కలుగుచు నీవిధముగ నేడవ తరమందలి కన్య బ్రాహ్మణి యగును. దీనిని బట్టి బీజమునకు ప్రాధాన్యత చెప్పబడినది. కాని తేత్రమునకు చెప్పబడలేదు. దీనిని బట్టి శూద్రుడు బ్రాహ్మణకర్మ చేసినంతమాత్రమున బ్రాహ్మణు డగునను విషయము ఖండించబడినది.

"న జాత్యా బ్రాహ్మణత్వాత్ క్షత్రియో వైశ్య ఏవనః

న కూద్రో న చవైష్ణవో భేదితా గుణకర్మభిః" (కుక్రపీతి)

"న కులేన న జాత్యా వా త్రియాభిర్భ్రాహ్మణో భవేత్" (మ. భ.)

ఇత్యాది వచనములు కర్మణా వర్ణవ్యవస్థను ప్రోత్సహించుటకు తోడ్పడుచున్నవి. కాని యిదియు సంగతము కాదు. వాస్తవమున నీవచనములందు గుణకర్మముల

పేతుత్వము మాత్రము చెప్పబడినది. కాని పూర్వోక్త శ్రుతుల ప్రకారము జన్మాంతరమందలి గుణకర్మములు బట్టియే బ్రాహ్మణాదు లేర్పడుదురు. కార్యమునకు ముందే కారణమువయోగింపబడును. కార్యానంతరము కారణముండదు. ఘటకారణములగు మట్టి, కట్ట, కుమ్మరి మొదలగునవి ఘటోత్పత్తికిముందే కావలసి యుండును. ఉత్పత్తి కారణములు అన్యఘటమునకు కారణములగును. కాని ఉత్పత్తిన్న ఘటమునకు గారణములు కావు. ఇట్లే ప్రాక్తనగుణకర్మలే బ్రాహ్మణాదుల యుత్పత్తికి గారణములగును. ఈ ఘట్టిన బ్రాహ్మణాదుల గుణకర్మల యువయోగము ములుల జన్మాంతరమందు జరుగును. కాని యుత్పత్తిని కార్యమునకు జరుగదు. ఈవిషయమే “చాతుర్వర్ణ్యం మయాసృష్టం గుణకర్మవిభాగశః” అదులలో చెప్పబడినది. పరమేశ్వరుడు గుణార్థానుసారముగా సృష్టిచేయును. గుణకర్మానుసారముగ సృష్టియందు బరివర్తనముజరుగదు. ప్రాక్తనకర్మానుసారమున్న కార్యములు జరుగును.

ఈ విషయము నాస్తికులందఱు సమ్మతించెనరు. వాస్తవమున సింహదంపతులకు బుట్టినది శౌర్య ధైర్యాది గుణకర్మములతోడ నెప్పుడు సింహమేయగును. గుణకర్మలు లేకున్నను సింహమునకు సింహికి బుట్టినది జాతిసింహమగును. సింహ మిధునమునకు జన్మించకున్నను శౌర్య ధైర్యాది గుణములు కలిగి యుండుటచే “సింహాదేవదత్తః” అని కూడ చెప్పబడుచున్నది. అట్లే బ్రాహ్మణ దంపతులకు జన్మించి శమదమాది బ్రాహ్మణోచిత కర్మలతోడ విల

సిలువాడు ముఖ్యబ్రాహ్మణుడనబడును. స్వాభావిక గుణ విహీనుడైనచో జాతిబ్రాహ్మణుడనబడును. కాని బ్రాహ్మణుడనవులకు జన్మింపని వారయందుగూడ బ్రాహ్మణోచిత గుణ కర్మాదులుండుటచే గౌరవబ్రాహ్మణత్వ మారోపింపబడుచున్నది.

“ విద్యా తపశ్చ యోనిశ్చ త్రయం బ్రాహ్మణ్య కారణమ్
విద్యా తపోభ్యాం యో హీనో జాతిబ్రాహ్మణ ఏవ సః ”

[మ. భ.]

గోవుయొక్క గుణములు కల యాడుగాడిదను గాని, యాడు కుక్కనుగాని ‘ గోవు ’ అని భావించి వైతరణిని దాటుటకై దానము సేయుదురా ? తేజస్సు మొదలుగాగల గుణము లన్నియు గలదయ్యు సమశానాగ్ని సువయోగింతురా? అట్లే బ్రాహ్మణోచిత గుణకర్మములు కలిగియుండియు నబ్రాహ్మణునకు బ్రాహ్మణునితోడ వివాహ ఆహార సంబంధము పనికిరాదు. మహాభారతమందు కూడ స్పష్టికరింపబడి యున్నది— “ మతంగు డనువాడు పెక్కిండ్లు తపము చేసియు బ్రాహ్మణత్వమును బొంది లేదట ” నిషాద. గ్రామ మందుండి కర్మభ్రష్టుడైన యొక జాతిమాత్ర బ్రాహ్మణుని వలన గరుడుని కంఠమందు తాపము కలిగినది. ఇవన్నియు జన్మనా వర్ణవ్యవస్థను బోషించు చరిత్రములు. భీష్ముడు. యుధిష్ఠిరుడు పరమ కమదమాది గుణ సంపన్నులయ్యు బ్రాహ్మణులనబడలేదు.

“ ఎవండైన జాతిచేతను బ్రాహ్మణుడు కాదు, గుణము చేతను, నడతచేతను బ్రాహ్మణుడగును. ” శాస్త్రములందిట్టి వచనము లెన్నియో గానవచ్చును. కాని యిది గుణమును, నడతను బ్రశంసించుటకే చెప్పబడినవని యెరుంగవలెను. ఎట్లనగా “ యోఽర్థే శుచిః సహి శుచిః నమ్యబ్యుత్తమశుచిః ” ధనముయొక్క పవిత్రతయే నిజమయిన పవిత్రత. మృత్తికా జలము, ద్వారా సంపాదించిన పవిత్రత పవిత్రతయే కాదు. ఇది యర్థశుద్ధిని బ్రశంసించుటకు జెప్పబడినది. కాని మృత్తికా జలంబుల శుచిత్వము నిషేధింపబడినవని భావము కాదు. విద్యావిహీనుని బశునందురు “విద్యావిహీనః పశుః” అట్లే దోష కృత్యములను నేయుటచేత బ్రాహ్మణుడు శూద్రుడగునని కూడ చెప్పబడినది. “ త్ర్యసేన శూద్రో భవతి ” వాస్తవారమేమనగా మనుజుడు పశువు కానేరనట్లే బ్రాహ్మణులు శూద్రులైన జాతులలోనికి మారజాలరు. కర్మణా వర్ణవ్యవస్థ పూర్తి నసంగతము. బుద్ధియుతుడెవ్వడు సంగీకరింపడు. కర్మణా వర్ణవ్యవస్థయందైన కొలది నియమము లున్నవి. కాని హిందూకోడులో వర్ణవ్యవస్థనే దీసివైచినాడు. సంకరసృష్టికి ప్రయత్న మొనర్చుచున్నాడు.

అనులోమవివాహమును గూడ మనువు నిషేధించినాడు. శూద్రస్త్రీని బెండ్లాడుటచే బలితుడగును. “ శూద్రా వేదీ పఠతి ” శయ్యమీద శూద్రస్త్రీని బయిండబెట్టుటచే బ్రాహ్మణున కధోగతి సంభవించును, పుత్రుడు కలిగినచో బ్రాహ్మణత్వమే పోవును.

“శూద్రాం శయనమారోఘ్య బ్రాహ్మణో యాత్యభోగతిమ్
జనియత్వా సుతం తస్యాం బ్రాహ్మణాదేవ హీయతే”

[మను. 3-17]

బ్రాహ్మణాదులకు శూద్రాది వినాహ మంతయు
హానికరము. ప్రతిలోమవినాహ మంతికంటెను నిందనీయ
విషయము. క్షత్రియునివలన బ్రాహ్మణ కన్యకు గలిగిన
సంతతి సూతులనబడుదురు. వైశ్యునివలన క్షత్రియకన్యకు
గలిగిన సంతతి మాగధసంతతి యనియు, విప్రకన్యకు గలిగిన
సంతతి వైదేహసంతతి యనియు జెప్పబడినది. శూద్రుని
వలన విప్రకన్యకు గలిగిన సంతతి చండాలసంతతి యగును.

“క్షత్రియా ద్విప్రకన్యాయాం సూతాభవతి జాతితః

వైశ్యాన్మాగధ వైదేహా రాజవిప్రాంగనాశ్చతే

శూద్రాదాయోగవః క్షత్త చండాలశ్చాపమో నృణామ్

వైశ్యరాజన్యవిప్రాసు జాయంతే పర్ణసంకరాః మమ, [10-11, 12]”

వ్యధిబాతేణ వర్ణనామవేద్యా వేదనేనచ

స్వతస్కూడాం చ త్యాగేన జాయంతే వర్ణసంకరాః” [మను. 10-24]

కౌశిల్యుడు కూడ నిది చాల యనర్థకారి యని

చెప్పినాడు. శూద్రునకు శూద్రవర్ణస్త్రియే భార్యకాగలదు.

“శూద్రవ్యతు సవర్ణైవనన్యా భార్యా విధీయతే”

శూద్రునితో కూడ హిందూతోడు ధర్మసమ్మతమైనదని
చెప్పుచున్నానంటే యేంతయో యాశ్చర్యముగ నున్నది!

అనవర్ణవినాహము, సగోత్రవినాహము కాత్రము
లందు నిషేధింపబడినవి.

“అసపిష్టా చ యా మాతృ రసగోత్రా చ యా పితృః”

(విష్ణుస్మృతి)

“న సగోత్రం న సమాసర్వప్రసరాం భిర్యాం నిస్సృతః ।

మాతృతత్వాపబ్బిమాత్. పితృతత్వానస్తమాత్” (29-9-18)

“సగోత్రాయ దుహితృం న ప్రయచ్ఛేత్” (అశ్వి. ధ. సూ. 2-11)

స్మృత్యర్థసారమందు సగోత్రకన్యా వివాహమునకు బ్రాహ్మశ్రీతము విధించబడినది. ఎవడైన యెరిగియుండియు సగోత్రకన్యను పరిణయమాడి గమనము చేసినచో గురునిల్వ వ్రతము నవలంబించుటచే బరిశుద్ధుడు కాగలడు. కలిగిన సంతతి చండాలసంతతి యగును. అయినను ఆస్త్రీని భోగించ కుండ తల్లితండ్రులవలె బాలించవలయును. అజ్ఞానవశమున నయినచో 31 చాంద్రాయణ వ్రతములు సేయవలయును.

“ఇత్థం సగోత్రసంబంధే వివాహే స్థితే యతిః । కశ్చిత్తానతస్త్రిం కన్యామూఢ్వోపగచ్ఛతి, గురుతల్పవ్రతా చ్యుచ్ఛేత్ । గర్భస్త్రోజస్త్రోత్రం వ్రజేత్, ధోగతస్తాం పరిత్యజ్య । పాండ్యేష్టనసీమిష అజ్ఞానానైస్సపిః శుద్ధేత్త్రివిధైర్విశ్చ కశ్యపః॥”

సపిండా వినాహమునకు బ్రాహ్మశ్రీగమే ప్రాయశ్చిత్తము.

“సపిండావత్యదారేషు ప్రాణిత్వాగో విధీయతే” [బృహద్యమ]

సపిండస్త్రీతోడ గాని, సగోత్ర స్త్రీతోడ గాని యజ్ఞాన సశమున బెండియైనచో నామెను తల్లివలె భావించ వలెను.

“సపిండాం సగోత్రాం చేదనుత్యోపయచ్ఛేన్మాతృవదేవాం చిభృయాత్”

(బౌద్ధాయన)

“ అసపిండా చ యా మాతు రసగోత్రా చ యా పితః ”

ఈ మనుషచనమును బట్టి తల్లికి అసపిండురాలును, తండ్రికి అసగోత్రురాలునగు గన్యను బెండ్లాడవలయునని స్ఫుటమగుచున్నది. అన్యయుగములందు అసవర్ణ వివాహము చర్చింపబడినను కలికాలమందు మాత్రము నిషేధింపబడినది.

ఇట్లే —

“ పంచమాత్సప్తమాహర్ష్యం మాతృతః పితృతస్తథా ”

ఇత్యాది స్మృతులు మాతృకులనుండు 5 తరములును, పితృకులనుండు 7 తరములును నపిండములని దెల్పుచుండగా కోడుబిల్లు 3 తరముల వరకే నపిండత సంగీకరించుచున్నదన యేమి బాగుగ నున్నది ?

“ పంచమే సప్తమేచైవ యేషాం వైవాహికీ క్రియా
క్రియాపరా అపిహితే పతితా శ్శుద్రతాం గతాః ”

ఇది యవరార్కమందు మరీచి చేప్పిన వచనము. దీనిని బట్టి 5, 7 తరముల మధ్య వివాహము చేయువాడు పతితు లగుదురని వ్యక్తమైనది.

“ పంచమాత్సప్తమాద్దీనాం యః కన్యా ముద్వహేద్విజః
గురుతర్పీ న విజ్ఞేయఃసగోత్రాంచైవ ముద్వహన్ ”

దీనియొక్క యభిప్రాయము కూడ నదియే.

“ తృతీయాం వా చతుర్థీం వా పక్షయోరుభయోరపి
వివాహయేన్మనుః ప్రాహ పారాశర్యోంగిరా యమః ”

ఈ వచనమును బట్టి తృతీయ, చతుర్థములందు గూడ వివాహము విధించబడినది. కాని యది సంగతము కాదు. ఏలయున పూర్వోక్త వచనములకు విరుద్ధముగా నుండుటచేత దాని భావమును దత్తుని సంబంధమునను, నవతి నివసించు సంబంధమును లేదా త్పత్రియాదుల సపిండగణము గూర్చియు గ్రహించు కొనవలయును. ఇట్లు 'మదన పారిజాతమును' బట్టి నిర్ణయ సింధుకారులు నిర్ణయించినారు.

కాశ్త్రవిశ్వాస మనుగంటిన తోడనే తండ్రి యొద్దిలో నాడుబిడకు భాగము లభించుట కారణముగా సోదరుతోడ సోదరునకు వివాహము ఎట్లులైన జర్చిలోనికి వచ్చితిగను. ఒక కోటిశ్వరుడగు సోదరుడు తన సోదరిని 50 లక్షలను ఒరుల కీయనెంచునా? రెండు వస్తువులను దన యింటనే యేల నుంచుకొన కూడదు? సగోత్రవివాహము, అనన్య వివాహము, సపిండవివాహములు జరుగుటలేదా? అట్లే చెల్లెలును మాత్రమేల జెండాడకూడదు? ఇట్లుంటే విచారములు వచ్చుటతోడనే యందఱు నన్నచెల్లెండ్ర వివాహమును గూడ గోరుకొందురు.

ఒక్కొక్క మహాశయుడు సివిలు వివాహమును గూడ సిద్ధాంతికరింప గొంచుచున్నాడు. కాని డాక్టరు అంబేద్కరుగారు రిజిష్టరు వివాహమునకు సపిండత్వము తోడ నిమిత్తము లేదని యంగీకరించుచున్నారు. అనగా 5, 7 తరముల విషయ మెట్లున్నను, 3, 5 తరములలోపల గూడ స్త్రీ పురుషులకు వివాహములు జరుగ వచ్చునన్నమాట.

దాక్షిణాత్యులకుః ఆచారముగ వచ్చు మాతుల కన్యో
ద్వాహము (మేనమామ కూతురును బెండ్లి చేసుకొనుట)
దేశ విశేషముం దపవాదమే. అంత మాత్రమున సార్వజనిక
నియములకు భంగము కలుగదు.

రిజిష్టరు నివాహముందు ఒకే గోత్ర ప్రవగలు కల
వధూవరుల^{బిడ్డ}కే వివాహము జరుగగలదని డాక్టరు అంబేద్కరు
స్పష్టీకరించి వ్రాసియున్నారు.

సాధన గ్రంథమండలి, తెనాలి

శర్మ, భక్తి, జ్ఞాన, యోగ గ్రంథములు

భగవద్ప్రతి	0- 4-0	అశ్వినమాహాత్మ్యం	2- 0-0
ఉపాయనములు		శ్రీరామపూజావిధానము	0- 4-0
నరసదాసు కీర్తనలు	0-10-0	కల్యాణకుంజము	1- 4-0
హరినామమహిమా శతకము	0- 4-0	త్యాగరాజచరిత్ర	0- 4-0
సప్తమహావ్రతములు	0- 6-0	సిద్ధాంతరత్నావళి	1- 0-0
ఈశ్వర సాక్షాత్కారము	0- 3-0	మానపదర్పము	1- 0-0
శ్రీ సీతారామ శతకము	0- 2-0	అష్టాదశశ్లోక గీత	0-12-0
గీతాప్రతిభ	0-12-0	భక్తితత్త్వము	0-12-0
భాగవత కథ	2- 0-0	ముక్తిగీత	0- 6-0
శ్రీ త్రిపురాంతకేశ్వర శతకం	0- 4-0	గురుశిష్యులు	1- 0-0
పరమసాధన	0-12-0	[రామకృష్ణ వివేకానందులు]	
కాళహస్తీశ్వర శతకం	0- 8-0	సంకీర్తన మీమాంస	1- 0-0
బదరీయాత్ర	1- 0-0	పరమార్థతత్త్వం	0-12-0
[అచ్చులొ నున్నది]		శ్రీశుకుడు	0-12-0
భారతీయ తత్త్వశాస్త్రము	2- 0-0	రామనామ ప్రభావం	0- 6-0
		హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష	1- 0-0

రాబోవునవి:-

రాధిక, అవతారములు, గోపీప్రేమ, భగవద్నామము

షరా:- డ. 1 కులో వు వి. వి. లేదు. డ. 5 కు మించిన పోస్టుచెట్టులు.

ఉచితము.

వివరములకు కేటలాగు —

సాధనగ్రంథమండలి, తెనాలి

స్థాపితము 1945.

మహారాజప్రోషకులు

శ్రీ జిడు లింగయ్యగారు	బందరు
„ ఈదర వేంకట్రావుపంతులుగారు	ఏలూరు
„ దరిశి జానకిరామయ్యగారు	కొత్తసాళెం (దరిశి తాలూకా)
„ బంగారాల వీరాస్వామి నాయుడుగారు	కాకినాడ
„ యేజిల్ల శ్రీరాములుగారు	తెనాలి

రాజప్రోషకులు

శ్రీ గూపాకుల శివరాంగారు	హార్ద్రాన్
„ పాలుట్ల పాలంకయ్యగారు	గుంటూరు
„ దోనేపూడి వేంకటరమణమూర్తిగారు	కంభం
„ వేజిల్ల రాఘవయ్య చౌదరిగారు	జూపూడి
„ కలగర నాగభూషణ చౌదరిగారు	ఏలూరు
„ యస్. శే. ప్రకాశరావుగారు	తెనాలి
„ స్థానం నరసింహారావుగారు	„
„ పులిపాటి వేంకటేశ్వర్లుగారు	„
„ బొంతా సత్యనారాయణ సోదరులు	„
„ జొన్నాదుల రామస్వామిగారు	„
„ జయంతి బుచ్చిరామశర్మగారు	ముక్తేశ్వరం
„ పోతుకూచి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు	చావలి
„ దొడ్ల వెంకటరామరెడ్డిగారు	కావలి

ప్రోషకులు - తెనాలి

శ్రీ నేతి హరినారాయణరావు గారు

తెనాలి

- శ్రీ త్రిపురమల్లు శ్రీరాములుగారు
- „ ఘట్టి జగన్నాథం గారు
- „ సంకా వీరభద్రయ్య గారు
- „ దుగ్గిరాల సూర్యనారాయణమూర్తి గారు
- „ పులిపాటి లక్ష్మీనారాయణ గారు
- „ దేవభక్తుని రత్నయ్య గారు
- „ వరిమి వెంకట సుబ్బరావు గారు
- „ గట్టి లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రి గారు
- „ తాడేపల్లి హరినారాయణ గారు
- „ ప్రయ్యాగ శృష్ణమూర్తి గారు
- „ చుండూరు రామయ్య గారు
- „ వినపాముల శీతారామయ్య గారు. గుంటూరు
- „ పోలికెట్టి సోమసుందరం గారు „
- „ బెండపూడి పేర్రాజు గారు వాల్తేరు
- „ చీమలపాటి గణేశ్వరరావు పంతులుగారు „
- „ స్వామ్య మృతానందతీర్థ, కలగ ఆంజనేయ శాస్త్రిగారు విజయవాడ.
- „ సి. ఆలవందరయ్య గారు మద్రాసు,

సభ్యులు - తెనాలి

- శ్రీ కోటంరాజు శృష్ణారావు గారు
- „ ఖండిక సాంబయ్య గారు.
- „ విష్ణుభొట్ల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారు
- „ వెంపటి సూర్యనారాయణ గారు
- „ ముక్కామల వేంకటాచలపతిరావు గారు
- „ కోగంటి తిరుపతయ్య గారు

- శ్రీ గాడేవల్లి వేంకట సుబ్బారావు గారు
 ,, మట్టిగుంట, వీరభద్రరావు గారు
 ,, శిరిఘరపు శ్రీరాములుగారు
 ,, సత్తి సూర్యనారాయణగారు
 ,, అన్నంరాజు మాధవరావుగారు
 ,, మూదిరాజు రామదాసుగారు
 ,, ముదిగొండ మృత్యుంజయుడుగారు
 ,, ధారా సీతారామకృష్ణయ్యగారు
 ,, కాజా వేంకటజగన్నాథరావు
 ,, ఆలూరు సుందరరావుగారు
 ,, గుడివాడ హనుమంతరావుగారు
 ,, గోనగుంట సుబ్బారావుగారు
 ,, వడ్లమాని కామశాస్త్రిగారు
 ,, వినపాముల నారాయణగారు
 ,, కాజా వేంకటనరసింహారావుగారు
 ,, అద్దేవల్లి శ్రీమన్నారాయణమూర్తిగారు
 ,, అక్కల వేంకటేశ్వరుగారు
 ,, రావినూతల వరసింహారావుగారు
 ,, ఈదర సుందరామయ్యగారు
 ,, ముదిగొండ సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారు
 ,, బెండపూడి కృష్ణారావుగారు
 ,, దార్వేముల వేంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు
 ,, అల్లాడ వీరరాఘవస్వామిగారు
 ,, పొప్రెటర్లు రూబియింక్కు
 ,, పొప్రెటర్లు సారధిప్రెస్

శ్రీ తూములూరు శ్రీరామమూర్తిగారు	పినపాడు
,, వుచ్చా వెంకటకృష్ణమూర్తిగారు	దంతలూరు
,, వల్లూరు వేంకటేశ్వరుగారు	బాపట్ల
,, మామిడిపూడి వెంకటసుబ్బయ్యగారు	తిరుచునాపల్లి
,, యం. లింగమూర్తిగారు	మదరాసు
,, ఆర్. సాంబశివరావు	,,
,, పిసీపాటి పిచ్చయ్యగారు	ఇంకొలు
,, ఈదర సూరయ్యగారు	అయితానగిరి
,, ఇసుకపల్లి వేంకటసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు	గార్లపాడు
,, పన్నాల లక్ష్మీనరసింహంగారు	గుంటూరు
,, పన్నాల రామకృష్ణయ్యగారు	,,
,, జొన్నలగడ్డ వేంకటసుబ్రహ్మణ్యగారు	,,
,, గరిమెళ్ల వేంకటరమణశామేశ్వరరావుగారు	గంగలకల్లు
,, దువ్వూరి వెంకటపతిసోమయాజులుజమింధారుగారు,,	,,
,, గరిమెళ్ల శ్రీరామమూర్తిగారు	,,
,, గొర్తి పల్లెయ్యపంతులుగారు (అగ్రహారం)	,,
,, గవిని శాయన్నగారు	జంపని
,, రాళ్ళభండి వెంకటసీతారామశాస్త్రిగారు	బందరు
,, మద్దింకెట్టి బ్రహ్మయ్యగారు	అయినపిల్లి
,, సంబూరి సుబ్బరాజుగారు	,,
,, విళ్ళ వెంకటస్వామిగారు	,,
,, మద్దిరాల వేంకటశామేశ్వరరావుగారు	శానవలిలంక
,, సమయమంతుల నాగేశ్వరరావుగారు	ర్యారి
,, అల్లవరపు అన్నప్పగారు	ముక్తేశ్వరం
,, సలాది బాపయ్యగారు	అనాతవరం

శ్రీ సరికలై విశ్వనాథంగారు	అనాతవరం
,, గొర్తి వెంకటస్వసింహశాస్త్రిగారు	ఇందుపల్లి
,, బులుసు పాపయ్యశాస్త్రిగారు	రాజమండ్రి
,, బులుసు సత్యనారాయణగారు	,,
,, ఛగకలాల్ బోల్లల్ గారు, బ్యాంకర్లు	,,
,, చింతలూరి రామారావుగారు	,,
,, ద్వారకదాస్ గిరిధరదాస్ గారు	,,
,, మిత్తింటి నరసింహంగారు	,,
,, మానావ్రగడ శ్రీరాములుగారు	కొవ్వూరు
,, నంజూరి రాఘవరాజుగారు	,,
,, శ్రీపాద రామయ్యగారు	కాకినాడ
,, బులుసు వేంకటేశ్వరుగారు	,,
,, చెరువు శివరామకృష్ణశాస్త్రిగారు	విజయవాడ
,, కాజ సూర్యనారాయణగారు	,,
,, నొరి రామశాస్త్రిగారు	,,
,, నందిపాటి రామయ్యగారు	,,
,, కాంచనపల్లి కనకాంబగారు	,,
,, జిల్లెళ్ల వెంకటభానూజీరామయ్యగారు	పేరూరు
,, మంధా నుబ్బారావుగారు	అమలాపురం
,, అప్పాచ్యేదుల సీతారామయ్యగారు	,,
,, కోట పాలయ్యగారు	,,
,, గూడా సత్యహరిశ్చంద్రుడుగారు	,,
,, మంగళవల్లి లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారు	,,
,, యం. వేంకటసుబ్బారావుగారు	,,
,, వనం వేంకటేశ్వరరావుగారు	ఖమ్మం మెట్టు

శ్రీ కె. జగన్మోహనరావుగారు	నేలకొండపల్లి
„ జి. లోకనాథశర్మగారు	„
„ యా. పి. విశ్వనాథశర్మగారు	శికింద్రాబాదు
„ జమ్మలమడక సూర్యప్రకాశరావుగారు	„
„ ముదిగొండ రాజయ్యగారు	„
„ అనులము రాఘవశర్మగారు	„
„ చిల్లా సుబ్బయ్యస్థాంతిగారు	„
„ గొర్తి రామమూర్తిగారు	„
„ చివుకుల అప్పయ్యశాస్త్రిగారు	„
„ తాడేపల్లి శివరామకృష్ణయ్యగారు	„
„ నారాయణం విశ్వనాథంఅండ్ బ్రదర్సువారు విజయనగరం	
„ కె. యస్. యా. పట్నయిక్ గారు	„
„ జోన్నల వెంకటసత్యనారాయణమూర్తిగారు	భట్టువిల్లి
„ గొర్తి పల్లయ్యశర్మగారు	నేడునూరు
„ నడింపల్లి సత్యనారాయణరాజుగారు	అంబాజీపేట
„ నూకల అమ్మన్న పంతులుగారు	నందంపూడి
„ వడ్లమాని కామేశ్వరరావుగారు	„
„ నూకల లక్ష్మీనారాయణగారు	„
„ గంటి సుబ్బారావుగారు	„
„ చిల్లా సుబ్రహ్మణ్యంగారు	నరేంద్రపురం
„ సూరిశెట్టి వెంకటస్వామినాయుడుగారు	మగటపల్లి
„ ద్విభావ్యం వెంకటసూర్యనారాయణగారు	చింతలూరు

